

148

510
294.5925
6985, 1.2

श्रीगणेशायनमः श्रीपांडुरंगमानम्यपितरौचरुनूबुधान् श्रीश्रीधरीयदीकायाव्याख्यांकुर्वेश्रुतिस्तुतेः १ गुणालंबेति गुणानामालंब
 आश्रयणं यस्यां सानिर्गुणमवधिः पर्यवसानं बोध्यं यत्र यथास्यान्त्यायावेदकर्तृकास्तुतिः सा अववर्ण्यत इत्यर्थः १ २ स्वीयानां छात्राणां निर्व
 धेनवशीकृतः ३ श्रीमदिति पूर्वैर्हीकारैः सन्निषेधितं व्याख्यातं तैरुपस्पृष्टं किं विद्वास्यानं विशेषतस्त्वविष्टं विस्मयत इत्यर्थः केषां चित्
 सारभोजिनामुच्छिष्टं पामरैः संगृह्यत इत्यर्थोत्तरं स्वर्गवाभावद्योतकं स्पष्टं ४ इति श्रीधरकृतश्लोकचतुष्टयव्याख्या अथ परीक्षित्वश्रुती
 व्याख्या स्वतः प्रमाणभूतानां वेदानामिति सनाभिस्यस्यार्थः वेदानां स्वतः प्रामाण्ये हेतुः अत्रामाण्यकारणरहितानामिति पौरुषवाक्ये धमा
 माण्यकारणं भ्रमप्रमादादिपुरुषदोषाः अपौरुषेये वेदे न तदसंभवात् स्वतः प्रामाण्यपौरुषवाक्यानां मूलप्रमाणाधीनं परतन्मामाण्यमिति भा
 ससाशीनितमेनागयणनारदवादतः वेदैः स्तुतिर्गुणालंबानिर्गुणावधिचर्चते १ वागीशायस्य वदने लक्ष्मीयस्य च वक्षसि यस्या
 स्ते हृदये संविन्नं सिंहमहं भजे ० संप्रदायविश्वस्यर्थं स्वीयनिर्देश्यं ध्येयं चित् शुतिस्तुतिमित्याख्यां करिष्यामि यथा ममि ३ श्रीम
 द्रागयनं पूर्वैः सारतः सन्निषेधितं मया तु न दुपस्पृष्टमुच्छिष्टमुपनीयते ४ पूर्वाध्यायानं एवं स्वभक्तयोरानन् भगवान् भक्तमिति

परीक्षितुवाच ब्रह्मन् ब्रह्मण्यनिर्देश्ये निर्गुणे गुणवृत्तयः

मान् उषित्वादिश्यमन्मार्गेषु न ह्यारवनीमगात् इत्यत्र सन्मार्गसंज्ञां स्वतः प्रमाणभूतानामप्रामाण्यकारणरहितानां वेदानां मार्गं ब्रह्म
 परत्वं मुपदिश्य भगवानगादित्यक्तं तत्र वेदानां ब्रह्मपरत्वमघटमानं मन्वानः पृच्छति ब्रह्मन् इति तत्र तावत्सुरव्यालक्षणागुणभेदेन
 निधाशब्दप्रवृत्तिः पुरुष्यापिरूढियोगभेदेन द्विधारूढिस्वरूपेण जात्यागुणेन वा निर्दोषाहं वस्तुनि संज्ञासंज्ञिसंकेतेन प्रवर्तने तथा हि स्थगोः
 यः शब्दानां केनापि प्रकारेण ब्रह्मणि प्रवृत्तिर्न संभवतीति वक्तुं शब्दप्रवृत्तिप्रकरान्यरिगणयति तत्र तावदिति शब्दस्य प्रवृत्तिर्बोधनानुसू
 लव्यापार संज्ञासंज्ञिनोः शब्दार्थयोः संकेत अस्याच्छब्दादयमर्थो बोद्धव्य इतीश्वरेच्छारूपस्तेन रूढिः प्रवर्तते गोशुक्लादिपदं ईश्वरसं
 केतः साष्ट एव इत्याद्यौ धुनिकसंज्ञास्यपि देवदत्तादीनां संज्ञाकर्तृणामिच्छाया ईश्वरेच्छाधीनत्वादीश्वरेच्छारूपत्वस्वरूपेण निर्देशाहं
 वस्तुवाचकं रूढशब्दमुदाहरति इत्येति अप्यसंज्ञाशब्दः कस्यचिन्पिंडमात्रस्य वाचको न तु जातिगुणविशिष्टस्य एवमेकव्यक्तिवाचकाः का
 लाकीशादिशब्दा अपि स्वरूपरूढोदाहरणं व्यनयेत्येन कालत्वादिजानेरभावात्कालाकाशादिपदेन गुणाभिधानां संभवाच्च जातिगुणरूढ
 त्वानुपपत्तेः गौरिति जातिरूढोय गोपदस्य गोलजानि विशिष्टवाचकत्वात् ७ ७ ७ ७ ७

शुक्ल इति अत्रपदादिनिशेधमध्याहार्यं तन्नगुणविशिष्टद्रव्यवाचकत्वान्नगुणरूढत्वं यस्मिन्गुणेशुक्लादयः पुंसिगुणिलिङ्गास्तनूतीत्याद्य
 नुसारं पदशब्दगुण इति प्रयोगस्तत्र शुक्लपदस्य जानिरूढत्वमेव तत्र शब्दादिपदस्य रूपत्वव्याप्य शुक्लत्वाद्यन्तरजानिविशिष्टवस्त्ववा
 चकत्वान् योगास्यसुख्याभेदस्य लक्षणादिज्ञानसापेक्षत्वा लक्षणागुणवृत्तीतावल्लक्ष्यनि लक्षणाच्चेत्यादि तेनैव संकेनेन संज्ञासं
 क्षिप्तसंकेनेन स्वरूपादिविधानि देशाहं वस्तुविषयकेन प्रतिपादितार्थसंबंधिनि प्रवृत्तिर्लक्षणा गंगायां घोष इत्यत्र गंगा पदेन गंगावि
 श्वपदीजहनु तनयेति कोशाज्जाह्वीसंज्ञात्वात्स्वरूपरूढेन प्रतिपादितजान्हीप्रवाहसंबंधितीरं बोध्यते नद्यां घोषो गंगीरायां घोष
 इत्यादौ जानिगुणरूढिभ्यामभिहितार्थसंबंधिनितीरेलक्षणेन अभिहितार्थलक्षितेति त्रिविधसंकेनेनोक्तोयः सिंहादिपदस्य विशेष
 वस्त्वर्थस्त्वलक्षिताये शौर्यं क्रौर्यं दिगुणास्तद्युक्ते देवदत्तादौ नत्सदृशो सिंहादिसदृशो प्रवृत्तिर्गौणीत्यर्थः तदुणयुक्तेन त्सादृश्येनिय
 { शुक्ल इति लक्षणाच्चेनेनैव संकेनेनाभिहितार्थसंबंधिनी यथा गंगायां घोष इति गौणीनाभिहितार्थलक्षितगुणयुक्तेन त्सादृश्येनिय
 हो देवदत्त इति यथाहुः अभिधेयाविना भूतप्रवृत्तिर्लक्षणेन लक्ष्यमाणगुणैर्योगादृत्तेरिष्टातुगौणतेनि योगवृत्तिरूपेण
 कथंचरं नित्यतयः साक्षात्सदसतः परे १

{ त्रिविधवृत्तिप्रतिपादिनपदार्थयोः प्रवृत्तिप्रत्ययार्थयोर्वायोगेन यथापंकजम् ७ ८ ९ १०
 मात्तुनस्तत्सदृश इत्युक्तिः क्वचिदाकाशशब्दकारणगुणानां शब्दादीनां वायुतेज आदिकार्येषु योगेपिनत्सादृश्याप्रतीतेः सिंहादेवदत्त
 इत्यत्र जानिरूढयाभिहितार्थलक्षितगुणयोगः आकाश आत्मेत्यत्र स्वरूपरूढोक्तकाशालक्षितसर्वगतत्वासंगत्वादिगुणयोगः
 पिकशब्दो मधुरः अकशब्दः कटुरित्यादौ मधुरादिशब्दैर्गुणरूढैर्लक्षितमियत्वापियत्वादिगुणयोग इत्युक्तमयत्र गौणीत्वमूख्यं अ
 भिधेयेति अभिधेयं गंगादिपदवाच्यं प्रवाहादिनेनाविना भूतेनित्यसं बद्धेतीरादौ गंगादिपदस्य याप्रवृत्तिः सालक्षणेनैव
 ह्येत्यर्थः सिंहादिरूपे अभिधेये लक्ष्यमाणाये गुणाः शौर्यादयस्त्रैर्योगात्संबंधात् याप्रवृत्तिस्तत्र वृत्ते गौणीता इष्टानत्र गौणी
 वृत्तिरित्यर्थः सुख्यायाद्वितीयं भेदयोगमाह योगेति प्रवृत्तिप्रत्ययार्थयोर्वायोगेनेति वापदघटितपाठः यथाचरूढिलक्षणागौणीतिभित्त
 यात्पनमवृत्तिप्रतिपादिनयोः पदार्थयोर्योगेन योगः अथवा प्रवृत्तिप्रत्ययार्थयोर्योगेन योगः इत्यं योगत्वात्तुर्विध्यं तत्र पंकजमित्यत्र रूढिदृ
 शापंकेनिजेति पदाभ्यां प्रतिपादिनयोः कर्तृमननिपदार्थयोः कर्तृमोपादानकजनिर्कर्तृत्वरूपेण योगात्पंकजपदंतामरसे योगिकं ७

एवंमहादेवइत्यत्रमहादेवपदार्थांस्तथाप्रतिपादितयोर्महत्त्वदेवत्वयोः शिवयोगान्महादेवपदंशिवयोगिकं एवमुक्तमपुरुषराजपुरु
 षादिपदेष्टुं औपगवः पाचकइत्यत्रप्रकृतिप्रत्ययार्थयोर्योगेनयोगः औपगवेउपगोरपत्यमित्यपत्त्यार्थं अणप्रत्ययसहितः पाचके
 पचधातोः कृप्रत्ययोप्युत् उपगुसंबंधमप्यस्वपाककर्तृत्वरूपेण प्रकृतिप्रत्ययार्थयोर्योगेनयोगिकत्वं आदिपदेनलक्षणागौणीच
 तिभ्यांबोधिनपदार्थयोर्योगोदाहरणद्वयं गृह्यते तत्रनीलरक्तो घटइतिलक्षणाप्रतिपादितपदार्थयोर्योगो न्यायमनेनीलादिपदानां द्रु
 व्यंलाक्षणिकत्वात् तथाचनीलश्चासौ रक्तश्चेतिविग्रहेसमासेचसमिलक्षणावर्तनरक्तगुणविशिष्टद्रव्यपदार्थयोर्नीलविशिष्टाभिन्न
 रक्तविशिष्टमित्येवंकर्मधारयसमासेनयोगोक्तेर्लक्षणाबोधिनपदार्थयोर्योगेनयोगइत्यस्यसंभवत्येनदुदाहरणं शुक्लीनादिशब्दागु
 णेनद्रुतिचरूदाइतिमतेतुसङ्गशूलोहंतीसुदाहरणं अत्रयष्टिः प्रवेशयेत्यादौयष्टिधरेलक्षणाद्यत्सङ्गशूलपदयोस्तत्कारकेलक्षणा
 तथाचरसङ्गशूलोहंतीतिविग्रहेकर्मधारयेणसङ्गधराभिन्नः शूलधरोहंतीत्यर्थेनलक्षणाबोधिनपदार्थयोर्योगोदाहरणं सिंहान्निर्माण
 औपगवः पाचकइत्यादि तत्रतावद्द्रव्यणिरुदित्वनिर्जसंभवतीत्याह साक्षात्कथंचरंतीति तत्रहेतुः अनिर्देश्य अभि
 र्देश्यत्वेपिहेतुंवदन्गुणवृत्तिनिराकरोति निर्गुणगुणवृत्तयदिति गुणैर्वर्तमाना अपिनिर्गुणकथंचरंतीत्यर्थः निर्गु
 णत्वेचहेतुंवदन्लक्षणायोगंचनिराकरोति सदसतः परइति कार्यकारणाभ्यां परस्मिन्संगेकेनचिदपिसंबं -
 धाभावाच्चलक्षणायोगवृत्तीसंभवत्त्वर्थः एवंपदार्थत्वायोगादपदार्थस्यनवाक्यार्थत्वायोगाच्चक्षुनिगोचरत्वं ब्रह्मणइत्यभिप्रायः १
 चकःइतिगौणीबोधिनपदार्थयोर्योगे अत्रहिसिंहश्चासावग्निश्चेतिविग्रहेकर्मधारयसमासेनसिंहवज्रोर्थादिरुण्यवदभिन्नोग्निवत्तेजसित्वा
 दिगुणविशिष्टइत्यर्थादौणीचतिप्रतिपादितपदार्थयोर्योगेनयोगइत्यस्योदाहरणमिदं कचित्सतिपादितपदार्थयोः प्रकृतिप्रत्ययार्थयोर्योगे
 तिचापदरहितः षष्ठः सोतिक्लिष्टत्वाहुपेक्षितः अनिर्देश्यत्वेपिहेतुं
 वदन्निति ननुनिर्गुणत्वस्यानिर्देश्यत्वेहेतुत्वमनुपपन्नं निर्गुणानामपिरुणकर्मादीनांजात्यादिनानिर्देशप्रसिद्धेरितिचेन्न निर्गुणपदस्यनि
 र्धर्मकत्वार्थकत्वात् गुणोर्गोण उपसर्जनइत्यर्थात् धर्म्यार्थनत्वेनधर्माणांमुपसर्जनत्वस्यस्पष्टत्वात् ननुसदसतः परइत्ययंनिर्गुणपदो
 क्तनिर्धर्मकत्वेनलक्षणायोगनिरासेचोभयत्रापिकथंहेतुरित्याशंकायामाह केनचिदपिसंबंधाभावादिनि सधर्मकत्वं धर्मैः संबंधेस्यात् केनचि
 दपिसंबंधाभावेकथंसधर्मकत्वं किंचसर्वधर्माः कार्यरूपाएववंदांतस्तिष्ठान्ते तार्किकमतेतुसर्वपदार्थाः कारणरूपाएव पारिमाण्डव्य
 भिन्नानांकारणत्वमुदाहृतमित्युक्तं पारिमाण्डव्यमानस्याकारणरूपत्वेपिब्रह्मणोपिबुल्वेननदसंभवान् तथाचकार्यकारणभिन्नधर्माभावात्

कार्यकारणसंबंधाभावे सधर्मकत्वं संभवतीति किंचलक्षणायाः शक्यसंबंधविषयत्वात् योगवृत्तेरपि पदार्थयोगप्रकृतिप्रत्ययार्थायो
गविषयत्वात् योगस्य संबंधापरपर्यायत्वात् नलक्षणायोगवृत्ती संभवत इति भावः नश्च निगोचरत्वमिति शुभ्रनिगोचरत्वाभावे शुभ्रवेकत्वमधि
गम्ये ब्रह्मणि मनः प्रवृत्तिरपि न स्यात् इति ब्रह्मज्ञानमिथ्यारिति पूर्वपक्षाभिप्रायः अनन्वनिर्गुणोपिमनश्चरेदित्यसंहारे मनः प्रवृत्त्युपपा
दनसंगलन इति ध्येयं १ बुद्धिर्द्वितीयेति ननु शुभ्रानां ब्रह्म परत्वे आक्षिप्ते प्रभुर्जीवानां चतुर्वर्गार्थं बुद्ध्यादीनश्च जदिति समाधानमप्युक्तमि
त्ताशंक्यप्रभादिपदैः सूचितानां लक्षणैक्यनिषेधोपासनाकर्मपराणां पंचविधश्रुतीनां ब्रह्म परत्वप्रकारमाह अयमभिप्राय इति यद्यपि
सुख्यागौण्योवृत्तीनसंभवनस्तथापिलक्षणासंभवेत् कार्यकारणात्मकजगदो ब्रह्मणिसंयोगसमवायादिसंबंधाभावापेक्षया ध्यस्तत्वेनाध्या
उत्तरमाह बुद्धिर्द्वितीयेति बुद्ध्यादीनुपाधीनजनानामनुशापिनां जीवानां मात्राद्यर्थप्रभुरीश्वरः सृजतु मीयंत इति मात्राविषयाः त
दर्थं भवार्थम् भवोजन्मलक्षणकर्मनलक्षितकर्मकरणार्थमित्यर्थः आत्मने लोकांतरगाभिने आत्मनस्तत्त्वोक्तभोगापत्यर्थः अ
कल्पनाय कल्पनानिबृत्तये पुक्तये इत्यर्थः अर्थधर्मकाममोक्षार्थमिति क्रमेण पदचतुष्टयस्यार्थजनानामिति पदचतुष्टयार्थमीश्व

श्रीशक्तउवाच बुद्धिर्द्वितीयमनः प्राणान् जनानामसृजत्प्रभुः

रस्यसृष्ट्यादिषु प्रवृत्तिरिति दर्शयति प्रभुरिति ईश्वरस्योपाधिधृतिताभावेन नित्यमुक्तजां दर्शयति अयमभिप्रायः सगुणमेव
गुणैरनभिभूतं सर्वज्ञं सर्वशक्तिं सर्वेश्वरं सर्वनियं तारं सर्वोपास्यं सर्वकर्मफलप्रदानारं समस्तकल्याणगुणानिलयं सच्चिदानंदं भगवं
तं श्रुतयः प्रतिपादयन्ति यः सर्वज्ञः सर्वशक्तिः यस्य ज्ञानमयं तपः सर्वस्य वशी सर्वस्येशानः यः पृथिव्यां निष्ठः पृथिव्या आंतरः सो कामपतबहुस्यात्
सिक्तसंबंधसंभवात् अध्यस्तलाध्यामिकसंबंधाद्यनंगीकारे बुद्ध्यादिजगत्त्ववृत्तादिकमेव न संभवेदित्ययमुत्तराभिप्राय इत्यर्थः नत्रादौ लक्षणा
श्रुतीनां तात्पर्यमाह सगुणमेवेति सर्वज्ञत्वादियधर्मविशिष्टमेव भगवंतं सुख्याद्यगौण्यावाप्रतिपादयंत्ये लक्षणया तमेव सच्चिदानंदरूपं नि
धर्मकं तत्सदलक्ष्यं प्रतिपादयन्तीत्यर्थः सगुणस्यैव निर्गुणत्वेन प्रतिपादने हेतुः गुणैरनभिभूत इति विबभूते श्वरस्य निरुपाधिकत्वात् मा
योपाधिकत्वपक्षेपि मायायाः स्वरूपानावरकत्वादिनिभावः गुणानेवाह सर्वज्ञमित्यादिना समस्तेति उक्तेभ्यो न्येये समस्ताः कल्याणगुणाः
सर्जनादिसंकल्पनजगत्त्ववृत्तदयालुत्वादयस्तत्रिलयं उक्तसर्वज्ञत्वादिगुणप्रतिपादिकाः श्रुतीक्रमेणोदाहरति यः सर्वज्ञ इत्यादिना सा
मान्यतः सर्वज्ञानानीति सर्वज्ञः ननु द्वितीयधर्मपुरस्कारेण सर्ववृत्तीनि सर्ववित् यस्य ज्ञानमयं सर्वज्ञत्वादिलक्षणं न पदं नि सर्वज्ञतोदाहर

णं सर्वस्यवशी सर्वोपिब्रह्मादिरस्यवशेवर्ततइत्यर्थः अनेनसर्वशक्तिज्ञा सर्वस्येशानर्शितेनिसर्वेश्वरत्वं यःपृथिव्यानिष्ठनपृथिवीयम
 यति ननुसूनादिवत्बहिःस्थित्वेत्यर्थः पृथिव्यादेवनायाआंतरइति अंतःस्थित्याप्रामःसंगोनिवार्यते अनेनसर्वनियंतृत्वंअनेनैवसर्वोपास्य
 त्वंसर्वफलदातृत्वं योयोयांयांननुभक्तः श्रद्धयार्चितुमिच्छति तस्यनम्याचलांश्रत्यांतामेवविदधाम्यहं सनयाश्रद्धयायुक्तस्त्याराधन
 मीहने लभतेचतनःकामान्मयैवविहिनानुहितानित्यादिष्वंतर्योभिणएवतनदेवतारूपेणोपास्यत्वसर्वफलदातृत्वयोरवगतेः सपरमात्मा
 अकामयनकामितवान् कथं बहुस्यांबहुभवेयं अहमेकनगद्रूपेणभजायेय उत्तमोभवेयं सईक्षतेतिऐतरेयश्रुतिः ऐक्षतेनिष्ठां
 दोष्येपाठः तत्तच्छब्दवाच्यं ब्रह्मतेजोसृजत सृष्टवत् इदमकलकल्याणगुणनित्यंइत्यस्योदाहरणं सर्जनसंकल्पसमृत्तादीनांलोको
 पकारार्थत्वेननादृशानांदयालुत्वादिरुणानांप्रतीतेः सच्चित्करवत्वेसत्यंज्ञानमनंतं ब्रह्मविज्ञानमानंदं ब्रह्मेत्यादयः अनेनसगुणमेवेत्यार
 सर्वस्यवशीसर्वस्येशानः यः पृथिव्यानिष्ठनपृथिव्या आंतरः सोकामयनबहुस्थाम् सऐक्षततेजोसृजतसत्यंज्ञान
 मनंतंब्रह्मेत्याद्याः तथाभूतेश्वरतांनावत्संसारिणोजीवस्यनन्निवृत्तयेनत्वमसीत्यादिवाक्यानिबोधयंति तत्रचतत्तंपदयोः

मात्रार्थैवभवार्थैवआत्मनेक्यमायच २ .

सामानाधिकरण्यंप्रतीयतेतच्चप्रकरणान्तरेणाघटमानं ब्रह्मणिपर्यवसानं गमयति ७५ ७६ ७७
 ष्योक्तेजग्रथेनजननानांमसृजत्प्रभुरित्यंतस्यपूर्वार्धस्याभिप्रायउक्तः ननूक्तश्रुतीनांमुख्यवृत्त्यासगुणपरत्वमेवास्त मास्तलक्षणयानि
 गुणपरत्वंलक्षणाबीजस्य तात्पर्याद्यनुपपत्तेरभावादित्याशङ्क्यावांतर वाक्यरूपाणामेषां नटस्थलक्षणस्वरूपलक्षणवाक्यानामैक्यपर
 महावाक्येनैकवाक्यत्वालक्षणयानिर्धर्मकपरत्वाभावेसर्वज्ञत्वादिधर्मविशिष्टेनब्रह्मणासंसारिणीर्धैक्यासंभवेनमहावाक्यैकवा-
 क्यत्वासंभवरूपंजीवब्रह्मैक्यासंभवरूपंचमहावाक्यैकवाक्यतान्वयानुपपत्त्यारब्धतासर्पानुपपत्त्यारब्धंचलक्षणाबीजध्वनयन्ऐक्य
 परश्रुतीनांलक्षणयानिर्गुणपर्यवसानमाह तथाभूतेश्वरतामित्यादिना तत्वमसीत्यादीत्यादिपदेनप्रज्ञानं ब्रह्म अहंब्रह्मास्मीत्या-
 दिसंग्रहः ननुतत्वमस्यादिवाक्यानिनैक्यबोधकानि उपदेशरूपाणांतेषांपञ्चकर्तृत्वजीवस्तुत्यर्थकत्वात् अहंब्रह्मास्मीत्यादिपर्या
 लोचनादिरूपाणांकर्तृसंस्कारार्थकत्वात् यथायत्नेफलीकर्तृकमाज्यावेक्षणमाज्यसंस्कारार्थविधीयतेनहृदहंब्रह्मास्मीतीक्षणस्य
 यज्ञकर्तृसंस्कारार्थविधानसंभवादित्याशङ्क्यनवकृतउपदेशोनांप्रकमोपसंहारादिलिंगैर्यज्ञप्रकरणभेदादिभिश्चनदसंभवमभि

प्रेत्येक्यविधायकत्वमुपपादयति तत्रचन्त्यादिना अपर्यायपदानामेकविधमन्त्यतत्वेसत्येकार्थनिष्ठत्वंसामानाधिकरण्यं प्रकरणंतरं
भागत्यागलक्षणंनरप्रकारेण प्रकाशंतरंणाघटमानत्वंदर्शयति तथाहीत्यादिना एकार्थत्वस्यविवक्षितत्वादित्यनेन नतावदिति विश्वेदे
वादेवतायस्याः सावैश्वदेवातिवैश्वदेवापदमामिक्षावाचकमामिक्षापदमपित्वाचकमितितमेपयसिदध्यानयनिसावैश्वदेवामिक्षा
वाजिभ्यावाजिनमिति श्रुतिस्थयैश्वदेवापदमिक्षापदयोरेकार्थकत्वेनसामानाधिकरण्यंन इतन्तत्त्वंपदयोर्नैत्यर्थः तसेदुग्धेदधिमिश्र
णोरुनेयत्कटिन्द्रव्यं संपद्यतेतदामिक्षापदवाच्यंतेनविश्वेदेवदेवताकोयागोविधेयः यत्तद्रवद्रव्यंनद्राजिनंतेनवाजिदेवताकोयाग
इतिचातुर्मास्यांतर्गतवैश्वदेवपर्वप्रकरणस्याक्तश्रुतेर्विधिसितीर्थः ननुवैश्वदेवामिक्षापदयोर्नैकार्थाभिधायकत्वं वैश्वदेवापदेनामि
क्षाभिधानंआमिक्षापदमयोगानस्यात् उक्तार्थानामप्रयोगइतिन्यायान् किंचविश्वेदेवस्तुतिपरायाक्रगादेरपिवैश्वदेवापदार्थत्वसंभ
वात्कथमामिक्षापदार्थकत्वमित्याशंकायामाह यथोक्तमित्यादि एषदेवतार्थस्तथितः अण्प्रत्ययः विश्वदेव देवतायुक्तमामिक्षावदस्येव
तथाहि नतावद्वैश्वदेवामिक्षातिवदुभयोरेकार्थाभिधानेनसामानाधिकरण्यम् यथोक्तम् आमिक्षादेवतायुक्तंवदस्येवैषतद्विहितः
आमिक्षापदसांनिध्यान्त्येवविषयार्पणमिति कुतः भिन्नार्थत्वात् नचानहत्त्वार्थयानिरूढलक्षणयाविशेषणविशेष्यभावेन
नीलसुत्पलमिति वत् यथोक्तम् स्वबुद्ध्यारन्यनेयेनविशेष्यंतद्विशेषणमित्यादिकुतः विरुद्धार्थत्वेनतदयोगान् ७ ६
ननुक्तदूषणाभियानवदतीतिशंकनीयमितिभावः तर्ह्यामिक्षापदसान्निध्यैरेवैश्वदेवापदेनविश्व
देवदेवताकःकश्चनद्रव्यविशेषइतिसामान्येनामिक्षोक्तावपि कोसोद्रव्यविशेष इत्यपेक्षायामामिक्षापदसान्निध्यादामिक्षारूपइत्यवगम्यते
वृक्षमात्रं पश्येत्यादौ सामान्य विशेषशब्देषु तथादर्शानात् तथाचामिक्षापदसान्निध्येन तस्यैव तद्विहितस्यैव सामान्य तोद्रव्यवाचकस्यविशे
षतांविषयार्पणंभवतीत्युक्तार्थार्थः किंचएषतद्विहितएववदतिअत्रादिवाचकत्वसंभवेपिआमिक्षापदसान्निध्यादामिक्षामेववदति ७
तस्तस्यैवतद्विहितकर्तृकमेवविषयार्पणमामिक्षारूपविषयबोधनमित्यादिकमप्यर्थान्तरमूह्यं तत्त्वंपदयोर्वैश्वदेवामिक्षोतिवत्सामानाधि
करण्याभावेहेतुः भिन्नार्थत्वादिनि परोक्षापरोक्षादिरूपार्थभेदादित्यर्थः नचानहदिति न स्वार्थं नहीनस्ते अजहत्त्वार्थेनादृशयोः पदयो
र्निरूढलक्षणयानितरांरूढत्वासौलक्षणाचनया अनादिपरंपरागतयान सांप्रतंरचितयानयायथाविशेषणविशेष्यभावेनसामानाधि
करण्यंनीलसुत्पलमित्यादौतथातत्त्वंपदयोर्नैत्यर्थः विशेषणविशेष्यभावंलक्षयति स्वबुद्ध्येति स्वरूपसत्त्वमात्रेणनहि किंचिद्विशेषण
मितिपूर्वार्थं अयमर्थः स्वाकारज्ञानेनविशेष्यमनवभास्यकिंचिदपि वस्तुस्वरूपसत्त्वमात्रेणस्वस्थितिमात्रेणविशेषणंनहिभवति किं

तुर्येनगीलादिनास्त्रशुद्ध्यास्वाकारज्ञानेनविशेष्यसुत्पलादिरज्यतेभास्यतेइतरस्याद्व्यावर्त्येनेतद्विशेषणमिति विरुद्धार्थत्वेनेति तत्त्वंपदयोऽतिशो
 षः नीलगुणोऽसलद्रव्ययोराश्रयाश्रयित्वेनाविरुद्धस्वभावयोः स्वार्थत्यागंविनालक्षणयाविशेषणविशेष्यभावेविरोधाभावात् तत्राजहत्वा
 र्थानिरुद्धलक्षणा तत्त्वंपदयोस्तुपरोक्षपरोक्षत्वादिविरुद्धार्थत्वेनस्वार्थत्यागंविनाविशेषणविशेष्यभावानुपपन्नेऽदयोगात् अजहत् -
 स्वार्थलक्षणयासामानाधिकरण्यासंभवादित्यर्थः शकृलादिपदानां गुणिनिरुद्धत्वमनेदंभोक्तिर्भित्तनेइत्यजहत्स्वार्थलक्षणया -
 सामानाधिकरण्योदाहरणं बोध्यं दंडधरो भिक्षुरित्याद्यर्थविवक्षणात् एतेन प्रथमम्लोके शुकृलइतिगुणरुद्धिरुदाहृता
 अत्रपद्येत्तु नीलसुत्पलमित्यत्रलक्षणोच्यतेइतिपूर्वापरविरोधोभिरस्तः मतमेदेनाविरोधान् नचप्रथमपद्येशकृलइतिगुणप
 रमेवेनद्रव्यविशेषणमितिप्रामित्यं जानिरुद्धत्वापत्यागुणेननिर्देशार्हेइत्येतदुदाहरणत्वासंगतेः जहत्लक्षणयासामानाधिकरणं शक
 ते नचेति एकार्थत्वस्येति तत्त्वंपदार्थयोजीवेश्वरयोरैक्यस्यविशक्षितत्वेनसकलस्वार्थत्यागेनपदार्थानरुलक्षणेपदार्थानुरोणेवैयर्थ्या
 नेभ्यसादिनेतिभावः एवंप्रकारान्तराणिदूषयित्वाभिज्ञानमाह अतइतिवाच्यस्यैकभागत्यागभागान्तरग्रहणेनदहनहत्स्वार्थलक्षणा

नचजहत्स्वार्थत्वेनसंबंधिलक्षणयाकुस्ममितदुमागंगेतिवत्कुजः एकार्थत्वस्यवि वक्षितत्वात् अतो नहदजहत्स्वार्थलक्ष
 ण्यासोयंदेवदत्तइतिवदिरुद्धांशत्यागेनानुगतविदेशेनैकार्येनसामानाधिकरण्येननिर्गुणेपर्यवसानम् अस्थूलादिवाक्या
 सोयंदेवदत्तइत्यत्रहितदेशतत्कालविशिष्टदेवदत्तदेहवाचकस्तच्छब्दः एतद्देशकालविशिष्टवाचकोयंशब्दः वाच्यभागयोर्देशकालादिविशेषणयो
 विरोधेनैक्यायोगात् विरुद्धतत्कालैतत्कालादिविशेषणभागत्यागेनाविरुद्धविशेष्यस्वरूपमात्रग्रहणेनैक्यबोधनात्सामानाधिकरण्यंतद्वत्
 त्वंपदयोः सर्वज्ञत्वकिंचिज्ञत्वपरोक्षत्वापरोक्षत्वादिविशिष्टेश्वरजीवचैतन्यवाचकयोः परोक्षत्वापरोक्षत्वादिविशेषणभागविरोधा
 द्विरुद्धौविशेषणभागोऽत्यक्तानुगतमविरुद्धचैतन्यमात्रंपददूषेनगृहीत्वा असकृद्वैकत्वबोधनात्सामानाधिकरण्यंनेनचलक्षणयानिर्गु
 णोपर्यवसानंमिदं विषेधपरश्रुतीनां ब्रह्मपरत्वमाह अस्थूलेति अस्थूलमनण्वद्भस्वमर्दार्य अशब्दमस्पर्शमरूपमव्ययं अथान -
 आदेशोनेतिने नीत्यादीवाक्यैर्ब्रह्मभिन्नसर्वापाधिनिरसनेनविषेधावधिभूतंसर्वाधिष्ठानंब्रह्मलक्षणयाबोध्यतइतिनेपांसाक्षात्मुखत
 उपाधिनिषेधकत्वमर्थात्तुलक्षणयानिर्गुणेपर्यवसानं एतेनपदार्थस्यैववाक्यार्थत्वमितिपूर्वपक्षाभिमतोऽनियमः प्रत्यक्तः अस्मिन्
 ज्योतिर्मण्डलेकंशब्दइतिप्रश्नेनिषेधरूपेषुनतारारूपो नोष्ठाकरइतिप्रतिवचनवाक्येषुहिनकस्यापिपदस्यार्थश्चंद्रकृत्यापिवाक्यैरेभिर्बोध्य
 तेइतिस्पष्टं तथाविषंभुंस्त्वेतिशत्रुगृहेभोजननिषेधनात्पर्यकंवाक्येविषपदस्यवाभुंस्त्वपदस्ययानभोजननिवृत्तिरर्थस्तथापि-

वाक्येनलक्षणया बोध्यते एवं सत्यज्ञानमनंतं ब्रह्मेत्यादिवाक्यैरुपक्रममाद्यवृत्तारसंज्ञतात्पर्यकैर्मूर्ख्यवृत्त्या विशिष्टवाचकैः ससुदायलक्षणया-
निर्घर्षकमसंज्ञं ब्रह्म बोध्यते वाक्ये लक्षणायामीमांसकैः स्वीकृतात् वाच्यार्थानां ब्रह्मण्यध्यस्तत्वेनाध्यासिकसंबंधस्याप्युक्तत्वाच्चैतदितः प्रद्युक्ता-
शयः तथाभूते चरतामित्यादिना साक्षादुपाधिनिषेधेनेत्यंतेनाकल्पनायेति पदव्यंग्यार्थप्रतिपादनं ननु सुखवृत्त्याश्रुतीनां विशिष्टमवा-
लंबनमिति प्रपञ्चादिपदव्यंग्यार्थो विनिर्णयस्तत्र किं तात्पर्यं ग्राहकमित्याशङ्कयामाह तथाचेति तत्र हि पदशयाने स ह शक्तिभिरित्य-
नेन धियापुष्ट्या गिराकंता कीर्त्या तुष्ट्ये लयोर्जया विद्यया विद्यया शक्त्या मायया भिर्निषेधेन मित्याद्युक्तैश्चर्यवैशिष्ट्यालंबनत्वं स्पष्ट-
मेवोच्यत इत्यर्थः अकल्पनायेत्यनेन स्थूलादिकल्पना निषेधरूपेणातन्मिरसनसुरवेन निषेधश्रुतीनां ब्रह्मणि पर्यवसानं व्यक्त इत्यत्र तत्सा-
र्यं ग्राहकमाह अंतरे चेत्यादिना उपसंहरिष्यतीत्यंतेन मानार्थं चेत्यादित्रयाभिप्रायमाह उपासनादीति आदिपदेन कर्मकांडोक्ता-
ग्निहोत्रादिवाक्यानि अयंभावः उपासनाकांडकर्मकांडोक्ततत्तदनुष्ठानैर्हर्षमर्थकमेति निवर्गप्राप्तिः धर्मादेरपि परमं फलं मोक्ष-

नांतु साक्षादुपाधिनिषेधेन तत्त्वार्थशोधन उपयोगान्निर्गुण एव पर्यवसानम् तथाना-
वैवोपक्रमे स्वसृष्टमिदमापीयेत्यादिना विशिष्टमालंबनं यद्व्यति अंतरे च श्रुतयस्त्वपि हि फलं
त्यतन्मिरसनेन भवन्निधना इत्कपसंहरिष्यति उपासनादिवाक्यानां तन्मार्थप्रवृत्तसृष्ट्याद्यवलं-
बनेन ज्ञानसाधनविधानेन तत्सुखमित्येषादिक २ ६५ ६६

एव धर्मस्य त्यागपवर्ग्यस्य नार्थो यो पल्पते नार्थस्य धर्मैकांतस्य कामोलाभाय हि स्मृतः कर्मस्य नो द्वियमीति लोभो जीवेन यावना जी-
वस्य तत्त्व जिज्ञासानार्थो यश्चैह कर्मभिरिति प्रथमस्कंधोक्तेः मोक्षश्च ब्रह्मज्ञानादित्कपासनाकर्मकांडयोरपि परमतात्पर्यं ब्रह्मण्येव न-
थाचाक्रियार्थप्रवृत्ताश्च सृष्ट्याद्यश्च ते शमवलंबनेनेति हूं हूं गर्भतत्पुरुषाश्च येणैष पदयोजनार्थः दहृर वैश्वानराद्युपासनावाक्यानि विवर्गफलोद्दे-
श्यक्यज्ञादिक्रियार्थप्रवृत्तात्पुरुषान् अवलंब्य निर्धर्मकब्रह्मण उपस्थित्यर्थं सृष्टिस्थिति लयनियमनादींश्चोपाधिनावलंब्य तत्तदुपा-
सनाविधानद्वारा ज्ञानसाधनं विनैकाग्र्यमेव विदधति निवृत्तात् ज्ञानसिद्धान्तनियोज्यान् प्रतिउपासनाविधेरप्यप्रवृत्तेः क्रियार्थप्रवृत्तानालं-
ब्धेत्कृतं न च सृष्ट्याद्यनालंबने ब्रह्मणः सधर्मकत्वसिद्धिर्नापितां विनोपासनासिद्ध्यतीति सृष्ट्याद्यालंबनेनेत्कृतं आदिपदोक्ता-
ग्निहोत्रादिवाक्यानि चैहिकफलककृष्यादिक्रियार्थप्रवृत्तानवलंब्य रोचनार्थं न सृष्ट्यादीत्यादिपदोक्तस्वर्गादिफलान्यवलंब्य ज्ञानसाधनं चित्तु-

विधिविदिषादिकमेवतात्पर्यतोविदधति तमेतमात्मानंवेदालुक्चनेनब्राह्मणाविधिदिषंनियत्नेनदानेननपसानाशकेनेत्यादिश्रुतेः सर्गोपेक्षा
चयज्ञादिश्रुतेरश्ववदितिपरमर्षसूत्रान् कर्ममोक्षायकर्माणिविधनेत्यगदंयथेत्याद्योकादशाश्रुतेष्व अन्यार्थप्रवृत्तेतिपाठेऽप्ययमेवार्थःएवं
सर्वस्यापिवेदस्यब्रह्मपरत्वंमित्यं ननुलक्षणादिप्रकारः स्पष्टटीकायांनोक्तउपासनादि-----कांडस्येत्यंपर्यवसानवर्णनेबीजंनोक्तमित्याशं
कायाभाह एषादिगिति दिगर्थस्तूपपादिनएवेतिसंक्षेपः २ वैनंडिकेति स्वपक्षस्थापनहीनावितंडातस्तुधानायेतर्कास्तदाग्रहगहित्येन ३
गाथासंवादशब्दयोर्नियतलिंगयोः सामानाधिकरण्यं नारदस्यचप्रष्टुर्नारायणस्यप्रवक्तुः संवादरूपांगायां अनएवप्रवक्तृत्वेननारायणो-----
अत्रचानादिशिष्टपरंपरागतत्वान्नसंदेहोयुक्तइत्याह सैषेति सैषायथोक्तलंबनाब्राह्मीब्रह्मपराश्रद्धयाभादरेणवैनंडिकतर्कानभिनि
वेशेनयःश्रवणादिनाधारयेत्सअकिंचनः निरस्तदेहाद्युपाधिःसन्परंपदंभाष्यादिति ३ एतदेवसर्वश्रुत्यर्थनिरूपणेनप्रपंचयितुमि

सैषाद्युपनिषद्ब्राह्मीपूर्वेषांपूर्वजैर्धृता श्रद्धयाधारयेद्यस्तांक्षेमंगच्छेदकिंचनः ३ अत्रतेवर्णयिष्यामिगाथानाराय
णान्विताम् नारदस्यचसंवादमृषेनारायणस्यच ४ एकदानारदोलोकान्पर्यटन्मगवस्त्रियः सनातनमृषिं
द्रष्टुंययोनारायणाश्रमम् ५ यौवैभारतवर्षेस्मिन्क्षेमायस्वस्तयेनृणाम् धर्मज्ञानशमोपेत्माकल्यादास्थि-
तस्तपः ६ तत्रोपविष्टमृषिभिःकलापग्रामवासिभिः परीतंप्रणतोपृच्छदितमेवकुरुहह ७ तस्मैत्यवोच-
द्भगवान्कृषीणांशृण्वतामिदम् योब्रह्मवादःपूर्वेषांजनलोकनिवासिनाम् = श्रीभगवानुवाच सायंमुब
ब्रह्मसत्रंजनलोकेभवत्युरा तत्रस्थानांमानसानामुनीनामूर्ध्वरेतसाम् ९ ६९ ६९ ६९ ६९

तिहासमयनारयति अत्रेति नारायणान्वितंनारायणः प्रवक्तृत्वेनान्वितोयस्यांतांगायामितिहासश्च ४ ५ ६ ७ = ब्रह्मसत्रमिति य
थायजमानाएवसमानाकस्त्रिगादिरूपायत्र कर्मकुर्वन्तिनत्कर्मसत्रंप्रसिद्धम् तथायत्रसमानाएववक्तृभ्योतृभावेनब्रह्ममीमांसतेनत्वा
ससत्रम् ९

ऽन्वितोयस्यांतथाविधामित्यर्थः प्रवृत्तेननारदान्वितापिगाथानथापीहप्रष्टुर्ज्ञताहक्तःश्रेष्ठ्यंननुवक्ष्यमाणब्रह्मसत्रइवश्रोतृप्रवक्तृभ्योःसा
म्यमितिज्ञापनायनारायणान्वितामित्युक्तं परेतु नारायणेब्रह्मणिसमान्वितामित्याहुः ४ ५ ६ ७ = ९

वेदस्तु.

१०-११ फलयसमय इति हिरण्यगर्भमुक्तिमिति मे महाप्रलये दैनं दिनप्रलये चेत्यर्थः निद्राणामिवेति जगत्प्रलयं प्रति अकृतावधानं संतं प्रबोधयामासुः वि-
श्वसृभ्य विद्यानाशादिकार्ये अवधानं करणं चतुः सर्वज्ञोपि नादृशबोधनस्य स्वाधिकारप्राप्तत्वेनावश्यं कर्तव्यत्वात् १२ तत्र प्रबोधनं ब्रह्मा
दिगुरूणामपि नासांसहजं ब्रह्मस्यैवैवेति दृष्टान्ते न व्यञ्जयति यथेति १३ जयजयेति अज्ञामविद्यामिति न ज्ञायत इत्यज्ञा आनादिस्मिद्देश्य
अहो न हि मया कथं न च ज्ञानमित्यन आह श्वेतद्वीपमिति तदीश्वरं तत्र स्थं मामेवानिरुद्धमूर्तिम् १० ननु सर्वज्ञास्ते कस्तत्र
का प्रष्टवान्नाह तुल्यश्च तेति श्रुतादिभिरविशेषाः अविभिन्नोदासीनत्वेन निरुपमकरुणाः अतः सर्वप्रवचनयोग्या अपि
कौतुकैर्नैकैश्चकारं कृत्वा १ न्येपप्रच्छुरित्यर्थः ११ स्वसृष्टमिति स्वयनिर्मितमिदं विश्वं प्रलयसमये आपीयसं ह्यस्य शयानं
योगेन निद्राणमिव वर्तमानम् नदन्ते प्रलयान्ते तल्लिङ्गैस्त्वत्पतिपादकैर्वाक्यैः परमीश्वरं सृष्टिसमयं प्रथममिच्छासंभूताः शु-
नयः प्रबोधयामासुः १२ स्रष्टोक्तैः शोभनाः श्लोकाः कीर्तयोपेक्षुनैः पराक्रमैः १३ जयजयेति सोऽजितजयजयउत्कर्षः

श्वेतद्वीपंगनवनित्यधिद्रुतदीप्तरम्ब्रह्मवादः ससंघतः श्रुतयोयत्रशरेते तत्रहायमभूत्सश्रुत्वंमां
यमनुपृच्छसि १० तुल्यश्रुततपःशीत्वास्तुल्यस्वीयारिमध्यमाः अपिचक्रुः प्रवचनमेकंशतश्रूषवोऽपरे ११
सनंदनउवाच स्वसृष्टमिदमापीयशायानसहशक्तिभिः तदन्तेबोधयांचक्रुस्तल्लिंगैश्चुतयः परम् १२ य
थाशायानसम्भाजवदिनस्तत्पराक्रमैः प्रत्युषेभ्येत्य सश्लोकैर्बाधयंसनुजीविनः १३ श्रुतयउवाच नय
जयजयजामजितदोषगृहीतगुणांत्वमसि यदात्मनासमवसूहसमस्तभगः

मायिष्कृ आदरेवीप्साकेन व्यापारेण अगजगदोक्तसां अगानिस्थावराणिजगन्तिजंगमानिओकांसिशरीराण्येषांजीवानां
 नैषामज्जामविद्यांजहनाशयकिमितिगुणवतीहंनव्येत्यतआहदाषनृषीनगुणाम्दोषायानंदाद्यावरणायगृहीतागुणाययानाम्
 र्थः जीवईशोविश्वंदाविजयाजीवेशयोर्मिदा अविद्यातच्चित्तोर्योगः षडस्माकमनादयइत्युक्तेः अनादिभावस्त्वनेनादावत नाशयितुमशक्ये
 निभावः ईदृश्याअपिनाशयोर्यतावजंनयाविद्यामितिब्याख्यातं नविद्यतइत्यविद्येतिअव्यस्तत्वेनपरमार्थतः कालत्रयेव्यविद्यमान
 तादधिष्ठानस्वरूप प्रकाशेन नाशयोग्यानांजहीनिभावः गुणवतीति जगच्चित्रदर्शनचतुर्योदिगुणशालिनीत्यर्थः ६५

टी.व्या.

32

2

2

निगमोवेदइति अनुचरेदितिपदसंबंधेनार्थपूर्तिः एवंनिगमोनुचरेदितिपदद्वयमात्रार्थोक्तः क्वचिद्व्यत्येत्यादिसर्वार्थयोजनायाह न
 नित्यादियतोवेत्यारभ्यप्रपद्यइत्यंताश्रुतिस्त्वयाचरतइत्यस्योदाहरणं यथात्मनीत्यादिरखिलशक्त्यवबोधकेत्यस्यसत्यंज्ञानमित्या
 दिरात्मनाचरतइत्यस्य अथश्रुत्यर्थः यतोवाइमानिभूतानिजायंते येनजातानिजीवंति यत्प्रपंत्यभिसंविशंतिनहिजिज्ञासस्वतद्ब्रह्मे
 ति यतोयस्मान्निमिनोपादानोभयरूपाद्वैमसिद्धानिइमानिभूतानिब्रह्मादिसंबपर्यंतानिजायंते जातानिसंति येनजीवंतिस्थितिलभंते
 तद्ब्रह्मेर्भच्छंदसीतिप्रकारः इयंस्वैरिणीवपरप्रतारणायगुणान्गृह्णाति अतोहंत्येति तर्हिमध्यमिदोषमावहेदितिममापिनचक्षश
 क्रिः स्यादतआह त्वमिति यद्यस्मात्त्वमात्मनस्वरूपेणैवसमपरुद्धसमस्तभगः संप्राप्तसमस्तेश्वर्योभिवशीकृतमायत्वादिनिभावः
 स्वयमेवनेज्ञानवैराग्यादिनार्किनहन्त्युरित्यनआह अखिलशक्त्यवबोधकेति तेषांत्वमेवांतर्यामीसर्वशक्त्युद्बोधकः अतोनेज्ञाना
 दौस्वतंत्रादितिभावः अहमकुंठज्ञानैश्वर्यादिगुणोनीवानां कर्मज्ञानादिशक्त्यवबोधनेनाविद्याहंतेत्यत्रकिंप्रमाणमितिचेत् अह-
 मेवप्रमाणमित्याह निगमः वेदः ननु एवंभूतेमधिकथंश्रुतीनां प्रवृत्तिस्तत्राह क्वचिदितिकदाचित्स्त्वयादिसमयेअजयामाययाचरतः

अगजगदोकसामखिलशक्त्यवबोधकतेक्वचिदजयात्मनाचचरतोऽनुचरेन्निगमः १४

ऋडितः नित्यं बालसमगतायासत्यज्ञानानंनानंदैकरसेनात्मनाचचरतो वर्तमानस्यनिगमोनुचरेत् प्रतिपादयेत् कर्मणिषष्ठ्यो यतोवा
 इमानिभूतानिजायंते योब्रह्माणंविदधानिपूर्वयोवैवेदांश्चप्रहिणोतिनस्मैतंहदेवमात्मबुद्धिप्रकाशंमुमुक्षुवैशरणमहंप्रपद्ये यथात्स
 निनिष्ठन् सत्यंज्ञानमनंतंब्रह्मयः सर्वज्ञः सर्वविदित्यादिनिगमकदंबस्त्वामेवंभूतं प्रतिपादयतीत्यर्थः १४ जयजयानितजह्वगजं
 गमाद्यनिमजासुपनीतमृषागुणाम् नहिभवंतमृतेभमवंत्यमीनिगमगीतगुणार्णवतातव १ ७ ७ ७ ७
 जाशंगच्छंति संनियन् अभिसंविशंति यस्मिंस्त्वादाख्यं प्राप्नुवंति तद्ब्रह्मेति विजिज्ञासस्व विचारयेति योब्रह्माणमिति यः परमेश्वरः पूर्वस्त्वया
 दौब्रह्माणंहिरण्यगर्भंविदधानि सृजति तस्मै हिरण्यगर्भायवेदान्प्रहिणोति ददाति तं देवं द्योतमानं ज्ञानरूपं आत्मबुद्धिं स्वविषयबुद्धिं
 प्रकाशयति ददाति यद्वा आत्माकारबुद्धौ प्रकाशते तं मुमुक्षुरहं शरणं गच्छामीति यथात्मनिर्जावेतिष्ठन् आत्मानं जीवं नित्यमयमिदं
 नर्यामीसर्वस्य संनर्यामि ब्राह्मण तात्पर्यं सत्यं कालत्रयाबाध्यं ज्ञानस्वरूपं विविधपरिच्छेदशून्यं ब्रह्म यो वेद सोऽश्रुते सर्वान्भूतान्
 हेति १ १४ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७

अस्कर्याइति ह्रस्वमध्यपदं अस्कराणामिमे अस्कर्याः प्रसिद्धा स्नेहोकाः अंधेनगाटेनतमसा आह्लाजानेनप्रसिद्धांधकारेणवाहताव्यासाः प्रेत्यमृ
त्वानान् लोकांस्तेगच्छंति येकेच केचन आत्महनः अविद्यादोषेण आत्मा पलापुर्तोरः ब्रह्मज्ञानशून्यादुर्योनीः प्राक्प्रवर्तनीत्यर्थः चेत्तद्यदिनावेदी
तु ब्रह्मज्ञानवान् तदा महती विनष्टिः हानिः दुष्परिहराजन्ममरणादिरूपा संसृतिरित्यर्थः उभयविधभजनेति कथामृताब्धीत्फक्तश्रवणकी
र्तनरूपं भजनमेकं भजंति ये पदमजस्त्रेत्याद्युक्तसच्चित्सस्वरूपभजनमपरं तर्हि सत्यत्वमिति पुरुषविधस्य साकारत्वेन सावयवत्वान्ना
शावश्यं भावात् कोशेष्वन्ये कोशसंबंधोऽप्यात् सत्यत्वासंगत्वव्याहतिरिति भावः अन्नमयादिषु अन्नमय प्राणमय मनोमय विज्ञानमयानं
इत्येव वेती अस्मृत्तो नरायदिने अनुविधा अनुविधतीत्यनुविधा अनुवर्तिनो भक्त्यदित्यावत् तर्हि स्वसंति जीवंति सफलजीवनाभवंति
इतरथा हनयद्वयवभस्त्राद्वयथाशासा इत्यर्थः नन्वभक्तानामपि कमादिफलमस्तेव न कार्यकारणानुग्राहकत्वेन जीवन्हेतोस्तवाभजनेन
तन्नामदपि न सिद्ध्येदित्याशयेनाह महदहमादय इति महानहंकारश्च आदिर्येषां ते यदनुग्रहतः पस्यानुप्रवेशेन लब्धसामर्थ्याः संतः
अहं देहं समष्टिव्यष्टिरूपं स्पष्टवतः तत्र च पंचापि कोशान् अन्नमयादीनां विषयतत्तदाकारः सन् यश्चेतयते सत्वं तदाह पुरुषविध इति पुरुष

इत्येव श्वसंस्तस्मृत्तो यदिनेऽनुविधामहदहमादयोऽन्नमसृजन्यदनुग्रहतः पुरुषविधोऽ
न्नयोऽन्नचरमोऽन्नमयादिषु यः सदसतः परं त्वमथ यदेष वशेषमृतम् १७

स्यान्नमयादेर्गंधेव विधा आकारेयस्य सतया ननु विदेकरसस्य कथं तत्तदाकारता अन आह अन्नयोऽन्नैति अन्न एष्वन्नमयादिष्वने
तीत्यन्नयः अतस्तत्तदाकारतेति एवं तर्हि सत्यत्वमसंगत्वं च कथं तत्राह चरमोऽन्नमयादिषु य इति अन्नमयादिषूपदिश्यमानेषु यश्चर
मो ब्रह्मपुच्छं प्रतिष्ठेति पुच्छत्वेनोक्तः सत्वमिति संबंधः ननु तथाऽप्यन्नमयादिष्वन्नित्वे संगत्वव्याहानिरेव तत्राह सदसतः परं त्वम
थ यदेष वशेषमृतमिति सदसतः स्थूलसूक्ष्मादन्नमयादेः परं व्यतिरिक्तं तत्साक्षिभूतं अवशेषमवशिष्यत इत्यवशेषमवाध्यम् ७
दमयेषु पुच्छत्वेन सर्वाधारत्वेनोक्त इति अन्नमयाद्याकारत्ववर्णनस्य निराकारपुच्छब्रह्मबोधार्थत्वा निराकारत्वस्यैव वास्तवत्वात् सत्यत्वमव्याहतिमि
ति भावः ननु कोशेष्वन्ये असंगत्वस्तनिरनन्वये व्यापकत्वस्य निरिनिगूढाशयः शंक्ते नन्विनि परं व्यतिरिक्तमिति असंगमित्यर्थः अन्न
मयादेः कल्पितत्वेन मिथ्यात्वात् तेष्वन्येषु तत्संबंधस्य मिथ्यात्वात् उभयोः संबंधिनोः सत्यत्वाप्यसंबंधस्य सत्यत्वमियमात्रकस्थितसंबंधेन न
वास्तविकसंगत्वस्तनिरिति भावः अबाध्यमिति कोशैः संगेन द्वायेन बाधापत्ता सर्वबाधैश्चैव वादापत्तेर्निरवधिकबाधानुपपत्तेश्च सर्वबाधावधिभूताव
शेषमिध्याप्यसंगत्वमिति निरिनि भावः

सत्यमिति अनयासंगं च ससंगस्य सत्यत्वादर्शनादिभिर्भाषः असंगस्यापि कोशान्वयवर्णनमसंगपुच्छब्रह्मबोधार्थमेवेति स्पष्टीकर्तुं शङ्कते
 नहिंति वस्तुतोसंगत्वेन च वर्णनं नोपपन्नमित्यर्थः समाधत्ते शास्त्राच्चंद्रवदिति सूक्ष्मचंद्रकलाप्रदर्शनायात्यंतचंद्रसंबधमून्यापि वक्ष्यशास्त्रासु
 ग्रंथं प्रति चंद्रत्वेन प्रथमं प्रदर्श्यते ततः शास्त्राग्रे चंद्रइत्यादिप्रदर्श्यते न ह्यतुष्टुस्वरूपबोधनार्थकोशपंचकेन योसंगस्याप्यात्मन उच्यते इत्यर्थः
 सवाएष इति एषोऽनरसविकारः स्थूलदेहएव पुरुष आत्मेत्युक्ता न्योतर आत्मायाणमय इत्येवं प्राणमय मनोमय विज्ञानमयानंदमयानां पूर्वपूर्वं
 नः सूक्ष्माणामानराणां च कोशा नासु पदेशं कृत्वा प्रति कोशपर्यायं तस्य पुरुषविधानामन्वयं पुरुषविधिति वाक्यमुच्यते तस्यान्वयमादेः पुरुषवि
 धतो पुरुषाकारनामनु अतु सत्यमयसुगरोऽनरकोशोपाधिकोऽपि पुरुषविधः पुरुषाकारो भवतीति तस्य पुरुषेत्यादिश्रुतेरर्थः एवं पुनः पुनः प्र
 अथ अनएव कृतं सत्यम् तर्हि किमर्थं नैषे न्वय उक्तः शास्त्राच्चंद्रवच्छुद्धस्वरूपलक्षणार्थम् तथाहि सवाएष पुरुषोऽनरसमयस्तस्येद
 मेव शिरइत्यादिना स्थूलसूक्ष्मक्रमेण पंचकोशानुपदिश्य तस्य पुरुषविधानामन्वयं च पुरुषविधिति पुनः पुनस्तदन्वितत्वेनालक्ष्य ब्रह्मपु
 च्छं प्रतिष्ठेति सर्वसाक्षिशब्दस्वरूपनिरूपणमित्यनवशम् १७ नरवपुः प्रतिपद्यदित्थं श्रवणवर्णनसंस्मरणादिभिः नरहरे
 न भजंति नृणां मिदं हनिवदुच्छमि नं विफलं नतः ४ एवं तावत्सर्वाक्षिके परमेश्वरे सर्वश्रुतिसमन्वयेन सद्भजनीयत्वमुक्त्वा अभक्तानि

उदरमुपासने यत्र ऋषिवर्त्मसकूर्पदृशः परिसरपद्मनिहृदयमारुणयोदहरम्

दपाचनदेवदृढीकृत्येदानीमनवगात्मा महिषनिप्रथमं तत्तदुपाध्यात्वं च नमुपासनसुदरं ब्रह्मेति शार्कराक्ष उपासने हृदयं ब्रह्मेत्यारुणयो
 ब्रह्माहैवनाद्वत ऊर्ध्वत्वे वोदसर्पतच्छिरोऽयन इत्याद्याः श्रुतयो विदधतीत्याह उदरमुपासन इति ऋषिवर्त्मसकूर्पणीणां संमदाय मार्गे
 शुभे कूर्पदृशस्ते उदरालंबनं मणिपूरकस्थं ब्रह्मोपासने ध्यापनि शार्कराक्ष इति श्रुतिपदस्य प्रतिपदं कूर्पदृश इति कूर्पशार्कराजोविद्यने
 दृक्ष आक्षिपु येषां नेतया रजः पिहितदृष्टयः स्थूलदृष्टय इति यावत् उदरस्य हृदपापे सया स्थूलत्वात् यद्वा कूर्पसंस्थं सक्ष्मदृश इत्यर्थः
 निकोशपर्यायकोशान्वितत्वं प्रदर्श्य ब्रह्मपुच्छं प्रतिष्ठेति सर्वाधारसर्वसाक्षिशुद्धस्वरूपनिरूपणमिति ४ संगतिं वक्तुं सुक्तश्लोकानुवृत्त्यर्थम्
 नुवदति एवं तावदिति सर्वश्रुतिसमन्वयेनेत्यंतः प्रथममश्लोकद्वयार्थः सद्भजनीयत्वमिति द्वितीयवसरस्य इत्यस्यार्थः अभक्तानि दयेति ह
 तय इवेत्यस्य उदरं ब्रह्मेति उदरस्य वैश्वानरोपाधिकं ब्रह्म शार्कराक्षस्यापत्यानि शार्कराक्ष ऋषय उपासते विनयंति हृदयं उदरादूर्ध्वभूत
 हृत्कमलस्यंदहगकाशाख्यं ब्रह्मेत्युपासने ब्रह्माहैवना इति हृदइत्येनौ निपातौ स्पष्टार्थौ नादिति ने उदरहृदयोपाधिके ब्रह्मा ब्रह्मणी ए

वेदस्तु-
८

वेत्यर्थः तावद्वाङ्मनपदद्वयं दिवचनस्य ङादेशः ऊर्ध्वत्वेनेति तु पुनस्तदेव ब्रह्मस्य पुष्पानादीरूपेणोर्ध्वमुदसर्पदगच्छन् तच्चोर्ध्वमुद्रम्यशिरोऽथय
न आश्रितवन् तदयविशेषणमिति अजहङ्गित्वान् पुंसकत्वेनेति ज्ञेयं परिसरानाङ्गत्वात्तामिनि तथाचपरिसरापद्धतिमिति वक्तव्यं हस्वोऽङ्गापोः सं
ज्ञात्वं सोर्ध्वत्वात्पितृसूत्रेण छान्दसः शतं चैकाचेनेति एकोत्तरशतमित्यर्थः तदयस्य तद्गोलकस्य एकास्य पुष्पानाद्यामूर्धानंगताविधक्कनानागत
यस्तिर्यगूर्ध्वगताभ्यानाङ्गः उक्रमणे प्राणोऽक्रमणद्वारभूताः संसारागमनहेतुभूता भवन्तीत्यर्थः ५ उदरस्थं तदयस्थं च भगवंतं सुनय
पासने इत्युक्ते भगवतो तदयद्युपाधिप्रवेशेनोपाधिनारतम्यरुतात्यत्यमहत्त्वभावप्राप्त्या जीवसास्यमाशंक्य जीवोपि द्यान्तःकरणप्रतिबिंबि
तः परिछिन्नः प्रविशरीरं भिन्न उदरादिषु वर्तते ईश्वररूपाधिपरिच्छेदशून्य एकः सर्वव्यापित्वादिरूपेणेति प्रतिबिंबेन जीवेन विंबभूतः स्वनियंतोपा
नदा तदयस्थं सूक्ष्ममेवालक्ष्यतत्त्ववैशेष्यप्रथममुदरमुपासत इति भावः आरुण्यरूपसाक्षात् तदयस्थं दहरं सूक्ष्ममेवोपासने तदय
विशेषणम् परिसरपद्धतिमिति परितः सरंति प्रसर्पन्तीति परिसरानाङ्गः तासां पद्धतिं मार्गं प्रसरणस्थानमित्यर्थः विशेषणस्य फलमाह
तत इति ततो तदयत्वात् भो अनेन तव धाम उपलब्धिस्थानं स पुष्पानाद्यं परमं श्रेष्ठं ज्योतिर्मयं शिरः मूर्द्धानं प्रति उदगान् उदसर्पन्तमूलाधा

तत उदगादनं तव धाम शिरः परमं पुनरिह यत्समेत्यनपतं निष्कृतांत सुरवे १८ ६९

रादारभ्य तदयमध्यात् ब्रह्मरंभं प्रति उद्गतमित्यर्थः कथं भूतं धाम यत्समेत्यप्राप्य पुनरिह कृतांत सुरवे मृत्युसुखे संसारेन पतंति न
थाच भूतिः शतं चैका तदयस्य नाङ्गत्वात्तासां मूर्द्धानमभिनिः सृतेका तयोर्ध्वमाद्यन्मृतत्वमेति विधगन्या उक्रमणे भवन्तीति १८
उदरादिषु यः पुंसां चिंतिनो मुनिवर्त्त्यभिः हंति मृत्युभयं देवो तद्गतं नमुपास्महे ५ ६९ ६९ ६९

स्य इत्याशयेन समाधत्ते नन्वित्यादिना एक इति उदराद्युपाधिभेदेन भेदो नेत्यर्थः अतो देवः सर्वोपास्य इत्यर्थः दुर्लभत्वं वारयति सर्वभू
तेष्विति न हि सर्वेषां प्रत्यक्षः कुतो न तत्राह गूढ इति घनछन्नदृष्टीनां सूर्य इव मायावृत्तमनीनां न भासत इत्यर्थः एकस्य कथं सर्वभूतस्थत्वं
तत्राह सर्वव्यापीति आकाशवदिनि भावः सर्वभूतानां स्थितिप्रयोजनमाह सर्वभूतानामंतरात्मानियंतेति कर्माध्यक्षः कर्मकारयिना कर्मफल
प्रदानाच्च सर्वभूतानां मधिवासोपिष्ठानं ननु प्रकृतेरिव जडतया सर्वापिष्ठानत्वे कर्माध्यक्षत्वमनुपपन्नं तत्राह साक्षीति ननु साक्षाद्दृष्टा
साक्षी द्रष्टा च दर्शनाश्रय इति स्वतो जडत्वं तार्किकोक्तरीत्या प्रसज्यते तत्राह चेता इति ज्ञानस्वरूप इत्यर्थः केवलः अद्वितीय इति साक्षित्वो
क्त्या प्रसक्त साक्षिसाक्ष्यरूपभेदेनिरासः एको देव इत्याद्युक्त्या प्रसक्तमेकत्वादिधर्माश्रयत्वं वारयति निर्गुणश्चेति विशिष्टवर्तमाना

टी-व्या.

८

नइति अंतःकरणादिषु प्रतिविंबिततया जीवरूपेणैव मानो न एव न्यूनाधिकभावेनाजगज्जादिसु उपाधितारतम्यकृतप्रतिविंबाद्यत्यल
महत्यादिना च कास्सीत्यर्थः सत्यंतवधामस्वरूपमिति यथात्मनिति च न्नात्मानमंतरोयमप्रतीत्याद्यंतर्गोमिब्राह्मणोक्तं नियंतृरूपं विंबात्
नन्वीश्वरस्यापितर्हि जीववदुदरादिसंबंधेन दत्तप्रविष्टस्य च तारतम्ये सति केन विशेषेणोपास्यत्वमिति मामाशंकां परिहरंत्यः एकोदे
वः सर्वभूतेषु गूढः सर्वव्यापी सर्वभूतान्तरात्मा कर्माध्यक्षः सर्वभूताधिवासः साक्षी चेताकं वलो निर्गुणश्चेत्याद्याः श्रुतयः स्तुवंतीत्याह
स्वरूपविचित्रयोनिमिति स्वयंकृतास्तु उच्चनीचमध्यमास्तयोनिषु अभिव्यक्तिस्थानेषु कार्यपुदेहादिषु हेतुनया उपादान-
तया प्रागेव विद्यमानत्वेन मुख्यप्रवेशासंभवाद्दिशान्निवर्तमानस्तरतमतोन्यूनाधिकभावेन च कास्ति अवभाससे स्वरूपायो-
नीरनुकरोतीति स्वरूपास्तु कृतिः अनलवत् अभिर्यथास्वनस्तरतम्यहीनोऽपिकाष्ठानुसारेण तथा तथा प्रकाशतनद्वत् अथ अनो

स्वरूपविचित्रयोनिषु विशान्निवहेतुनयान्तरतमतश्च कास्ति अनलवत् स्वरूपास्तु कृतिः अथ विन
यास्वमूषविनयनवधामसमं विरजधियोऽन्वयस्य भिविपण्यवएकरसम् १९ ७

विनयास्तु मिथ्याभूतास्वमूषयोनिषु अविनयसत्यमयतः सममविशेषमतः सत्यंतवधामस्वरूपं विरजधियो निर्मलमतयः अन्य
यंति जानंति नुइति पृथक्पदं वा अत्र हेतुः अभिविपण्यवइति अभितो विगतव्यवहाराः पण्यवहारइत्यस्य रूपं पण्युरिति ऐहिकसु
धिककर्मफलरहिता इत्यर्थः अभिशेषत्वादेवैकरससंभवात् अतस्ततोपाधिकृततारतम्याभावादप्रच्युतैश्वर्यस्योपास्यत्व
मिति भावः १९ स्वनिर्मितेषु कार्येषु तारतम्यविवर्जितम् सर्वानुस्यूतसंभवात् भगवंतं भजामहे ६ ७

कमित्यर्थः इत्यस्येति
पण्यवहारे पणचेति पठितस्येत्यर्थः रूपं पण्युरिति पनेर्बाहुलकादौणादिकोऽनुप्रत्ययः अनुनासिकप्रतिज्ञाया अभावाद्नादेशा
भावः ६ ७ ७ ७ ७ ७ ७

इद्यन्तीभारतीतीर्थोदिसंमतं प्रतिविंबमिष्यात्पक्षमनाइत्यप्रतिविंबोविंबादभिन्नात्वादिवात्मनासत्तः विंबभेदादिधर्मा एवाः प्रज्ञानत्वधर्मध्यासइतिविवरणादिसिद्धांतेन टी-व्या.
जीवेणोपाधिकृतादोषावस्तुतो न संनिमित्तमुत विंबभूते श्वरइति दर्शयितुमाह अपिनी यश्चायं पुरुषे देहप्रत्यगात्मापश्चात्सावादित्येसूप
मंडले उपास्यत्वं नांक्तः परमेश्वरः स एकः तत्त्वमसीति वाक्यार्थ उक्तः तस्य महात्मनो महा नुभावस्य भक्तस्य एते अस्यां श्वेता श्वतरोपनिषदिक-
धिना अर्था जीवब्रह्मैक्यादयः प्रकाशने यथा क्त्वा सा कृता भवन्ति नान्यस्य इत्यस्मादेवं तस्माद्भूतज्ञाने छुभिरीश्वरगुरुविषया भक्तिः संपा-
द्योनि भावः कृतामत्स्याद्यवतारायेनेति न ह्युण संविज्ञानो बहुव्रीहिः अवतारस्यावतारिणश्च भगवतश्चरणभजनं ब्रह्मासौ स्य ज्ञानोपायं
अपि ब्रह्मोन्विद्यमाशंकास्थान् भगवतो देहाद्युपाधिकृतदोषप्रसंगइति यतो विद्याकामकर्मभिः संसरतो जीवस्यापि भगवद्भावत्वं
क्षणमवोधयंत्यसंक्षेपं निषेधयंति सयश्चायं पुरुषे यश्चात्सावादित्ये स एकः तत्त्वमसीत्याद्याः श्रुतयः ननु कत्वर्थस्यात्मनः स्तुतिरिय-
मीश्वरत्वेन क्रियते ननु तस्येश्वरत्वं बोध्यते नैनं ह्यन्यते यतस्तत्र यस्य देवेषां भक्तिर्यथा देवेन तथा गुरो तस्यैते कथिता ह्यर्थाः प्रका-
शान्ते महात्मनः इत्याद्याः श्रुतयः कृतावतारस्य भगवतश्चरणभजनमुपायं वदंतीत्याह स्वकृतपुरे धिति स्वकर्मोपार्जितेषु पु-

स्वकृतपुरे धमी घबहिरंतरसंवरणं तव पुरुषं वदंतीति शक्तिधृतोऽशक्तनम् इति नृगतिं विधि-
न्यकवयो निगमावपनं भवत उपासनेऽग्रिमभवं भविष्यति २० १९

रेषु देहेषु अमीश्वररादिषु भोक्तृत्वेन वर्तमानं पुरुषमस्त्विति शक्तिधृतः सर्वशक्त्या श्रयस्य पूर्णस्मृतवांशकृतं वदंति अंशदवांशः
कृतद्वयकृतः तद्रूपं वदंतीत्यर्थः ननु कार्यकारणसंघतस्य कृतत्वं भूतत्वं तत्राह अबहिरंतरसंवरणमिति बहिः कार्यमंत-
रं कारणं वस्तुतस्तदावरणशून्यम् तयो रसत्तादित्यर्थः एव नृगतिं नु जीवस्य गतिं तत्त्वं विविच्य विशोध्य कवयः अन्यथेदं न प्राप्यत इ-
ति ज्ञानं तः निगमावपनं निगमोक्तकर्मणा मावपनमासमंतादुच्यतेऽस्मिन्निश्चावपनं क्षेत्रं सर्वकर्मोपार्णविषयमित्यर्थः यत्रार्पि-
तानि कर्माणि सुक्तिफलं फलं नितं भवतोऽग्रिमभवं भवनिवर्तकं विषयसिताः कृतविश्वासाः उपासने अर्चनवदनादिभिः सेवनेषु वी-
तिमर्त्यलोके इदमेवोचि नमिति दर्शयंति २० तदंशस्य ममेशानत्वन्मायाकृतबंधनम् तदंशसेवामादिश्य परानंदनिवर्तय ७ २० १९

वदंतीत्यर्थः जीवे ब्रह्मभेदोक्तेः स्तुतिरूपत्वेन भेदज्ञानार्थमुपायोक्तिर्न संगच्छेत् आदित्योप्युपायनमानः प्रज्ञा इत्यादिकायां स्तुतिरूपायामभेदात्कवुपा-
योक्तेरभावादिनिभावः अन्यथा चरणभक्तिं विना इदं साक्षात्काररूपं ब्रह्मज्ञानं न प्राप्यते विश्वसिता इति विश्वासात्फलशौघं अर्चनवदनादीनि एतेन
पुनः पुन ब्रह्माकाराणि निरेव भक्तिर्न तु भगवदर्थनादिरूपा भक्तिरपोक्षितेति निरस्तं ७ २०

अन्यसाधनमिति तत्त्वज्ञानादेः कवलं साधनमेव न तु परमफलरूपमपीति पूर्वश्लोकस्थ तत्त्वज्ञानसाधनत्वोक्त्या सिद्धांतीकरणमनुचितमित्यर्थः साधनान्तरवन्मोक्षकाले हेयत्वापक्षवक्ष्यमाणश्रुतिभाष्याभ्यां शुक्लसनकाद्याचारैश्च विशेषापन्नैरिति भावः मन्वानः पर्यालोच्यमानः श्रुतिगणोभक्तिरूपकरोति मोक्षोपरिविराजमानपञ्चमपुरुषार्थरूपत्वं स्थापयतीत्यर्थः भक्तिरूपसाधनमिति पाठे अल्पस्य तत्त्वज्ञानमात्रस्य साधनमेवेति वचन

भक्तिरूपसाधनमिति वचनमनुचितमिव मन्वानो भक्तिरूपकरोति दुरवगमेति श्रीश्रुतदुरवगमं दुर्बोधं यदा तत्त्वं तत्त्वनिगमाय ज्ञापनाय तवान्तनोराविष्कृतमूर्तेश्वरितमहामृताधिपरिवर्तपरिश्रमणाः चरितमेव महामृताधिः तस्मिन् परिवर्तविगाहः तेन परिश्रमणाः परिवर्तनार्थः श्रमणं श्रमः गतश्रमा इत्यर्थः अपवर्गमपिकेचिन्परिलुपन्ति नैच्छंति कुतोऽपि दिंद्रपदादिकेचिदिति - एवंभूता भक्तिरसिकाविरला इति दर्शयति न केवलमन्यन्ते छंति किंतु ते नैव सुखे न पूर्णाः संतः पूर्वसिंहगृहादिकस्वसंस्तुपेक्षं न इत्याह नवचरणसरोजहंसकुलसंगविसृष्टगृहा इति नवचरणसरोजे हंसाद्वयममाणा ये भक्तास्ते -

दुरवगमात्सतत्यनिगमाय तवान्तनोश्चरितमहामृताधिपरिवर्तपरिश्रमणाः नपरिलुपन्तिकेचिदपवर्गमपीश्वरतेचरणसरोजहंसकुलसंगविसृष्टगृहाः २१ ७ ७ ७ ७

बाकुलं तेन संगस्तेन विसृष्टगृहायैस्ते तथा अनेन श्रवणकीर्तने दर्शिते श्रुतिश्रुक्तेरप्याधिक्यं भक्तेर्दर्शयति यथाह यंसर्वदेवानमंति सुमुखो ब्रह्मवादिनश्चैति व्याख्यातं च सर्वज्ञैर्भाष्यरुद्रिः मुक्ता अपि लीलाया विग्रहं कृत्वा भजंत इति २१ त्वं कया - मृतपायो धौहि हरं तोमहा सुदः कुर्वन्ति कृतिनः केचिच्चतुर्वर्गं नृणोपमम् ८

स्यानौचित्यं मत्तागुरुकरोति धर्मार्थकाममोक्षारूपपुरुषार्थचतुष्टयस्यापि साधनत्वं मोक्षाधिकपञ्चमपुरुषार्थरूपत्वं च स्थापयतीत्यर्थः महानमृताधि रिति यद्विद्विदमृताधिर्महत्त्वात्तदोपमीयेत्यर्थः श्लेषेणा मृतानां सायुज्यादिमोक्षाणां समुद्रतुल्ये इंद्रपदादीनि इंद्रपदशब्देन अर्थकामो आदिपदार्थः तथा च चतुर्वर्गमपि भक्तिवशादेव बलाक्षाममपि नेछंति अनेन भक्तेः पुरुषार्थचतुष्टयसाधनत्वं सतः परमफलरूपत्वं च त्वं नितं श्रवणकीर्तने इति स्मरणपादसेवना च नादीनामुपलक्षणमेतदिति भावः श्रुतिश्चेति नृसिंहनापिनी श्रुतिरित्यर्थः देवाविषयिणः ब्रह्मवादिनो मुक्ताः इति विषयी सुमुखमुक्तसेव्यत्वं न तु ब्रह्मवादिपदं वेदपाठकवचकं न मुक्तपरमित्याशंकायामाह व्याख्यातंचेति

सर्वज्ञैर्महिमादात्म्यमविश्रुतिविद्वदनुभवसिद्धिजानद्विर्भाष्यरुद्रिः श्रीमच्छंकराचार्यैः भाष्यार्थस्तु मुक्तजीवन्मुक्ताभ्यानिष्ठुतिस्थचकारार्थः अपि
नामस्मिन्नाध्यफलापेक्षाशून्याऽपीति सूचिनं लीलयाभजंतीनिस्वभावात्प्राप्तयोजनमनुद्दिश्यनमंदापिप्रवर्तनइतिविरोधोनिरस्तः विग्रहं हृत्येतिभ
गवनश्चतुर्भुजपीतांबरधारिभूर्तिमंतर्मनोमयीवह्निर्वांशत्वादिमयीरुत्वेति साकारभजनमुक्तं नमंतीतिवर्तमानप्रत्ययेनस्वभावव्यंजनादुक्तेरसा
धारणज्ञानविबुधत्वध्वनितं यद्वालीलयाहेतुनाननुत्थजीववत्कर्महेतुनाविग्रहंरुत्वास्वयमेवदेहंधृत्वासायुन्यादिसुक्तिमनादत्यभजंतीति
अत्रपक्षेअकर्मजन्यलीलाविग्रहधारीमुक्तेषुभजनोक्त्याकर्मजन्यदेहधारिर्जीवन्मुक्तेषुकेसुनिकसिद्धाभक्तिरिति श्रुतौनमंतीतिपदंनवविध
भजनोपलक्षणपरमित्याशयेनभाष्येभजंतीतिव्याख्यानं अत्रकौस्तुभकर्तृपितामहेरनंतदेवैः कृतेभक्तिनिर्णयग्रंथेननुक्तत्वाभजंतीत्य
त्रमुक्तपदेनज्ञानिनोवक्तव्याविदेहकैवल्येकीर्तनायोगात् तेषांचनकिंचितकर्तव्यंनैवतस्यकृतेनार्थइत्यादिवचनादित्याशंक्यविसरेणसमाहितं
अयंतत्रसमाधानाशयः नैवतस्यकृतेनार्थइत्यादिवाक्यमदृष्टार्थकर्मविषयं दृष्टार्थेषुभोजनादिषुज्ञानिनोपिप्रवर्तनएव कीर्तनादिकंचदृष्टार्थो
मदृष्टार्थंचकीर्तनादिभक्तिपराणारोमांचादिसत्त्वातिशयमिगेनविश्रान्तिहेतुत्वनिश्चयात् ब्रह्मातुभवस्त्वातिशायिस्वरस्यात्मासमाश्रयमुनयइत्या
दिवचनोक्तविद्वदनुभवसिद्धत्वाच्च ततश्चज्ञानिनांसंकीर्तनजन्यादृष्टापेक्षाभावेपि कीर्तनादिसत्त्वातिशयार्थमेवतत्रप्रवृत्तिः अतएवमुक्त-
मंडलीसूधेयस्य श्रुतयोगींद्रस्यभागवतसंकीर्तनापरीक्षिभक्तदेगमनं यद्वाचतुर्विधाभजनंमामितिगीतावाक्यमार्तोदीनामिवज्ञानिनोपिभ
जविधायकं अपूर्वार्थत्वेनभजेयुरितिविधिस्वीकृतात् अधस्तात्समिधंधारयन्नुद्वेदुपरिहृदेवेभ्योधारयतीत्यत्रोपरिधारणविधिवत्
अन्यथाभार्तोदिषुविधित्वंज्ञानिषुवादत्वमिति वैरूपापातात् नचनैवतस्यकृतेनार्थइत्यादिविरोधइतिवाच्यं तस्यज्ञानिस्तुतिमात्रपरत्वा
दिति अत्रविधेः फलतुयाकस्तीवंचयोवद्यावेदांतो गुरुरीश्वरः आदौज्ञानाप्तयेपश्चात् कृतंमत्तुनित्यतयइत्यादिवचनोक्तकृतंमत्तुदो
षपरिहारएव अथवापतंत्यधोनादतयुष्यदंप्रयइत्तेरभजनरूपानादरकृतपाताभावःफलं श्रीमधुसूदनस्वामिचरणास्तगीताटीका
दौषनिपादयामासुःनिकामकर्मानुष्ठानंत्यागात्काव्यनिषिद्धयोः तत्रापिपरमो धर्मो जपस्तुत्यादिकं हरेः १ ततः पापक्षयः २ ततो नित्या
नित्यवस्तुविवेकः ३ तत इहा सुत्रार्थवैराग्यं ४ ततः शमदमादिसंपत् ५ ततो दृढमुमुक्षा ६ ततो गुरुरूपसत्तिः ७ ततो महावाभ्योप
देशः ८ ततश्चरणं ९ मननं १० निदिध्यासनंच ११ ततो ब्रह्मसाक्षात्कारः १२ तस्मादज्ञाननाशाद्भूमसंशयनाशः प्रारब्धकर्मनाश
क्रियमाणान्श्लेषश्च १३ ततो वासनाक्षयार्थं यमादिपंचकस्यधारणाध्यानसमाधीनांचानुष्ठानं १४ ततो वासनाक्षयमनोनाशौ १५ ए
वं वासनाक्षयमनोनाशनत्वं ज्ञानदादयै जीवन्मुक्तिदादयै १६ सोऽयं जीवन्मुक्तस्त्रिविधः स्वतोऽप्युत्थानयुतनिर्विकल्पसमाधिमान् १७

परतो व्युत्थानमुतत द्वाम् १८ सर्वथा व्युत्थानरहितं तद्वद्व्यति १९ एकोनविंशतिरमूर्ध्वमयो ज्ञानसिद्धिदाः यस्य देवे पराभक्तिरित्यादियु-
निमाननः सर्वावस्थासमगवद्भक्तिरनोपयुज्यते पूर्वधर्मैकताभक्तिरुत्तरां भूमिमानयेत् अन्यथा विघ्नबाहुल्यात् फलसिद्धिस्तुल्यमा-
एवमागृभूमिसिद्धावप्युत्तरोत्तरभूमये विधेया भगवद्भक्तिस्तानिनासानसिध्यति जीवन्मुक्तिदशायां तु न भक्तेः फलकल्पना अद्वैष्टत्वा-
दिज्ञानस्य स्वभावोक्तमननं हरेः आत्मारामाश्च मुनयो निग्रह्या अप्युरुक्रमे कुर्वन्त्यहं तु कीं भक्तिमिथं भूतगुणो हरिरिति अयमत्राशयः अ-
द्वैष्टा सर्वभूतानां मैत्रः करुण एव चेत्येवमादिगुणाः साधकतादशायां साधनरूपेण वर्तमाना जीवन्मुक्तिदशायां लक्षणा रूपेणानुवर्तन्ते-
इति तु निर्विवादं उत्पन्ना व्यावयवस्य तद्देष्टृत्वादयोगुणाः अयत्नतो भवंत्यस्य न तु साधनरूपिण इत्यादिवचनात् उक्तगीतावचना-
च्च साधकतादशायां महता प्रयत्नेन विद्यमानानामद्वैष्टत्वं मैत्री करुणादीनां सिद्धदशायां विना प्रयत्नं सत्येवेत्युपपत्तिः देहेंद्रियांतः कर-
णजन्यकर्मणामभिशाक्तिद्वयं एकं संस्कारजनकत्वमपरमपूर्वजनकत्वं चेति सप्तसिद्धं संस्कारमात्रजनकत्वं च लौकिककर्म स्वपिप-
सिद्धं यथावेष्टनादिभित्तिका कटादौ स्थितिस्थापकादिसंस्कारोत्पत्तिः तथाच साधकतादशायां प्रयत्नतो नुष्ठीयमानानि शान्तिनिमित्ता-
मैत्री करुणादीनि दृष्टादृष्टोपकारद्वारा न त्वसाक्षात्कारं जीवन्मुक्तिदशां चोत्पाद्य देहेंद्रियांतः करणेषु कंचन संस्कारमात्रजनयति तत्सं-
स्कारवशाच्च प्रयत्नमनरेणाप्यद्वैष्टत्वं मैत्र्यादीनि जीवन्मुक्तेष्वनुवर्तन्ते एवमवश्रवणकीर्तनं विष्णोः स्मरणं पादसेवनं अर्चनं वंदनं दा-
स्यमित्येवं प्रकाराद्भगवद्भक्तिरपि स्वभावतो लक्षणरूपेण जीवन्मुक्तेष्वनुवर्तन्ते इत्यवश्यमभ्युपेयं भगवद्भक्तिर्हि निष्कामकर्मसु-
ष्ठानमारभ्योक्तसर्वभूमिकासु जीवन्मुक्तिदशायां प्रपद्यतां अनुष्ठीयमाना स्ववश्यं अनुष्ठीयते तां विना ज्ञानोदयादिभूमिमास्यभा-
गादित्युक्तं श्रेयःश्रुतिभक्तिमुदस्यते विष्णो इत्यादिपरशतश्रीभागवतादिपुराणवचनेभ्यः यथा ज्ञानं विना मुक्तिर्नोऽप्युपायशतैरपि न-
थाभक्तिविना ज्ञानं वास्युपायशतैरपीत्यभिप्रेत्योक्तं एवं च मूलादारभ्य परतो व्युत्थानपर्यंतं भूमिकासमननमनुष्ठीयमाना भक्तिर्भ-
गवत्सादद्वारा तां तां भूमिकासु त्वाद्यसिद्धदशायामपि लक्षणरूपेण वर्तन्ते इति युक्तं किंचाद्वैष्टत्वादितोऽपि भक्त्यनुवृत्तिरवश्यं प्राविनी-
अद्वैष्टत्वादीनां श्रवणमननाधारभ्यानुष्ठीयमानत्वात् भक्तेस्तु ततोऽपि पूर्वं निष्कामकर्मसु स्थानमारभ्यानुष्ठीयमानत्वेन तत्संस्कार-
स्य ततोऽपि दृढतरत्वात् अनएवचाद्वैष्टत्वादितोऽपि भक्तेरसाधारणज्ञानविहितत्वं एवं च यथाद्वैष्टत्वादिविज्ञाभावे ज्ञानित्वे एव संदेह-
स्तथावश्यानुवर्तमानश्रवणकीर्तनादिभगवद्भक्तिरूपासाधारणविज्ञाभावे ज्ञानित्वाभाव एवेति शुद्धाग्रह इत्यद्वैत्यैर्विभावनीयं इ-
दं स्वभावतो भक्त्यनुवृत्तिप्रतिपादनं व्युत्थानरहितं लक्षणायां चरमभूमिकायामेव पूर्वास्त व्युत्थानवन्भूमिकास्तत्तत्तत्भूमिमास्यर्थे

कीर्तनादिस्मरवातिशयार्थे च प्रयत्नन एव भवत्यनुष्ठानं कुर्वन्सहैतुकीमित्यादौ कृत्वा तु नामप्रयत्नोक्तेरिति अत्रार्थस्तत्संहितास्वनानि विशुद्धज्ञानमुत्प
न्नं प्रसृतस्य महात्मनः शिवरुद्रमहादेवब्रह्मेशानादिनामस्तु शिवस्य लिंगपूजायां शिवस्थानेषु सज्जनाः प्रियबुद्धिः प्रजापते स्वभावादेव सर्वदा यस्य विज्ञा
निरुक्तेषु प्रदंषो वापि जायते उपेक्षाज्ञानसज्जानी पशुर्हि ज्ञानवंचकः बाधितो कारनो वापि यस्य बुद्धिः स्वतो न हि एष सो नैव विज्ञानी भ्रान्त एव न संशय इ
त्यादीत्यलमनिर्विरुद्धैः - कर्माचरणविरागौ भूमी अपि येन सम्यगाकूटाः प्रवृत्तिवचं जानिन ईशं न भजाम न नित नितो भ्यः २१ आराममिति

आराममस्य पश्यंति न पश्यन्ति कश्चन न न विदाथ यद्मा ज्ञानान्यद्युष्माकमंतरं बभूव भीहारेण प्राहता जल्य्यानास्तृपउक्थशासश्च
रंतीत्याद्याः श्रुतयो नुक्ते शंखो जगदात्मनी चरेर नितुपदिशंतीत्याह तदनुपथमिति तदनुवर्तिता तत्सेवौपयिकमिदं कुलायं कौपथिद्यां
लीयन इति कुलायं शरीरम् आत्मरुद्रस्त्रियवत् आत्मा च रुद्रश्च मियश्च न हन् चरति स्वाधिनतया वर्तन इत्यर्थः तथापि त्वपि उच्यते हि

तदनुपथं कुलायमिदमात्मरुद्रमियवच्चरति तथोच्यते त्वपि हि ते प्रिय आत्मनि च
न च नरमस्य हो असदुपासनया त्वह नो यदनुशयाभ्रमं त्यक्तु भयं कुशरीरमृतः २२ -

ते प्रिये आत्मनि च अप्यर्थे चकारः एवं मृते सस्ते व्येपि त्वयि च तत्तदहो कष्टं नरमं नितु सखादिना भजंति असदुपासनया देहाद्यपला
नेन आत्महनः प्रमादिनः कुतः यदनुशयाः यस्यामसदुपासनायामनुशयो वासनायेषां ते कुशरीरमृतः संतः उरुमये संसारे भ्रमंति
परिवर्तने अत आत्महन इति भावः त्वय्यात्मनि जगन्नाथे मन्मनोरमतामिह कदा ममेदं जन्ममाप्नुवंसं भविष्यति २२ ९

अस्य परमात्मनः आरामं उपवनं श्रीडास्थानं ग्रामनगरादिविभवं सर्वे पश्यंति तं आरामनिर्मानारं परमात्मानं कश्चन कोपिन पश्यति न त
मिति यूयं न न विदाथ न ज्ञानी य यद्माः प्रजाजानान जनयति स्म अतो युष्माकं तस्य च अन्यदमहन्त्युत्थानं बभूव यतो भवंतो नीहा
रेणा विद्याप्राहता अभ्युत्थिताः जल्य्याः प्रजत्यन परास्तार्किका इत्यर्थः अत एवास्तृपः प्राणनर्पणपरायणाः उक्थानां शासितारः
पञ्चानस्ते चरन्ति संसरंतीत्यर्थः अनुक्ते शंखरूपयोश्चैरुपदिशंत्यः रमंतीति परस्मैपदमर्थं ९

आत्मावाअरेइति वैमिश्रयेअरेमैत्रेयि आत्माद्रष्टव्यः साक्षात्कर्तव्यः अवज्ञानेविध्यसंभवान् द्रष्टव्यइत्यनूद्यश्रवणादिसाधनाविधिधीयन्ते आत्म
दर्शनफलप्रयश्रवणादिकर्तव्यमिति ताविसाधनाभ्याह श्रोतव्यइति उपक्रमादितात्पर्यलिंगविचारैरवधारयितव्यः मन्तव्यः अनुकूलतर्कैरसंभावना
विपरीतभावनानिवृत्तयेस्वयंमुहुर्विचारणीयः निदिध्यासितव्यः निश्चयेनश्रान्तव्यः अत्रात्मापदंसाकारभिराकारब्रह्मसाधारणमितिटीकाशयः
नेनारीणांनारिणांचसाक्षात्ज्ञानमहिमप्रदर्शनपरमूलैर्नैकवाक्यता चरणस्मरणंभेदम्यातवदेव सुदुर्लभमिति तात्पर्यसंग्राहकसाकारविषयकश्लो
इदानीमात्मावारेद्रष्टव्यः श्रोतव्योमन्तव्योनिदिध्यासितव्यइत्याद्याः श्रुतयोध्यानमंगलेनोपदिशंतीत्याह निभृतमरुच्यनीक्षदयोगयुजइति
मरुत्साणाः मनश्चअक्षाणींद्रियाणिचनिभृतानिसंयमिताभिधेस्तेचनेददंयोगंयुंजंतिनेददयोगयुजस्तेतथाभूतासुनयोददियन्तत्वमुपास
तेनदेवारयोऽपितवस्मरणाद्यसुः प्राप्नुः स्त्रियोऽपिकामनःउरगेंद्रभोगभुजदंडविषक्तधियः अहींद्रदेहसदृशयोर्भुजदंडयोर्विषक्ताधीर्य
सांताःपरिच्छिन्नदृष्टयःसमदृशःसममपरिच्छिन्नंलांपश्यंत्यो

निभृतमरुच्यनीक्षदयोगयुजोददियन्तयउपासतेनदरयोऽपियसुःस्मरणान् स्त्रियउरगेंद्रभोगभुजदंड
विषक्तधियोत्वयमपितेसमाः समदृशोऽधिसरोजकथाः २३ ७ ७ ७

वयंश्रुत्यभिमानिन्योदेवताअपितेसमाएवकृपाविषयतयाअंधिसरोजकथाः अंधिसरोजंस्कष्टुधारयंत्यः अयंभावः इयंभूतस्तवस्य
रणानुभावः येयोगिनस्त्वांष्टुहालंबनमुपास्यते याश्चवयंतांसंपश्यामः याश्चस्त्रियः कामनः परिच्छिन्नंध्यायंति येचद्वेषेणसर्वा-
नपितांस्त्वामेवप्रापयतीति २३ चरणस्मरणंभेदम्यातवदेव सुदुर्लभं यथाकथंचिन्महरेममभूषादहर्निशं २३ १०

कसंगतिश्चस्यष्टा ध्यानमंगलेनेति साकारध्यानमपि ध्यातृकामनानुसारेण साकारस्यभिराकारस्यवाब्रह्मणोदर्शनसाधनत्वेनोपदिशंतीत्यर्थः सुन
योददियन्तत्वमिति मौनेननिष्ठासैत्यादिश्रुत्युक्तमननशीलत्वात्परिच्छिन्नदृष्टयोयद्वाह्याख्य नत्वस्वरूपंतामुपासनेनदेवारयोपिसाकारस्यनव-
स्मरणप्रभावाद्युरित्यर्थः उपासनेयसुरितिवर्तमानभूतप्रत्ययाभ्यामुनयउपासीनाएववर्त्तनेनेषांनस्मात्तितः पूर्वमेवारयस्तथापुरित्व
ज्यने एकमाश्रयंयुक्ताश्चयीतरवदुः स्त्रियइति स्त्रियोपीत्यपिर्धाह्यनैरुपाविषयतयासमाजानादितिशेषः अंधिसरोजमिति चरणधारणात्पाम
पिश्रुतीनामपरिच्छिन्नत्वासंधानमितिभावः १० २३

ननु यत्स्वरणानुभाव एव भूतः कीदृशान्द्रगवत्तलमित्याकांक्षा दांतस्य दुर्ज्ञेयत्वादलं निज्ञा स्यात् भक्तिरेव त्र्येयसीत्याशयेनावतारयति यतोवाच इत्यादि
यस्यान्निर्विकल्पाह्वयानं दातुं नोवाचोभिधायकशब्दा स्तादृशब्रह्मबोधनाय प्रयुज्यमाना अपि अत्राप्यशक्तिवृत्त्या अप्रकार्यैव निवर्त्तने मनसास
हेति मनोवृत्तिरपि न तद्वत्प्रकाशयतीत्यर्थः कोअद्वेति इयं विस्मृतिराकाशादिसृष्टिः कुतः कस्माज्ज्ञाना कुतः कस्माद्देवोः स्थितिमाप्ता एतदद्वाप्रत्यक्ष
यतोवाचो निवर्त्तने अत्राप्यमनसा सह कोअथावेदक इह प्रवोचन् कुतः अजाना कुतः इयं विस्मृतिः अर्वाग्देवा अस्म्यविसर्जनेनाथा कोवेदयत आबभूव
अनेजदेकं मनसोजवीयोनैतद्देवा आमुवन् पूर्वमर्शत् तद्वावतो न्यानत्येति निष्ठस्तस्मिन् न पोमानरिभ्यादधानीत्याद्याः श्रुतयो भगवत्तत्त्वं दुर्ज्ञेयं च दे
सो भक्तिमेवो ररीकृत्य स्तुवंतीत्याह क इह लु वेदेति वत भो भगवन् इह जगति अग्रसरं पूर्वसिद्धं तां अवरुजन्मलयः अर्वाचीनोत्यन्तिनाशवान्
कोलुपुमान्वेदजानानि ईश्वरस्य पूर्वसिद्धावन्यस्य चार्वाचीनत्वे प्रमाणं वदन् ज्ञानकारणाभावमाह यत उदगादिनि यतस्त्वन्तः ऋषिर्ब्रह्मा
उत्पन्नः यत्र साणमनु उभये अध्यात्मिकाधिदैविकादेव गणा उत्पन्नाः ततो धर्वाचीनाः सर्वे यदा तु भगवान् सर्वमवकृष्य उपसंस्तु स रापी-

क इह लु वेदवतावरुजन्मलयोऽग्रसरं यत उदगादृषिर्यमनु देवगणा उभये तर्हि न सन्न चासदुभयं न च
कालजवः किमपि न तत्र शास्त्रमवकृष्य शयीत यदा २४ ७ ७ ७ ७

तर्हि न दा अनुशापिनं जीवानां साधनं नास्ति यतस्तदानसत् स्थूलमाकाशादिनचासत् सूक्ष्मं महदादि न च उभयं सदसं चामारब्धं शरीरम्
न च कालजवः तन्निमित्तभूतं कालवैषम्यम् एवं सति तत्र न दान किमपि इंद्रियप्राणाद्यपि न च ज्ञापकं शास्त्रमपि अयमभिप्रायः अर्वाक् द
ष्टिगतानां देहाद्युपाधिकृतां नराणां कालवशेन च मलिन सत्त्वानां न नावद्द्रगवत्ज्ञानसामर्थ्यं तथा च श्रुतिः न तं विदाथ यद्मज्जानान्य-
द्युष्माकमंतरं बभूव इत्याद्याः यदा तु प्रलयसमये न बद्धं तस्मिन् तदा ऽपि साधनाभावात् न भगवत्ज्ञानसामर्थ्यम् अनस्त्वदेकशरण
नयाश्रवणकीर्तनादिभक्तिरेव सत्करोति २४ काहं बुधादिसंरुद्धः क्वचभूमन्महत्स्वव दीनबंधो दयासिंधो भक्तिं मे नृहरे दिश ११

तः कोवेदनकोपीत्यर्थः इह संसारमंडलेकः प्रवोचन् प्रवोचन् कोपि प्रवक्तानवभूवेत्यर्थः अनुब्रह्मादिदेवा ज्ञास्यंति तत्राह अर्वागिति अस्म्यवि
सर्जनेन एतस्य कृत्वेन ब्रह्मादिदेवा अपि अर्वाचीना एवेत्यर्थः यो ब्रह्माणं विदधाति पूर्वमिति श्रुतेः अयतस्यादियं विस्मृतिर्यत आबभूव तं कोवेदत
कोपीत्यर्थः अर्निर्वचनीयैव सृष्टिरिति भावः अनेजदिनि एकमद्वितीयं एज्जनं कपनं स्वस्थानात् व्यवर्त्तनं दहितमपि मनसोजवीयो वेगवत्तरं विस्तृतादित्य
र्थः एतत् आह्वयतत्वं देवा इंद्रियाणि आमुवन् यतः पूर्वमर्शन् पूर्वमेव गतं सर्वान्तरन्यास्थितं ननु परागभूतमित्यर्थः इंद्रियाणि परागवस्तु विषयाणि न अ

सखिषयाणीतिभावः निष्ठत्स्थिरमपितत् शीघ्रगतिमतोभ्यानस्येतिअतिक्रम्यवर्तने तस्मिन्परमात्म्यचैतन्येसतिनदाश्रयत्वेनवर्तमानोमानसि-
 श्वावायुः अपःउदकप्रवाहवत्सननंवर्तमानाः सर्वेषांसर्वत्रेष्टादधानिसंपादयति ननंविदाथेति व्याख्याता ११ २४
 असनः उत्पन्नैः प्रागविद्यमानस्यजगत्तः वैशेषिकः काणादाः सप्तपदार्थवादिनो नवीनास्मार्किकाः एतेहोवमाहुः उत्पत्तेः पूर्वकार्यमात्रस्यप्रागभावा-
 स्तिसचनत्तत्प्रागभावस्तत्तत्कार्येभिन्नकारणं उत्पत्तेकार्येप्रागभावनाशः तस्याजादित्वेसनिर्ज्ञानत्वादिति सांख्यवेदान्तिनौतुसत्कार्यवादिनौ उ-
 त्पत्तेः पूर्वकारणेसूक्ष्मरूपेणसदेवकार्यकुलालादिकारकव्यापारेणव्यक्तीक्रियते प्रागभावस्यतुनकारणता अभावाद्भावोत्पत्तेरसंभवान् नास-
 नोविद्यतेभावइत्यादिवचनादिनिनयोराशयः पानंजलायोगशास्त्रप्रणेताः जीवरूपंसत्यंनलौपाधिकं यथाताम्यादिरक्तवर्णरूपएवमन्तौ
 षधिपुटपाकादिप्रभावात्सुवर्णंभवति एवमब्रह्मभूतोजीवोयोगप्रभावाद्ब्रह्मभवतीतियोगशास्त्राशयः वेदान्तिनस्तुजीवः सर्वदाब्रह्मरूपए-
 वास्ति अज्ञानेनस्वस्याब्रह्मरूपत्वंमत्वा संसरति यथाकश्चनराज्ज पुत्रःराजावनेत्यक्तोव्याधैः संवर्धितोव्याधएवाहमिति राज्ञाज्ञानान्द्रस्य

इतोऽपिज्ञानं न सशकम् उपदिशतामपि च मबाहुल्यादित्याहुः जनिम सतइनि असतो जगतो जनिमुत्पत्तिं ये वै शोषिकादयो वदन्ति असन एव
ब्रह्मत्वस्योत्पत्तिं ये च पानं न लादयः सन्त एवैकं विंशतिप्रकारस्य दुःखस्य नाशं मोक्षं वदन्ति ये नैव्याधिकाः ७.

नेस्य सचकेन चित्तत्वं व्यापः किंल्लुपकराद्वाधिपोराजालमसीत्यादिनोपदिष्टो ज्ञानकृतव्याधत्वं विहायरत्नत्वं ज्ञात्ताराजाभवति न तद्वदि न वदंति
एकविंशतिप्रकरस्येति षड्विंशतिप्रकरणेषु षड्विंशतिप्रकरणेषु षड्विंशतिप्रकरणेषु षड्विंशतिप्रकरणेषु षड्विंशतिप्रकरणेषु षड्विंशतिप्रकरणेषु
नदुःखसंबंधितान्दुःखत्वं एवं शरीरैर्द्रव्यादीनामापिदुःखनिदानत्वादिनादुःखत्वं एवमेतन्मयैकविंशतिप्रकरणेषु स्वस्थसत्यस्यैव ज्ञानान्नाशो मोक्षः तथा
च गौतमसूत्रं दुःस्वप्नमपहनिदोषमिथ्याज्ञानानामुत्तरोत्तरापाये नदन्तरोत्तरापायादपवर्गइति उत्तरोत्तरापाये मिथ्याज्ञानादिनाशो नदन्तरोत्तरस्य न
त्पूर्वपूर्वस्य दोषादेरभावात्तुक्तिमिति सूत्रार्थः तथाचाप्यंक्रमः सर्वपदार्थान्तत्वाज्ञाने सर्वपदार्थविविक्तत्वात्तत्वाज्ञानान्मिथ्याज्ञाननाशः तेन दोषा
णां रागादीनां नाशः प्रवृत्तिहेतुरागाद्यभावे प्रवृत्तेर्धर्मादिरूपाया अनुत्पत्तिः नदनुत्पादे च देहांतरसंबंधरूपजन्याभायः भोगेन प्रारब्धक्षयः
ज्ञानेन संवित्तक्षयः एवं भाविजन्याभावे च नमानदेहपाते एकविंशतिदुःखध्वंसो मोक्षः मोक्षस्य दुःखाभावरूपत्वेनैव पुरुषार्थत्वं ननु स्वस्वरूप
त्वेनापि नित्यस्वभावादिति भावीनतार्किकः षोडशपदार्थवादिनो वदन्तीत्यर्थः अद्वैतवादिनस्तु ज्ञानैकनिवर्त्यस्यैव पितृसत्यत्वादर्शानान्ना

मः पंचाविद्यते यनायेत्यादिश्रुतौ ज्ञानैकनिवर्त्यत्वेन श्रुत एकविंशतिदुःखस्यासंसारं न सत्यः किंतु रन्तु सपां दिवन्मिथ्यैवेति कल्पितस्यैव दुःखात्मकसंसारस्य
ज्ञानान्नाशो मोक्ष इति सिद्धं न च नि सांख्यादप्येति आदिपदमहैतवादिभिन्त्यसर्वशास्त्रकारसंग्रहार्थं वास्तविकात्मनानात्वस्य सर्वमने सत्तात् अद्वैतम
ते यस्तु त एक एवात्मा जीवात्मा परमात्मभेदनीव जीवभेदादिकंचोपाधिकल्पितं पटाकाशमटाकाशादिभेद इवाकाश इति सत्यमिति नित्यमित्यर्थः ध्वंसा
प्रतियोगीनिपावत् अक्षयं ह वै चातुर्मास्ययाभिन्नः सक्तुं भवतीत्यादिश्रुतिबलेन स्वर्गादेः कर्मफलस्थानाशानंगीकारात् सृष्टिप्रलयानंगीकाराच्च एतेषां
मीमांसकानां मते दुःखभाग भाषपरिपालनं मोक्षः यज्ञाद्यकरणे दुःखोत्पत्त्यादुःखभागभावनाशो बंधः यज्ञादिकरणो नित्यस्वर्गोत्पत्त्यादुःखोत्पत्त्यभावेन साग
भावपालनमिति वेदां निमने ब्रह्मानिरिक्तस्य सर्वस्या नित्यत्वमिति एवं पंचशास्त्राणां मतान्यनूद्य पक्षे पवेदां न शास्त्रेणापवदति ते सर्वे इत्यादिमा सदेवेति
उनपि च ये सांख्यादयः आत्मनि भिदां भेदं च ये मीमांसकाः विषण्णकर्मफलव्यवहारमृतं सत्यं स्मरन्ति वदन्ति ते सर्वे आरोपितैः आरोपितै
र्धर्मैरेवोपदिशन्ति न तत्तदस्यासदेवसौम्ये दमग्र आसीत् ब्रह्मैव स न्ब्रह्माप्येति अनीशया शोचति मुत्तमानः अविद्यायामंतरे वर्तमानाः

जनिमसतः सतो मृतिमुनात्मनि ये च भिदां विपणमृतं स्मरन्त्यपदिशन्ति न आरोपितैः ७ - ७

स्वयंधीराः पंडितं मन्यमानाः जंघन्यमानाः परियंति मूढाः अंधेनैव नीयमाना यथा धाः
इदं नाम रूपात्मकं विवृतं न गन्हे सौम्य अग्रे सृष्टेः पूर्वसदेव सद्रूपब्रह्मात्मकमेवासीत् न तु नासीदित्यसत्कार्यवादिनः काणादस्य निरासः ब्रह्मैवेति य-
आत्मानं पश्यति स ब्रह्मैव सत् ज्ञानस्य पूर्वब्रह्मरूप एव सत् ज्ञानोत्तरकालं शरीरगतोत्तरं वा ब्रह्माप्येति प्रामोतीति योगशास्त्र निरासः अनीशयेति अनी-
शायाभावात् यामुत्तमानः शोचति दुःखी भवतीत्यज्ञानकल्पितमेव दुःखं न सत्यमिति गौतमीयमत निरासः मीमांसकमतं परिहरति अविद्यायामिति
धीराः धीमंतोपि अविद्यायामंतरे मध्ये वर्तमाना अविद्याद्यत ज्ञाना अतो मूढाविवेकशून्याः स्वयमात्मानमेव पंडितं मन्यमानाः अतो जराजन्ममरणादि
दुःखव्रतैर्जंघन्यमानाः चृशं पीड्यमानाः हंनेर्यङ् अप्यासस्य नुक् अप्यासाच्चेत्पुनरखंडे कुलं ततः कर्मलटः शान्त् अतो लोपो यत्तोपम्ये
नि परियंति परिश्रमंति अंधेनैव नीयमाना अंधायथाक्षूपोदकपानादिक्लेशव्रतानमेव प्राप्नुवंतो भ्रमंति न दृत् आत्मभेदस्य सर्वमनसि ज्ञानत्वात्तन्मन-
येते परिहरति

एकमेवेति एकपदैवकाराद्वितीयपदैः स्वगतसज्जातीयकिञ्चातीयमंदनिरासः तदुक्तं विद्यारण्यगुरुभिः ब्रह्मस्य स्वगतो भेदः पञ्चपुष्पफलादिभिः ब्रह्मांतरात्मनातीयो विजातीयः शिलादितः तथासहस्तु नो भेदत्रयं प्रामां निवार्यते ऐक्यावधारणादैनं प्रतिषेधैस्त्रिभिः क्रमादित्यादि एक एव हि भूतात्मीनि अत्रापि स्थितौ एक एव ही निषेधत्रयेण भेदत्रयनिरासः भूतात्मा भूततादात्म्यापन्नः स नृजरायुजादिचतुर्विधभूतजानेव्यवस्थितः विविधं नानात्वेनावस्थितः अत एक आएकोपाध्यनुसंधाने एकधैवव हूपाध्यनुसंधाने बहुधैवच दृश्यते एवेति इवार्थे जलचंद्रवदिति यथा जलविंविनश्चंद्र एकजले दर्शने एको दृश्यते बहुजले पुदर्शने एकमेवाद्वितीयं ब्रह्म एक एव हि भूतात्मा भूते भूतेत्यवस्थितः एकधा बहुधा चैव दृश्यते जलचंद्रवदित्यादि स्थिति विरोधात् किं च वस्तुतः पुरुषस्य त्रिगुणमयत्वे सर्वभित्तं संगच्छेन ननु तदस्तीत्याह त्रिगुणमयः पुमानिति भिदा यदबोधकतात्वयीनि त्रिगुणमयः पुमानित्यनेन हेतुना याभिदा उपलक्षणमेतन् भिदादिसा यस्मात्त्रयविषये अबोधकतात्वद्विषयाज्ञानकिञ्च भिनात

त्रिगुणमयः पुमानिति भिदा यदबोधकतात्वयिनतः परत्र स भवेदवबोधरसे २५ ७९

हि किमज्ञानम स्ति वस्तुतः पुंसि नैवेत्याह ततः अबोधत्परत्र परे असंगेव बोधरसे ज्ञानयने स अबोधो न भवेत् न संभवतीत्यर्थः २५ मिथ्यातर्कक कर्कशैरित महावादां धकारांतरभाष्यचंद्रमतेरमंदमहिमं स्त्वज्ञानवर्त्मा स्फुरत् श्रीमन्पाधववाम न विनयन श्रीशंकर श्रीपते गोविंदे निमुदावदन्मधुपते सुक्तः कदास्यामहम् १२ ७९ ७९ ७९

बहुधा दृश्यते न हृदित्यर्थः

आदिपदानद्यधैहकर्मचितो लोकः क्षीयते इति नैषातर्केण मतिरापनेयेत्यादि स्थितिसंग्रहः श्रीमान्निनि सर्वतः शोभमान माधवमयो गोत्रापत्येषवतीर्णं विनयनेति श्रीशंकरे निशिवनाम कीर्तनं यद्वाचयाणां लोकानां लोचनरूपो नायको वाश्रियालक्ष्म्या भक्तानां शं करोतीति तयोः संशुद्धिः श्रीपते लक्ष्मीकानं गोविंदगोकुलादौ विहारशीलं मधुपते मथुरायां हारकायां च विराजमान मुदामे- म्पावदन्नकदा मुक्तः स्याद्यद्वा मुक्तो मुक्तमुत्तरकालमपि मुदामोक्षाधिकानंदेन वदन् कदास्यामिति १२ २५

७९

७९

७९

७९

७९

७९

७९

७९

पृथक्कृत्यभिन्नं नास्तीत्युक्तं स्यात् तत्र पृथक् सत्त्वाभावे सत्त्वत्वेन प्रतीतिरिच्छेतेत्यर्थः असतो धीनि असतो नामरूपव्याहृतिरहितत्वेन नृ-
न्यतुल्यात् ब्रह्मणो निमित्तभूतत्वं न विद्यते धीर्यस्यात् तदधि मूला ज्ञानं मनोमहत्तत्वाख्या समष्टिबुद्धिरसृजत प्रजायत अज्ञानमेव समष्टि-
ननु यद्यसन्नोऽयं नैव दिव्यनिगुणमयः पुरुषो न भवति तर्हि तदपंचजातं पुरुषश्च पृष्ठास्तीत्युक्तं स्यात् कथं तर्हि तयोः सत्त्वेन प्रती-
तिरत आह सदिवमन इति मनः मनोमात्रविलसितमिदं विवृत्तं त्रिगुणात्मकं पंचजातं मसदेव सदिव विभानिकथमिति चेत्तत्रा-
ह त्वयीति त्वय्यधिष्ठाने अधिष्ठानसत्तया सहितमिति इत्यर्थः न केवलमिदं कारास्पदं किं नु आमनुजात्मानुजः पुरुषः अभिवि-
धावाकारः पुरुषमभिध्याप्येति पुरुषस्यापि पृथक् सत्त्वप्रतीतिर्मनोमात्रविलसितेत्यर्थः तथा च श्रुतिः असतो धिमनोऽसृजत म-
नः प्रजापतिमसृजत प्रजापतिः प्रजा असृजत तद्वा इदं मनस्येव परमं प्रतिष्ठितं यदिदं किं निति न च आत्मा विदामपि विश्वं सदेव सृज

सदिवमनश्चित्त्वपिविभात्यसदामनुजान् सदभिमुशंशेषमिदमात्मनयात्मविदः नहि वि-
कृतित्यजंति कनकस्य तदात्मनया स्वकृतमनुप्रविष्टमिदमात्मनयाऽवसितम् २६ ७

निअतः कथमसत्त्वादन आह सदभिमुशंतीति आत्मविदस्त्वशेषमिदं भोक्तृभांग्यात्मकं विश्वमात्मनयेव सदभिमुशंति सदिवि-
भिजानंति आत्मकार्यत्वान्न पृथगित्यर्थः तथा हि यदुपादानकं यत्कार्यं भवति तत्तेनैव रूपेण प्रतीयते उपादीयते चेति-
लोकाचारेण दर्शयति नहि विकृतिमिति कनकस्य विकृतिं कुंडलादिकं कनकार्थिनो न त्यजंति अत्र हेतुः वदात्मनया कनक-
रूपत्वेनेत्यर्थः अतः स्वकृतमिदं विश्वमनुप्रविष्टं च पुरुषरूपमात्मनयेवावसितं निश्चितम् २६ यत्सत्त्वनः सदाभातिजग-

देतदसत्त्वनः सदाभासमसत्त्वस्मिन् भगवंतं प्रजायतम् १३ ७

मनोरूपेण विवर्तितमभूदित्यर्थः न च मनः प्रजापतिं सत्यलोकवासिनं ब्रह्माणमसृजत तस्माद्यदिदं परिदृश्यमानं किंच किंच न तदिदं मनस्ये-
व समष्टिबुद्धावेव परमं यथास्यान्नया प्रतिष्ठितं प्रकर्षेण स्थितमित्यर्थः १३ २६ ७ ७ ७

तवपरिचये नेहानेभि इह ब्रह्मणि नाना सजातीयादिभेदश्रुतं किंचन किमपि नास्ति वस्तुतः कल्पितमेव सर्वभासने इत्यर्थः मृत्योरिति इह ब्रह्म
 णियः ज्ञानेव कल्पितभेदशालिचेतनाचेतनात्मकं विश्वं पश्यति समृत्योरनंतरं मृत्युं जन्ममरणपरंपरा रूपसंसारं माप्नोतीत्यर्थः तत् ज्ञानं ब्र-
 ह्मज्ञानं संकरमेव ज्ञानमात्रान्योक्षसिद्धेः कर्तृभक्त्या अलंसाकारेश्वरभजनेन मास्तु भगवद्भक्तिरित्यर्थः एवं हि वेदांततात्पर्यान्भिज्ञास्तुता
 रूपाभिमानिनो वदन्ति अज्ञानरुतः संसारो ज्ञानादेव निवर्तते न तत्र ज्ञानान्यसाधनापेक्षानिहिरज्जज्ञानरुतसर्पनिवृत्तिज्ञानानि रिकतदंडप्रहार
 देवनाचिंतनादिकं साधनमपेक्षते ज्ञानं च प्रमाणाधीनमिति वेदांतश्रवणादेव ब्रह्मज्ञानं न तत्र भक्त्यपेक्षानिहिरादेः स्वविषयज्ञानजननेन
 त्वयपेक्षा नवज्योतिषोमादिवाक्यैः श्रद्धावतां स्वार्थधर्मबोधने भक्तिरपेक्ष्यते न च श्रद्धैव भक्तिरिति वाच्यं श्रद्धा भक्तिप्रमत्तित इत्यादौ भेदेना
 क्तेः न च वेदांतश्रवणात्परोक्षज्ञानमेव जायते न तस्मादपरोक्ष्यात्तत्त्वपेक्षेति वाच्यं वाक्यश्रवणादेवापरोक्ष्यमिति विवरणसिद्धान्तान् शब्दो

ननु सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्म नेह नानास्ति किंचन मृत्योः समृत्युमाप्नोति यदहं नानावपश्यति इत्यादि श्रुतिभिरेवं भूतस्य भगवतः प्रतिपाद-
 नान् तज्ज्ञानं संकरमेवेति कृतं भक्त्या अत आह तव परिचयं न मेति तवेति कर्मणि षष्ठीत्वाये परिचरंति तदसिद्धं बहिना श्रुतिप-
 च्छब्देन व्यवधानमदोषः केन रूपेण अखिलसत्त्वमि केन तथा अखिलानि सत्त्वाभिनि केनो यस्य स तथा तस्य भावसत्ता
 तथा सर्वभूता वासनयेत्यर्थः उत एव अविगण्य निरस्कृत्य न एव निर्जने मृत्योः शिरः मूर्धानं पदापादेन आक्रमंति मृ-
 त्योर्मूर्ध्नि पदं दधति नेनरंति मुच्यंत इत्यर्थः येषु न विमुखाः अभक्तास्तान् गिरायात्वा पशुनि व विबुधां विदुषोऽपि पशिव-
 यसे वधासि कुतः त्वयि कृतसौहृदाः त्वयि कृतं सौहृदं प्रेमयै स्ते खलु निश्चितं पुनंति पवित्रयंति आत्मानमन्या नपीति
 शेषः नेतरे तथा च श्रुतिः तस्य वाक्यं न निर्मानिदामभि तदस्येदं वाचानं त्यागामभिर्दामभिः सर्वसितमिति अपमभि-
 प्रायः सत्यमेवं भूतमात्मानं श्रुतयः प्रतिपादयंति

हि परोक्षवस्तु विषये परोक्षज्ञानं जनयति सन्निरुद्धप्रत्यक्षार्हवस्तु विषये तु प्रत्यक्षमेव ज्ञानं जनयति तथा च यत्साक्षात्परोक्षान् ब्रह्मोति प्रत्य-
 गभिन्नब्रह्मणोति सन्निरुद्धत्वादपरोक्षत्वाच्च परोक्षमेव ज्ञानं महावाक्याज्जायते दशमस्कृत्य सीत्यादिवाक्यवत् न हि दशमस्कृत्य सीत्युक्ते त-
 दशमत्वज्ञाने भक्त्या घपेक्षेति सर्वभूता वासनयेति स्वायुमग्निसलिलं महीं च ज्योतीं विस्त्रा निदिशो द्रुमादीन् सरित्समुद्रांश्च हरं शरी-
 रं यत्किंच भूतं प्रणमेद न न्य इत्याद्युक्तरीत्येति भावः इदं श्रवणकीर्तनार्चनादेरुपलक्षणं तस्य वागिति यदेतस्मात्वाक्यं निर्महारज्जुः ब्राह्मणा-
 दिनामानि तनिसंयुक्तदामानीव यथानत्यां दामभिर्दृषावधने एवमीश्वरस्य विधिनिषेधलक्षणया वेदवाण्यानंति रूपया दामरूपैर्नामभि

रिदं सर्वं जगत्सितं बद्धं ब्रह्मणस्त्वं षट्कर्माणि कुरु क्षत्रियादिस्त्वं यजनादि त्रयं ब्रह्मचारी वेदपाठमित्येवमादिना संपन्नमित्यर्थः एवं भूतं भ्रष्टं
गभिन्नं सनातीयादिभेदशून्यं प्रतिपादयंतीति सत्यमित्यन्वयः तत्रापरोक्षवस्तुविषयकप्रमाणानामपरोक्षज्ञानजनकत्वनियमं वाद्यभि
प्रेनमंगीकरोति यद्यपीत्यादिना भक्त्यनपेक्षां निरस्पतिं तथापीति शब्दस्य परोक्षज्ञानजनकत्वस्वभावान् श्रवणकाले परोक्षमेव ज्ञानं नि
दिध्यासो नोत्तरमेव मनसा साक्षात्कार इति वाचस्पतिमते श्रवणोत्तरमपि साक्षात्कारार्थं निदिध्यासनाद्यपेक्षावत्सिद्धाभक्त्यनपेक्षाविव
रणकारमते व्याह असंभावनेति अयं तत्र विवरणसिद्धान्तानुसारी शयः श्रवणकाले उत्पन्नमपि अपरोक्षज्ञानमसंभावनाद्यनंतदोषैः
प्रतिबद्धतया नाविद्यानिवर्तनादिकार्यक्षमं नत्पुन्यनोप्यनिर्मणमंत्रादिभिः प्रतिबद्धोदाहादिकार्यजनयति अतः श्रवणकालिकं ज्ञानम
परोक्षसंज्ञमपि परोक्षतुल्यमेव भवति ततश्च अविद्यानिवृत्त्यादिकार्यक्षमसाक्षात्कारप्रतिबंधकीभूतनानाविधेहजन्मजन्मानंतरदोषप्र
तत्र च यद्यपि वस्तुनोऽपरोक्षत्वादपरोक्षमेव ज्ञानमुत्पद्यते तथाः असंभावनाविपरीतभावनातिरस्कृतत्वाच्चलितचित्तेषु परोक्षमिव भव

तव परिये चरंत्यखिलसत्त्वनिकेततया तउ तपदाक्रमं त्यविगणस्य शिरोनिर्ऋतेः परिवयसे पशूनि वगि
रा विबुधानपितांस्त्वाय कृतसौहृदाः खलु पुननिनये विमुखाः २७ ७५

तीतिना परोक्षसंसारभ्रमनिवृत्तिसमर्थम् भगवत्परिचर्यात्तु सम्यगमलचिन्तानां क्षसादेन लब्धा परोक्षज्ञानानामप्यत एव करकलितो मोक्ष इति
प्रतिबंधनिरासाय भगवद्भक्तिरावश्यकं भक्तिं विना दोषक्षयलक्षणचिन्तशुध्यसंभवात् अशुद्धचित्ते भगवत्सादाभावात् तत्सादाभावे साक्षात्का
रस्य रस्युपायमाणत्वमिति सर्वज्ञानान् प्रतिबंधकक्षयं विनैव दशमादिवाक्यदृष्टान्तेन च क्षरारिरुष्टान्तेन वा श्रवणमात्रादविद्यानिवर्तकसाक्षात्का
रांगीकारे कर्मोपासनापेक्षाभावात् तथा च यज्ञादिश्रुतिविरोधः सर्वापेक्षाधिकरणविरोधश्च दुर्निवारः सर्वोपनिषत्सूपासनाविधिवक्त्या
नां पाठवैषम्यापातश्च साधनमात्रापेक्षाभावापत्त्याशां त्यादिसाधनविधायकश्रुतिसूत्रविरोधश्चेत्यादि बहुव्याकुले ननु शांत्यादेः साधनत्वं शा
तोदांन इत्यादिश्रुतिबलात्त्वात् किं चेन्न किं स्य देवे पराभक्तिरित्यादिश्रुतिदर्शने गाढमंधोसि अस्या हि श्रुतौ न स्य भक्तिमते एते कथिता
अर्था ब्रह्मसैक्यादयः प्रकाशने साक्षात्कृता भवंति इत्यन्वयोक्तौ भक्तिर्ज्ञानस्य गुरुणा कथिता अप्यर्थानप्रकाशने इति व्यतिरेके सिद्धेः स्पष्टत्वा
न् ननु तथापि शरीरकसूत्रभाष्यादौ भक्तेः साधनत्वं नांगीकृतमिति चेन्नैवं दूराग्रहग्रह्यप्रज्ञानानं तथाभिमानान् द्वितीयाध्याये हि पांचरात्रागम
स्य विरुद्धार्थदूषणाय प्रह्नेरुत्पत्त्यसंभवादित्यधिकरणे भगवतोऽभिगमनपूजार्थद्रव्यार्जनपूजनाह्लाक्षरादिमंत्रजपध्यानादिलक्षणमाराधनं नात्रा
धिकरणे प्रतिविध्यते ७५

श्रुतिस्मृत्योरीश्वरप्रणिधानस्यप्रसिद्धत्वादित्यर्थकभाष्येणस्पष्टंसाधनभक्तेरङ्गीकारात् तथातुनीयाध्यायेद्विनिर्णयप्रकृतौ नापत्वंहिप्रतिषेधनीत्यधि-
करणेनदध्यक्तमाहहीनिसूत्रेणाब्रह्मचक्षुरादिकरणैः कृत्वादिनपसाग्निहोत्रादिकर्मणाव्यक्तंसाक्षात्कृतंनभवनीत्युक्तेकथंनर्हिसाक्षात्कृतंभवनीतिशङ्क-
न्तरत्वेनप्रवृत्तेऽपिसंराधनसूत्रादिसूत्रेभाष्यं संराधनकालेपरयंनियोगिनः संराधनंभक्तिध्यानप्रणिधानाद्यनुष्ठानमिति भक्तिर्माहात्म्यज्ञानपूर्व-
कः स्नेहाख्योतःकस्मिंश्चिद्विषयेनैवनिब्रह्मविद्याभरणेव्याख्यानं जपनमस्कारादिरादिशब्दार्थइतिरामानंटीयव्याख्यानं अब्रह्माध्यादौस्पष्टंभक्ति-
प्रतिपाद्यते एतेनज्ञानमेवभक्तिरनिकेषांचिदुक्तिः परास्ता ज्ञानपूर्वकःस्नेहाख्यः इतिपदाभ्यांब्रह्मविद्याभरणेभक्तिज्ञानयोर्भेदोक्तेः स्पष्टत्वात्
जपनमस्कारपदैरामानंटीयैःस्पष्टंभवत्वात् किंचसंराधनसूत्रेब्रह्मात्मैक्यलुसंधानरूपभक्तिविवक्षणेसंराध्यसंराधकभावाभ्युपगमकृताजीवप-
रमात्मनोर्भेदशंकाप्रकारादिवदिसूत्रेस्मभिरसनंचभाष्याद्युक्तंनस्वरसतः संगच्छतेनिद्रादृष्टं तथागीताभाष्यमच्यनाभवमद्रुक्तइत्यत्रभ-
गवद्रुक्तेरवश्यंभगविसोक्षफलमवधार्यभगवद्भुरगौकपरायणोभवेत्युक्तं तथाइदंतेनातपस्कायनाभक्त्यधकदाचनेतिश्लोके गुरोर्देवेचभक्तिरहिताय
वदाचनकस्यांचिदवस्थायांनवाच्यमितिभाष्येणदेवगुरुभक्तिहीनेकथिनमध्यात्माशास्त्रंनिष्कलमितितात्पर्यकेणयस्पदंवेपराभक्तिरितिभ्रुत्यर्थएव-
(तथाचभ्रुतयःदेहांतेदेवः परंब्रह्मतारकंय्याचष्टे यमेवैषष्टणुतेनेनलभ्यः यस्यदेवेपराभक्तिरित्यादयः २७ तपंतुतापैःप्रपतंतुपर्वताद

{ तंतुनीर्थाभिपद्यंतुचागमान् यजंतुयागैर्विदंतुवादैर्हरिंविना नैवमूर्तितरंति १४

स्पष्टवर्णितइत्यलमतिविक्षरेण तथाचविग्रहणवाचस्पत्यादिसर्वसिद्धान्तपर्यालोचनेश्रवणमात्रादपरोक्षसंसारधमनिवर्तकः साक्षात्कारो न संभ-
वति भगवद्रूप्यादिनातुनत्ससादादप्रतिबद्धः साक्षात्कारइतिसिद्धं देहांतेइतियइहस्थातुमपेक्षतेतस्मैसर्वैश्वर्यंददानि यत्रकुत्रापिभ्रियते
देहांतेदेवः परंब्रह्मतारकंय्याचष्टेयेनामृतीभूत्वासोमृतत्वंगच्छतीतिनृसिंहपूर्वनापिनीश्रुतिः अस्याअर्थः यउपासकः इहलोकेउत्कर्षेण
स्थानुमपेक्षतेतस्मैसर्वैश्वर्यंददानि सचयत्रकुत्रापिकुदेशेभ्रियतांनस्मैदेवः श्रीनृसिंहोदेहांतेपरंब्रह्मतारकंप्रणवप्रतिपाद्यंप्रणवेनव्या-
चष्टेकथयति अब्रह्मचक्रंकरभगवत्पादभाष्यं कामिनं प्रकृत्यदेहांतइतिविशेषणोपादानं कामित्वेनप्रागनधिकारात् निष्कामस्यत्वर्गा-
पिदेवः परंब्रह्मतारकंय्याचष्टेइति येनप्रणवव्याख्यानेनब्रह्मणाऽधिगतेनामृतीभूत्वादेहत्रयोपाधेर्मुक्तोभूत्वासोनाकैवत्यंभ्राभोनिइ-
ति अनेनभगवद्रुक्तस्यशास्त्रीरकशास्त्रोक्तश्रवणमनेनादिज्ञानसाधनानुष्ठानंविनैवभगवदुपासनमात्रेणज्ञानाच्योसइतिसिद्धान्तोद्योनिनः
तेनयदाभक्तेःसाधनानवनिरपेक्षतयाज्ञानहेतुत्वंतदातस्याः श्रवणादिष्वनुष्ठानेकतरांश्रवणादिभ्योज्ञानसिद्धिरितिकैमुत्पसिद्धमितिभाष्य-
यमिति एषःपरमात्मायंपुरुषंब्रह्मणुतेसंभजनि अनुगृह्णानितेनैवलभ्यो नान्येनेत्यर्थः अयापितेदेवपदां कुजद्वयप्रसादलेशानुगृहीतएवहि ज्ञान

लुप्तकरणः स्वराड्खिलकारकशक्तिधरस्तवबलिमुद्रहन्ति समदं त्यजयानिभिषाः वर्षभु
जोऽखिलक्षितिपतेरिव विश्वरसृजो विदधति यत्र ये त्वधिकृता भवन्श्चकिताः २८ ५

ते दीप्यन्ते च हि स्वतः सिद्धज्ञानशक्तेरिन्द्रियापेक्षेत्यर्थः अनस्तवबलिमुद्ग्रहंति पूर्जाकुर्वन्तीनि अजयाअविद्यासाहिनास्त्वयान्ता इत्यर्थः
अभिषादेवाइंद्रादयः नत्सृज्याविश्वसृजो ब्रह्मादयोपियथासर्वाकारकशक्त्यामिनसेवंनेनयाः विद्यायुक्ता देवादयस्त्वामितिलो-
कोक्तिः समदं निचमनुष्यैर्दत्तंहव्यकव्यादितु क्षणं बलिं भक्षयन्ति अब्रह्माण्डं वर्षभुजोः खिलक्षितिपतोरिवेति यथावर्षभुजः खंडमंडल-
नपयोः खिलक्षितिर्गतेर्महाप्रडले चरस्यस्वप्नादन्नबलिभुजो बलिमुद्ग्रहंति न हृदि निकथंबलिंवहंति न दाह विदध्नियत्रये लघिकृणा
भवतश्च किना इति त्वन्नोभीताः संतो यस्यिन्कर्मेणि नियुक्तास्ते न तु कुर्वन्तीनि तदा ज्ञापालनमेव वच्युद्ग्रहनमित्यर्थः तथा च श्रुतिः श्री
पाश्चात्याहृतः पवने भीषोदे नि सूर्यः भीषास्पादग्निश्चेद्रश्च मृत्युर्धावनिपंचम इति २८ अभिन्द्रियोपियां देवः सर्वकारकशक्तिधृक् सर्वज्ञः स
र्वकर्ता च सर्वसेव्यं न मा भितम् १५ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ -
वेद्यंसर्वजडज्ञानं वेति तदनिरस्य सर्वस्य जडत्वात् न रस्य वेत्तानेत्यर्थः इश्वरो नाद्यतज्ञानशक्त्यादिमान् जीवस्त्वविद्याद्यतत्वादिन्द्रियाधी-

अपरिमिताइति संसरंतो भजन्तीति संसाराभ्योऽप्यभजन्तीत्यर्थः तत्राहैतमनेबंधमोक्षव्यवस्थाया असंभवशंकाते तत्रयदीति सर्वमुक्ता
नि तत्तावकश्चनमुक्तः केचन ब्रह्माइति व्यवस्थापरिदृश्यमानानस्यादित्यर्थः तस्यैवांशान्तरेणेति अवच्छेदवादाभिप्रायेण पूर्वपक्षः पथानं कथयति
नृणां एक आकाशाक घटनाशेनस्य पराकाशस्य महाकाशे कयेपिसमहाकाशो घटान्तरेषु तथैवापछिन्नमिच्छतीति नमहाकाशे कयेनापि सुक्तिर्माहः एवमा
त्यन एकत्वाद्नेकाविद्यावच्छिन्नस्य तस्यैकस्मिन् देहे ज्ञानोत्पत्त्याऽविद्यानाशेन शब्दचैतन्यैस्तेपितस्यैव शब्दचैतन्यस्य देहांतरेऽविद्यावच्छिन्नस्य सत्यान्न
मोक्षः संभवति नहिकरचरणादौ बहुशं स्वलाभिर्बद्धपुरुष एकपादस्थः पृथग्व्यक्तानाशे मुक्तो भवतीति भावः केचन काणादादयः प्रतिबिंबपक्षाश्रयेण
सिद्धान्तमाह तत्रनेति अविद्याभेदेनेति अनेकाविद्यासक एकस्मेश्वरस्य बिंबरूपस्थाने कं प्रतिबिंबाः नहि प्रतिबिंबस्य प्रतिबिंबांतरमंशः एकस्य म
निबिंबस्योपाधिवशं न चाल्येमास्ति न्येवाप्रतिबिंबांतरस्य तदभावात् ततश्च तस्यैवांशान्तरेण संसारइति दूषणानवतारः यत्र देहे ज्ञानेनाविद्याना
शस्तत्प्रतिबिंबस्यैव बिंबे नैक्यामुक्तिः अन्यस्य यथा पूर्वसंसारः सनुनेतरप्रतिबिंबस्यैव व्यपवः नह्येकघटस्थसूर्यप्रतिबिंबः प्रतिबिंबांतरस्याशङ्क
एवंतावत्परमात्मनः सकाशादविद्याकृतकार्योपाधयस्तदंशा एव जीवाज्जाताः संसरंतो भजन्तीति कृतं तत्रयद्योकाऽविद्यातदाजीवस्याप्येकत्वादेक
मुक्तौ सर्वमुक्तिप्रसंगः अथनानाविद्यास्तर्हि तस्यैवांशान्तरेण संसारानपगमादनिर्मोक्षइत्यादिनर्कवलेन वस्तुतएव नानात्मानः तत्रचनेपा

अपरिमिताधुवास्तनुभृतो यदि सर्वगतास्तर्हि नशास्यतेति नियमो ध्रुवनेतरथा ७५

मणुस्वेदेहव्यापि चैतन्यं न स्यात् देहपरिमाणत्वे च मध्यमपरिमाणानां सावयवत्वेनाभित्यलं स्यात् अतः सर्वगताः नित्याश्चेति केचन मन्यन्ते तत्रनना
वदुक्तदोषप्रसंगः अविद्याभेदेन न छुक्तिभेदेन वा बह्वमुक्तव्यवस्था संभवान् ईश्वरस्य तु न केनाप्यंशेन संसारशंकेत्कृतमेव प्रसिद्धं चात्मेत्यसं पक्षेऽप्यु
भवति नन्वविद्याभेदांगीकारेणैव वनत्राह तच्छुक्तिभेदेन वेति ययामहानं निरेकान्तं दंशभूताविदामानिभिन्नानि यद्वापछिन्नं तस्यैव गामोक्ष एवमेकाविद्या
तदंशभूतास्तच्छुक्तयोभिन्नाभिन्नास्तास्तपरमात्मानः प्रतिबिंबानानातीवाज्ञानं यच्छुक्त्युच्छेदस्तस्यैव बिंबे कयेन मुक्तिरित्यर्थः ननु तस्यैवांशान्तरेण संसा
रस्तनेन प्रतिबिंबपक्षे ईश्वरस्यैकस्यानेके प्रतिबिंबांशा एकमिति बिंबसुक्तवपीश्वरस्य बिंबस्य प्रतिबिंबांतररूपांशान्तरेण संसारानपगम इति तस्यैवांशान्तरेण संसारइत्यने
न दूषणापादनमभिप्रेतमित्याशंकायामाह ईश्वरस्य लिनि प्रतिबिंबांचत्त्यादिधर्माणां बिंबे संबंधगंधस्याप्यदर्शान् प्रतिबिंबं बिंबांशात्त्वस्यो
पचात्किं त्वार्दीश्वरस्य बिंबस्य केनाप्यंशेन बद्धेन मुक्तेन वा प्रतिबिंबभूतजीवेन संसारो बद्धत्वं सुक्तत्वं वानेत्युक्तमेवेत्यर्थः ननु वस्तुनो नानात्मा
स्वीकारेणापि बद्धसुक्तव्यवस्था संभवति अविद्याधुपाधिकन एवात्मभेदो वस्तुन एक एवात्मेति पक्षेणापि सा संभवति तत्र किं विनिगमकं यदौ

पाधिकात्मभेदाद्यर्थेणैवसाव्यवस्थेनित्वाद् प्रसिद्धं चेति एकोदेवः सर्वभूतेषु गूढः नेह नानास्मि किंचन यथा ह्ययं ज्योतिरात्मा विषस्वानपो भिन्ना बहुधैको
सुगच्छन् उपाधिना क्रियते भेदरूपो देवः क्षेत्रे ष्वेव मज्जो यमात्मा एकधा बहुधा चैव दृश्यते जलचन्द्रादित्यादिभ्युनिषु वास्तवात्मैस्य मौपाधिकत्वात् भेदः

किंच इमं पक्षमन्तर्यामि ब्राह्मणमपि न सह न इत्याह अपरिमिता इति वस्तुन एवानंताः भ्रवास्तेनैव रूपेण भित्ताः सर्वगताश्च ननु भूतो जीवा य
दि स्युः तर्हि नैषां समत्वात् शास्यनानघटन इति कृत्वा हे भ्रुव नियमो नियमनं त्वयान स्यात् इतरशा तु घटेन कथंचन्यपमुपाधिनो यदि
कारमायं यज्जीवा रवमज निजातं तन्न स्य स्विकारस्य नियन्तृ नियामकं भवेत् अविसृज्य कारणतया अपरित्यज्य किं नत्सममनुस्यूतम्
ननु किंच न च्छब्दैः ज्ञायते चेदुच्यतामिदं तदिति अत आह असुजाननां यदमनमिति जानीम इति वदतां यदमनमविज्ञातमायम्

अजनिचयन्मयं तदविसृज्य नियन्तृ भवेत्सममनुजानतां यदमनं मतदुष्टतया ३०

अविषयत्वात् तथा च श्रुतिः यस्यामनं तस्य मनं मनं यस्य न वेद सः अविज्ञानं विज्ञाननां विज्ञातमविज्ञाननां अचचनेनैव प्रोवा
च सह नृणां बभूवेत्यादि किंच मतस्य ज्ञानस्य दुष्टतया दोषश्रवणात् तथा च श्रुतिः यदि मन्यसे रुवेदेति दहरमेवापि नूनं-
त्वं वेत्स्य ब्रह्मणो रूपं यदस्य त्वं यदस्य देवेषु इत्यादि तस्माद्यनच्छब्दावद्योसमनस्य किमपि सर्वानुस्यूतत्वेन समं नियन्तृ भवेदित्य
र्थः ३० अन्तर्यता सर्वलोकस्वगीतः श्रुत्या युक्त्या चैव मेवावसेयः यः सर्वज्ञः सर्वशक्तिर्नृसिंहः श्रीमन्तं तं चेतं सेवाय लब्धे १७

निप्रतिपादनात्काणादादिपक्षो न ग्राह्य इत्यर्थः आत्मनानात्वखंडनं श्लोकास्तदं कूर्वन् अवच्छेदपक्षोदूषणं व्यंजयति १ किंचेति इमं प
क्षं काणादाद्युक्तमान्तर्यामि सुखनानात्वादिकमवच्छेदपक्षं चान्तर्यामि ब्राह्मणं न सह न इत्यर्थः आत्मनि निष्ठज्ञात्मानमनरो यमयनीत्या
दौ हि देहाद्यंतः स्थित्वा परमात्मनो निपात्य कलसुक्तं ननु सारख्यादिवत् बहिः स्थितेति न च घटन अवच्छेदपक्षो अविद्याद्यंतः स्थितस्य जी
वत्वात् न वद्विच्यस्य ३ नियामकस्योपाध्यांतरभावान् न हि घटे परावद्विच्यं परानवद्विच्यं चेत्सा काश इयमस्ति प्रतिविंबपक्षे नुनत्वाव-
द्विच्यजलप्रतिबिंबिते सा काश इयवदविद्यावद्विच्यमविद्याविंबिते च निचैतस्य दूयमस्ति न चावद्विच्यस्य नियामकत्वं प्रतिबिंबस्य जीव

स्वनिष्पत्त्यतिनिष्ठमनस्तिष्ठानियामकत्वमितिदिक् समत्वादिनि विमुत्वेननित्यत्वेनचेधरसमत्वाजीवस्यत्वञ्चास्यतानेत्यर्थः नियमनं त-
यानस्यादिनि एवमालोक्यसिद्धान्तेष्वबुद्धेदपहाश्रयणेनियम्यनियामकभावो नस्यादित्यपिबोध्यं उपाधिनइति अविद्याद्युपाधिवशान्बिंब-
रूपब्रह्मणोविकाररूपंजीवास्मंजानं नन्विंबरूपं ब्रह्मस्वविकारस्यप्रतिबिंबस्यजीवस्यनियामकमित्यर्थः ननूपाधिवहिष्ठस्यविंबत्वंनातर्ग-
नस्यतथाचकथं प्रतिबिंबमविमुञ्चोपाध्नः स्थित्वाविंबस्यनियामकत्वंनग्राह सममनुस्यूतमिति जलवज्जिन्नाकाशमहाकाशयोरेष्यवत्
अविद्यावज्जिन्नाविंबचैतन्ययोरेष्यादुपाध्वज्जिन्नालुस्यूतस्वरूपेणाविंबस्यैवानियामकत्वमितिभावः यस्येति यस्यब्रह्मविदो ब्रह्मभमतम
विदितमितिनिश्चयस्तस्यब्रह्ममनंसब्रह्मवेनेत्यर्थः यस्यतु मनंज्ञातंब्रह्मेतिनिश्चयः सब्रह्मनैववेदेत्यर्थः यस्याहिजानतांसम्पूजानिनांब्रह्म
अविज्ञानंज्ञानविषयइतिपक्षः अविज्ञानतां अज्ञानिनांविज्ञानंज्ञानविषयो ब्रह्मेतिपक्षःइति अवचनेनेति वक्ताअवचनेनवचनाभावेनैवप्रोक्त-
च ब्रह्मवाङ्मनसागोचरमितिलक्षणायाकथयामास सञ्चोनातेनैवलक्षणैरसर्वप्रमाणाविषयंब्रह्मेतिबुध्वातूष्णीं बभूव न किंचिदपिप्र-
श्नारिक्तवानित्यर्थः यदिनि यदिकदाचिन्मयसेसुषुवेदाहंब्रह्मेति नहिहंत्वयदस्यब्रह्मणोरूपंतद्व्यमत्यमेववेत्य यदस्यब्रह्मणोदेवेष्ट
धिदैवतंरूपंतद्व्यमेवतंवैत्येत्यर्थः १७ ३० ६ ६ ६ ६ ६ ६ ६

नघटनइति नन्विनि परमात्मनोबिंबान्प्रतिबिंबाजीवाजायन्ते इतिकारणस्यविंबस्यकार्यजीवनिचामकत्वेजीवस्यकार्यत्वेनानित्यत्वप्रसं-
गइत्यर्थः उपाधिजन्मनैवेति अतःकरणोपाधिजन्मनाजीवानांबुद्धिमतिविंबितप्रमानुसंज्ञकानांजन्मोच्यतइत्यर्थः अविद्याप्रतिबिं-
न्नुयादिच परमात्मनोजीवाजायन्तइतिनियंनृनियम्यभावउच्यते तथासतिजीवस्यनित्यत्वप्रसंगेनप्रतिदिनंकृतनाशाकृताभ्यागम
प्रसंगः स्यात् किंचतदामोक्षोनामजीवस्यस्वरूपहाभिरेवस्यात् नचैतद्युक्तंस्वभकाशानंदात्मनोऽविद्याकृतानर्थनिवृत्तिमात्र-

नघटनउद्भवः प्रकृतिपुरुषयोरुजयोरुभययुजाभयंत्यस्तभृतोजलबुद्बुदवत्
स्यमोक्षताभ्युपगमादित्याशंस्योपाधिजन्मनैवजीवानांजन्मउच्यतेनस्तनः अघटनादित्याह नघटनइतिनत्रकिंप्रकृतेर्जीविरूपेणो
द्भवः स्यात् पुरुषस्यवाउभयोर्वाआद्येजीवानांजडत्वापत्तिः इतिनियेपुरुषस्यविकारित्वप्रसंगः अतएव ननृतीयइत्याशयेनोक्तंम
कृतिपुरुषयोरुद्भवोनघटनइतिश्रुत्याऽजलमतिपादनादपीत्याह अजयोरिति तथाचश्रुतिः
वस्तुजीवोअविद्यायाअनादित्वादनादिरेवेनि ननस्योसतिः जीवइशोविशतद्वाविदित्यनेनवर्णनामनादितो केः अजयोरिति अना-
द्योरित्यर्थः ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७

वेदसूक्तिः
१९

कारित्वं विवर्तोपादानस्य प्रकृत्यारम्भिकसत्त्वाद्ब्रह्मणोऽप्यवहारिकसत्त्वं जगदुत्पत्तयेदतिविचित्रोपादानत्वं ब्रह्मणश्चिन्तनविकारित्वप्रसंग इत्यर्थः विपरीतं ब्रह्मनिमित्तं प्रकृति
 त्पादानुमिति भवतीति नचैकैवात्रानामनित्यत्वेन स्वरूपहानिरेव मोक्षइति दोषोपपत्तिः प्रतिविंबस्य विंबरूपनयसत्त्वात्पुण्यमान् विवरणमतेहिमनिविंबाभ्यामनयस्य
 ध्यासः किंनुविंबभेदोपादानं नुस्तिनत्वादिधर्ममात्रमध्यम्यनेस्वरूपं नुसत्त्वाविंबात्कमेवंनिसिद्धान्तान् भारतीतीर्थसिद्धान्तेपरंप्रतिविंबांमिध्याशु
 न्तिरुजतवत् नन्मतेव विंबाभ्यामधिकजविस्यमोक्षान्त्वि त्वंबोधं एवंचाविद्योपाधिकस्यानादेर्विषुपाधिकस्यसादेर्जाविस्येशनियम्यत्वं
 विरुद्धं प्रतिविंबमात्रस्य विंबनियम्यत्वोपपत्तेरितिसंक्षेपः उपाधिभिः सहैति वास्तवजन्यसत्तेउपाधिलयंविनैवल्लयः स्यात् ज

सर्वथानावललुनिपुरुषैश्चाद्रवनीतिस्निहम् तदेकमेवाद्वितीयं ब्रह्म अजामेकामविनाशीवारेयमात्मेत्यादिश्रुतिबलान्नृत्यनिश्चय
णाञ्जनीवानामौपाधिकमेव जन्मनस्वनश्रुक्तमुपाधिलयेन परमात्मनि पुनर्लप्य श्रवणादपि नवात्तरं जन्मोत्साहं त्वयितइति तथि
कारणात्मानिनइमेजीवाः तनइतियतो न वास्तवं जन्म तस्माद्विविधनामगुणैरनेकप्रकारकार्योपाधिभिः सहनिलित्युत्थीनाबध्नतुः न
त्रस्रुमिप्रलययोर्मधुन्यशेषरसाइवलीयंते यथामधुनिसकलकुसुमरसाविशेषतो नुपलक्ष्यमाणा अपिसामान्येनोपलक्ष्यते
वंसापादौ विशिष्टमात्रलात्कारणस्य विद्यमानत्वात् सामान्यनोवर्तने मुक्तौ तु कारणस्यापिलयात्वापि परमे निरुपाधौ स रितइवार्ण
वेलीयंतइति विवेकः तथाच श्रुतयः यथासौम्यमधुक्रतो मधुनिस्तिष्ठन्ति नानाः स्वपानां हृक्षाणां रसानां समवहारमेकतां संगमयन्ति
नेयथानतत्र विवेकं लभन्ते अमुष्याहं हृक्ष्यस्परसोऽस्यमुष्याहं हृक्ष्यस्परसोऽस्मीत्येवमेव खलु सौम्येमाः प्रजाः सनिसंपद्यन्ति दुःस
निसंपद्यन्महइति यथानद्यः स्पंदमानाः समुद्रे स्तंगच्छन्ति नामरूपे विहाय तथा विद्वान्नामरूपा हि सुक्तः परात्परं पुरुषमुपैति
द्विभक्तित्याद्याः यस्मिन्नुद्यद्विलयमपि यद्भानि विस्मृत्यदादौ जीवोपेतं पुरुषकरुणाया केवलत्वावबोधे अत्यन्तं नम्रजनि सह सा सिंधुव
सिंधुमध्यममैवित्तं विधुवनगुरुभावेन नृसिंहम् १८

ल्यकाशस्य हि जलोपाधिकं न्यवनोजललय एवलयोनजलसत्वे जलस्य तु घटोपाधिकं न्याभावात् यदसत्त्वे पिलयोद्देश्यते न ह्यदिनिभावः
कारणस्येति अविद्याया बीजरूपेणालिङ्गदेहस्य चेत्यर्थः तत्र सति प्रलयविषयाश्चुतिः यथा सौम्येति हेसाधो मधुक्तो मधुमक्षिकाः मधु
निस्सिद्यन्ति निष्पादयन्ति जानात्ययानानां नागर्तानां नानाजानीनां वृक्षाणां पुष्परसान् समवहारमाहृत्य एकानां मधुरूपनामापादयन्ति तेरेसाय
यायुष्यवृक्षस्याहंरस इति भेदेन लभन्ते न विदुः पुरुषैर्ज्ञायमानभेदवन्तो न भवन्तीत्यर्थः पुरुषज्ञानानां रसेषूपचारान् एवमिमाः प्रजाः स्वाप
प्रलयादौ सति ब्रह्मणिसंपद्य एकीभूय ब्रह्मैक्यं प्राप्तावयमिति न विदुरित्यर्थः अथ मुक्तविषयाश्चुतिः यथा न घट इति स्पन्दमानाः स्वयन्तो

री. व्या.

१९.

गच्छत्याः समुद्रं प्राप्यास्तमदर्शनं प्राप्नुवंति तथा ब्रह्म ज्ञो विदेहकैवल्यकाले परा ब्रह्मादेः परं विवभूतं परमेस्वरं प्राप्नोतीत्यर्थः यस्मिन्निनि प्रलयस्तापादि
 कालं जीवसाहितं विचिंत्य गते ह्यदिकं विलयं यदपि प्राप्नुवदपि भाति संस्काररूपेण सूक्ष्मनयानिष्ठानि यदि निद्रागनाविनिधातोः शत्रुप्रत्ययेशपोलुकिशत्रुम
 स्यस्यडिन्ताहुणाभावे इयडापवादघूने इणोपनिधिरुतेरूपं गत्यर्थेऽनां प्राप्स्यर्थत्वं प्रसिद्धेः संस्कारावशेषलये हेतुः उद्यादिनि सूष्टिकाले
 जागरणकाले चोत्पन्नं भवदित्यर्थः निरवशेषलये पुनरुत्पन्नं न स्यादिति भावः गुरुपदेशेन ब्रह्माभिन्नकूटस्थात्पसाक्षात्कारेऽपि अत्यंतमननं निरव
 शेषलये निरुपाधिनादात्म्यं समुद्रमध्ये नदीवत् प्रजनि यस्मिन् न विस्थाधिष्ठानं विश्वलयाधिष्ठानं मुक्तजीवमायं च मध्ये चित्तं चित्तस्य मध्ये भावयेत् मुक्तजीवैक्य
 स्थानतोत्तम्यमुक्तप्राप्यत्वेन निरुपाधि ब्रह्मत्वं नृसिंहस्य व्यंजितं त्रिषुव नस्य गुरुं जनकं हि नोपदेशं चेति तदभजनने गुरुश्रोहः कृतप्रनाचव्यज्यने
 नृसिंहं नृषु सिंभं यदंति तं इति भवबंधच्छेदकत्वात् नृत्पानदभजनने मोक्षाभावो व्यज्यने मध्ये चित्तमिति शारे मध्ये वक्ष्यावेत्यलपी भावसमासः निष्पन्नना
 र्पूर्वपदे एकारः अचालुक समास इति वादिनो भ्रांताः न च पारे मध्य इति सूत्रेण समम्या अलुगेव निपात्यत इति वाच्यं गंगायामध्यादागत इत्यर्थे मध्ये
 गंगमागत इति प्रयोगानापत्तेरिति दिक् १० २१ २ ११ १२ १३ १४ १५

नृषु नृवमायया भ्रमममीधवगत्य भृशं त्वयि सुधियो भवेदधिति भावमनुप्रभवम् कथम्

नुवर्ततां भवभयं तव यद्रुक्लिः सृजति सुहृस्त्रिणो मिरभवच्छरणेषु भयम् ३२

नन्वेवं तावत्परमेश्वरश्च जीवानां यनेन दूशेन च कर्माणि कुर्वन्ति पुनस्तत्र लीयन्त इति संसारचक्रे परिभ्रमणमुक्तम् इदानीं तं विघ्नये परीत्य भूतानि परी
 त्यलोकान् परीत्य सर्वांश्च दिशो दिशश्च उपस्थाय प्रथमजापृतस्यात्मना त्मानमभि संविवेशोत्साद्या भगवदनुवृत्तिं विदधतीत्याह नृषु नृवमाययेति
 नृषु जीवेषु अमी पुनवमायया भ्रममुक्तलक्षणमवगत्य ज्ञात्वा सुधियः भृशं त्वयि भवे भवनिवर्तके भावं स्वभावमनुवृत्तिं दधति कुर्वन्ति कीदृशं
 भ्रमं अनुप्रभवम् अन्वनुप्रभवो यस्मिन् तं भ्रममनतः किमन आह कथमिति अनुवर्तनामनुवर्तमानानां लाभेशरणं भजनं भवभयं संसार
 भयमुक्तं भवेन्न कथं चिदपीत्यर्थः कुतः यद्यस्मान्न वद्रुक्लिः भ्रमं रूपास्त्रिणो मिः तिस्रो नेमय इवावच्छेदाः शीनो व्यावर्षाकालाय स्य सं
 वत्सरात्मकस्य कालस्य सः अभवच्छरणेषु न भवान् शरणं रक्षितायेषां तेष्वेव भयं जन्ममरणदिलक्षणं सृजति करोति अतएवं भूतं संसा
 रया कलव्यतन्निघ्नये सुधियस्तु यि भावं दधतीति ३२ संसारचक्रकचैर्विदीर्णं सुदीर्णं नाना भवतापन संकथं चिदापन्नमिह प्रपन्नं
 तस्मिन् श्रीनृहरे नृत्वेकम् ११ १२ १३ १४ १५ नृषु नृव परीत्येति भूतानि परीत्य स

वर्तते चात्मा एक एवेति ज्ञात्वा लोकां स्वर्गादीन् कर्मचित्तेनानित्यान् ज्ञात्वा सर्वादिशः प्रदिशश्च ऐहिकविषयानप्यनित्यान् ज्ञात्वा प्रथमजां भपील

वेदश्रुति
२०

क्षणावाचमुपस्थापयसंसेव्यान्नामनसाकृतस्य परमेश्वरस्यात्मानं सरूपं अभिसंविचंश आश्रितवान्कश्चनमुस्तुरित्यर्थः संसारोति अपन्न
विपत्तिग्रस्तं कथंविन् आर्त्ततया जिज्ञासुनया सकामतया दंभादिना तालां प्रपन्नं शरणागतमुद्धरेति १९ ३२
तद्विज्ञानार्थमिति सनिर्विघ्नोऽप्राप्त्यणो नित्यात्मनस्तसाक्षात्कारार्थं गुरुमेवाभिगच्छेत्तन्तु निपुणोऽपि स्वयं वेदानं विचारयेत् समित्याणिः सन्निधि
रिक्तपाणिर्न पश्येदिनिशान्त्यादुपायनपाणि रित्यर्थः धनफलपुण्याद्युत्पादने आकाशमप्युपायनं ग्राह्यमिति व्यंजनाय समित्यदं श्रोत्रियं वेदशास्त्रा
ध्ययनसंपन्नं गुरुमिति गुरोः शिष्यसंशयच्छेदे सामर्थ्यं ब्रह्मनिष्ठं ब्रह्मसाक्षात्कारशालीनमिति बोधसंचारसामर्थ्यं आचार्यवान् उक्तविधः प्रश
सन्नमगवति भावो मनो नियमे सति भवति सोऽपि गुरुसदनं विदधति तद्विज्ञानार्थं स गुरुमेवाभिगच्छेत्समित्याणिः श्रोत्रियं ब्रह्म
निष्ठं आचार्यवान् गुरुषो वेद नैषातर्केण प्रतिपद्येयः प्रोक्ताः व्येनैव सूज्ञानाय प्रेष्ठेत्याद्याः श्रुतय इत्याह विजिततृषीकवायुभिरि
ति विजितानि तृषीकाणीं द्रियाणि वायुश्च प्राणोऽयं स्त्रैरपि मदांतमनस्तुरगं अदांतमदमितं मन एव तुरगः दुर्दमत्वसाभ्यात् नयं

विजिततृषीकवायुभिरदांतमनस्तुरगं यदहयतं नित्यं तु मति लोलमुपाय विदः असन
शतान्विताः समवहाय गुरोश्चरणं विजिज्जवाजसत्यकृतकर्णधराजलधौ ३३ ७

यंतुं नित्यं तु यत्तं निश्चयतं न अति लोलमति चंचलम् गुरोश्चरणं समवहाय अनाश्रित्य नेउपायेषु विद्यंते क्लियंती लपाय वि
दः संतो व्यसन शतान्विता बहुव्यसनाकुला इह संसारसमुद्रे सन्निष्ठं निदुःखमेव प्राप्नुवन्तीत्यर्थः हे भजन अकृतकर्णधरा अ
स्वीकृतनाविकावणिजो यथा न इत् गुरुणोपदर्शितमगवद्भजनसत्त्वानुभूतौ तु सत एव मनो निश्चलं भवति नाव्यथेति भा
वः ३३ यदा परानंदगुरो भवत्यदेपदं मनो मे भगवत्सुमेन तदा निरस्ताखिलसाधनश्रमः अयं यत्सौख्यं भवनः कृ
पानः २०

स्तोगुरुर्यस्य स एव गुरुषो ब्रह्मवेदे नैषेति वेदान्तशास्त्रजन्मामतिस्कर्केण स्वमत्सूहमात्रेण अपनेया बाधाहानि यद्वा तर्केण प्राप्तव्याने
त्यर्थः किंतु अन्येन निपुणेनाचार्येण प्रोक्ता प्रबोधिना सती सूज्ञानाय साक्षात्काराय भवति प्रेष्ठहे प्रियतममिति नाविकेत संप्रनियमसं
बोधनं २० ३३ ७ ७ ७ ७ ७

टी. आ.

२०

परीक्ष्येति लोकान्भूरादीन्भोग्यान्परीक्ष्यविचारेणानित्यनयानिश्चितनिर्वेदवैराग्यं प्राप्नुयात् अकृतो नित्यो मोक्षः कृतेन कर्मणानेति यदाय-
स्मिन्काले सर्वे कामाविषयाः ये अस्मिन्निदुषोऽदृष्टिबुद्धौ वा सन्नारूपेण प्रविष्टास्ते प्रमुच्यन्ते नश्यन्ति अथ न देवैर्मर्त्यः अमृतो मुक्तो भवति अत्र अस्मिन्नेव
जन्मनि ब्रह्म प्राप्नोति ब्रह्मैव भवतीत्यर्थः एतस्यैवेति ब्रह्मलोकस्थानं दाच्छतगणोत्कृष्टतयोक्तस्य परमानन्दस्य ब्रह्मरूपस्य मात्रालेशमन्या

परीक्ष्यलोकान्कर्मचिन्तान्ब्राह्मणो निर्वेदमाप्नात् नारूपकृतः कृतेन तथा यदा सर्वे प्रमुच्यन्ते कामा ये स्पृष्टा दिश्चिताः अयमर्थो मृतो भ-
वत्यत्र ब्रह्मसमश्नुत इत्याद्या वैराग्यमगं विदधतीत्याह स्वजनकृतेति आत्मा देहः धाम गृहम् अस्मः प्राणः स्वजनादिभिः किं स
र्वैस्सर्वैरसाः सस्त्वानिविद्यन्ते यस्मिन् तस्मिन् त्वपि परमानन्दे एतस्यैवानन्दस्यान्यानि भूता मिमात्रा सुपजीवन्तीति श्रुतेः यतः
त्वांसेवमानस्य पुंसः आत्मनिसानि नृणां तुच्छैरेतैः किं कउपयोगः इति सत्सत्यं परमार्थं सखमजानतामत एव मिथुननः स्मि

**स्वजनकृतात्मदारधनधामधरास्तरयैस्तुधिसानि किं नृणां श्रयत आत्मानि सर्वरसे इति
सदजानतां मिथुनतोरतये चरतां सखयतिको न्विह स्वविहने स्वनिरस्तभगे ३४**

यामिथुनी भूय रतये माया सखाय चरतां प्रवर्तमानानाम् कर्मणिषष्ठौ अजानतः चरतः पुरुषान्कोनु अर्थः सखयति
आनन्दयति नकोपीत्यर्थः इह संसारे कथं भूते स्वविहने स्वत एव न श्वरे स्वनिरस्तभगे स्वत एव गतसारे पाठान्तरे तु को न्विह
स्येति द्विशेषणद्वयम् अनस्तद्रजनमयोचितमित्यर्थः ३४ सजतो हि मवात्साक्षात्परमानन्दविह्वलः आत्माैव किं
मतः कस्य तुच्छदानसुतादिभिः २१ ७ ७ ७ ७

निष्कृतानि ब्रह्मादिस्थावरांता लुपजीवन्तीत्यर्थः पाठान्तरे इति को न्विह स्वविह्वलः स्वनिरस्तभग इति प्रथमान्तपाठे २१ ३४
७ ७ ७ ७ ७ ७

शुचीति ऋषयो वेदार्थतत्त्वज्ञानं इत्यर्थः तीर्थानि गंगादिनी सदना निचचुंदावनादीनीति हंद्ः अथवेति पक्षे पुरुषाणां निचनानि तीर्थानि गुरवस्तेषां सदना नीतिकर्मधारयपूर्वपदगर्भस्त्युरुषः ये भवत्पदांबुजद्वदइत्यादिलक्षणा ये च सकृत्त्वधिमनोदधतिने च तेषां चेत्यन्वयः सुचन्वगेति अंग

एवंगुरूपदेशेन तत्त्वमवगम्य सारासारविवेकेन च सर्वतो निर्विघ्नतदेव महत्संगेनोपपत्तिभिः सम्यगवधारयितुं तीर्थसदनानि सुनयः पर्यटनीति श्रौतब्रीमंतव्यइत्यादिभ्यस्त्यर्थमाह शुविपुरुष्यतीर्थसदनानीनि ते उच्यन्ते लक्षणाः ऋषयो विमदाः निरहंकाराः यतो भवत्पदांबुजद्वदः भवनः पदांबुजद्वदित्येषां ने अनः स्वयमेव अथ भित्तिं धिजलं येषां ने उत अपि तथा विधा अपि पुरुषाणि बहू निपुण्यानि तीर्थानि सदना निचक्षेत्राणि नान्येषोपासने सेवेने प्रायस्तत्रैव महत्संगो भवति इति अथवा पुरुषाधिकं भगवद्भजनलक्षणां पुण्यं येषां नानि च नानि तीर्थानि च गुरवः महान्त इत्यर्थः तेषां सदना निचामान् यथाहामरसिंहः निधानागमयोस्तीर्थ

शुविपुरुष्यतीर्थसदनान्यृषयो विमदास्त उत भवत्पदांबुजद्वदोऽथ भित्तिं धिजलाः दधति सकृन्वानस्तथिय आत्मनि नित्यसस्त्वेन पुनरुपासने पुरुषसारहरावसथान् ३५

शुविपुरुष्ये जलेश्वरा विनि न पुनः पुरुषसारहरावसथान् उपासने पुरुषाणां सारां विवेकस्थैर्धैर्यैः क्षांतिप्रसुरं हरंतीति तथा तैश्च ते आवसथागृहास्तान् न च तेषां गृहादिभिरवकुलितनसस्वापेक्षेत्याह दधति सकृन्वानस्तथिय आत्मनि नित्यसस्त्वेन स इति सकृदपि तथियैर्मनोदधनिने पिगृहाद्यासक्तान भवन्ति किं पुनरेवं भूता इत्यर्थः ३५ सुचन्वगनदंगसंगमनिशंस्वामेव सं चिंतयन् संनः संति यतो यतो गतमदास्तानां श्रमानावसन् नित्यं तन्मुखपंकजाद्भिगलितत्वत्पुण्यगाथा मृतस्रोतः संप्लवसं पुनोनरहरेन स्यामहं देहहृत् २२ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७

मोनरहरेयद्वा अंगं शरीरं तदंगानि च कृतदारगृहधनादीनि तेषु संगमासक्तिं सुचन्वित्यर्थः २२ ३५ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७

सनइदं श्रीमद्भागवतंयैर्यसादात्मसंप्रकाशितं तानश्रीधरान्श्रीनृसिंहमपिवंदेजगद्गुरुं १ अत्रसनइदमुत्थितंसदिनिचोदिनिपूर्वपक्षः किंपूर्वमीमां
सकानांमाहोस्तिन्सांख्यादीनामिति संदेहं संदिग्धेतुवाक्यशेषादिनिश्चायेनभ्रोकोपसंहारेउरुहृनिभिरुक्थजडाद्इतिमीमांसकोपादानात् उपक्रमउक्त
सनइदमुत्थितमित्यादिपूर्वपक्षोपिमीमांसकानामेवेतिनिश्चित्यावनारयति नन्निति मीमांसकाहिकर्मणएवपरमपुरुषार्थहेतुत्वंनिश्चित्यसर्वस्यवेद
स्यक्रियापरत्वंवर्णयंति कर्मणश्चपरमपुरुषार्थहेतुत्वंतद्वैनिर्बहंत्यदाकर्मफलभूतस्यस्वर्गादिजगनः सत्यत्वादिकंस्यादिनिजगनः सत्यत्वंप्रवाह
मित्यत्वादिकंचवर्णयंति नहिभ्रोक्तभोग्यात्मकद्वैतस्यमिथ्यात्वेनत्फलकस्यकर्मणः परमपुरुषार्थहेतुत्वंवेदस्यसर्वस्यअसत्यफलकक्रियापरत्वंवापु
ज्यनइतिजगत्सत्यत्वंवर्णनंमीमांसकानामेवावश्यकं सांख्यकण्ठादादीनांतुज्ञानस्याभोक्त्यरूपेणावस्थानात्मकमोक्षहेतुत्वंवदतांकिंजगत्सत्यत्वं
ग्रेहणेतिमीमांसकानामेवायंपूर्वपक्षः तन्नाम्नायस्यक्रियार्थत्वादानीत्यमनदर्थानांतस्मादभित्यमुच्यतेइत्येनावत्पूर्वपक्षसूत्रं अस्वार्थः आश्चा

नन्नाम्नायस्यक्रियार्थत्वादानीत्यमनदर्थानांतद्वृत्तानांक्रियार्थेनसमन्वयइतिनवनवजैमिनिनावेदस्यक्रियापरत्वाभिधानादु
पनिषदामपिनदेवमुक्तम् यथोक्तमन्त्रवार्तिककृता एतेनकत्वर्थकर्तृप्रतिपादनेनोपनिषदानैराकांक्ष्यंवाख्यातमिति न एकमे
वादितीयं ब्रह्मविज्ञानमानंदं ब्रह्मअचक्षुरश्रोत्रमित्येवंतद्विपरीतात्मप्रतिपादनात् नन्वादितीयपरमानंदरूपस्यकर्मगतंयु
ज्यते अनुमनंचैतद्वार्तिककृतः कथम् सर्वत्रैवहि विज्ञानं संस्कारत्वेनगम्यते परागंचात्मविज्ञानादन्यत्रैत्यवधार्यनामिति
तेनैवोक्तत्वात् एतदर्थमेवमननायमुच्यते पर्यटंतीत्युक्तम् तन्ननावत्तद्वैतस्यसत्यत्वंभवेदप्येवंतदेवतुनसंभवनीतिप्रश्नो
राभ्यामननेननतावधारणप्रकारमाह सनइदमुत्थितंसदिनिचोदिनि इदंविश्वधर्मिसादितिसाध्यो धर्मः सनउत्पन्नत्वान्हे
तुःयद्यतउत्पन्नंनतदात्मकमेवदृष्टम् यथाकनकादुत्पन्नं कुंडलादितदात्मकं नदृदिनि

यस्यवेदस्यपज्ञादिक्रियाप्रतिपादनपरत्वादतदर्थानांअक्रियार्थानांसोरोदीन् प्रजापतिरत्मानोवपासुदशिवदत् वायुर्वैश्वेपिष्ठादेवतेत्यादीनां
वाक्यानामानर्थक्यंनिरर्थकत्वंतस्मादभित्यमनियतंवेदस्मप्रामाण्यमुच्यतेइति एवंप्राप्तेसिद्धान्तसूत्रंविधिनालेकवाक्यत्वादिनि अथप्रथम
पदस्थनद्वृत्ताधिकरणस्यसूत्रं नद्वृत्तानांक्रियार्थेनसमन्वयइति तन्तेषुभूतानांसिद्धार्थप्रतिपादकानांवाक्यानांक्रियार्थेनक्रियाप्रतिपादकेनवाक्ये
नसत्त्वंतद्वैतं पशुनायजैर्न श्वेनमालभेनेत्यादिनासहान्वयः तथाचविधिप्रत्यक्षपरहितवाक्यानांविधिवाक्यैः सन्निहितैर्दूरस्थैर्वांसहविधि
वाक्याकांक्षितनिघलप्राशस्त्याद्यर्थपूर्णोना न्ययेकतेसर्वस्यवेदस्यक्रियापरत्वासिध्दानिरर्थकत्वनिरासेनप्रामाण्यंसिद्धं अध्ययनविधिपरिगृ
हीतेसर्वसिध्दयेदेकस्यापिवाक्यस्यानर्थक्यासंभवान्निरर्थकाध्ययनविध्यनुपपत्तेरित्यर्थः उपनिषदामपितत्त्वमसीत्यादिवाक्यानामपिनदेरपि

विवाक्यानिनित्यमेवसुकं कृतेनेति क्रियारहितवाक्यानांक्रियान्वयाकांक्षावतांक्रियापरवाक्यापेक्षितार्थबोधनेननिराकांक्षलमिति न्यायेनोपनिष
 दान्तत्वमस्यादिवाक्यानांक्रियार्थोपज्ञांगभूतोयः कर्त्तायजमानस्तस्यप्रतिपादनमीश्वराभेदेनस्तुत्यानिरूपणंनेननैराकार्यंक्रियान्वयेनक्रिया
 कांक्षारहितत्वंवाक्यान्तस्फटीकृतंवेदितव्यमित्यर्थः आदित्योयूपइत्यादिवाक्यैः स्पर्षत्वादिरनायूपादिस्तूयतेसचपशुनियोजननादिनाक्रियास्त्वनेति
 एवमीश्वराभेदबोधकैक्यनिषदाक्यैर्यजमानस्तूयतेसचकर्तृत्वेनक्रियोस्त्वन्वेतीतिभावः स्त्रोकाद्वहिरिवसिद्धानमाह नेति नत्यद्वितीयेतिस्तु
 तिर्हिशीघ्रप्रवृत्त्यर्थं आद्वितीयत्वबोधेतुस्वर्गादिभोग्यभोक्त्रादिद्वैतस्यकरणकर्मसंप्रदानादिकारकद्वैतस्यचबाधानप्रवृत्तिः एवंपरमानंदरू
 पत्वबोधेस्तद्रस्वर्गानंदाद्यर्थनप्रवृत्तिः तथात्वक्षरादीद्वियरहितत्वबोधेधवधिरादितुल्यत्वापत्ताकर्तृत्वभोगत्वासंभवान्प्रवृत्तिः सिद्धयेदि
 तिभावः सर्वत्रैवहिभिज्ञानमिति सर्वत्रवेदंभिज्ञानंतत्तद्वदवाक्यजन्यद्रव्यदेवताकर्मादिविषयज्ञानंसंस्कारत्वेनज्ञायतेसंस्काररूपंभवति अत
 एवब्रीत्यादिषुप्रोक्षणावधानादिसंस्कारवत्परस्ययागादेरंगचगम्यते एवंहिकर्ममीमांसकसिद्धान्तः स्वाध्यायोध्येनव्यदिति विहितस्यवेदाध्य
 तत्रयदिसदभेदः साध्यतेनदापादानत्वनिर्देशेनैवभेदप्रतीतेर्विरुद्धोद्देतुरित्याह ननुनर्कहमिति ननुनाभेदसाधयामः किंतुनदु
 त्यन्तत्वेनकुंडलादिवद्वेदंप्रतिषेधयामः नत्रअभेदावस्थादित्याशंक्यानेकांनिकत्वेनदूषयति व्यभिचरतिक्त्वेति पितृपुत्रा
 दिषुसुद्वयद्वयभ्रंसादिषुचनयादर्शनादितिभावः ननुनदुत्यन्तत्वंनामनदुपादानत्वंननुनन्निमित्तत्वमतो नानैकांनिकत्वमित्याशंक्य
 दूषयति क्वचमृषेतिगुणोपादानस्यापिफणिमोनगुणत्वंकिंतुमिथ्यात्वम् अन्यथाकुंडलादिवदबाधप्रसंगान् अतःपुनरपिअ
 यनस्यवेदार्थज्ञानंफलंननुस्वर्गादि दृष्टेफलेसंभवत्यदृष्टकल्पनापामन्याध्यत्वात् अवधातादेरिवतुषविमोकादि तच्चद्रव्यदेवतादिविषयकं
 वेदाध्ययनेनसंपाद्यज्ञानं पौरुषवाक्यादिनापिस्थादिनिपुनरध्ययनवैफल्येप्राप्तेवेदाध्ययनेनैवदेवतादिज्ञानंसंपाद्यमिति नियमः स्वीकार्यः नरव
 दलनादिनापिचैतुष्येसिद्धेऽवहन्यादेवेतिनियमवत् तथाचयथावधानेनचैतुष्येकृतेतदुल्लेखेषुकश्चनसंस्कारोभवतिनसन्नखदलनादिना
 तथावेदाध्ययनेनद्रव्यदेवतादिविषयक ज्ञानेसंपादिनेद्रव्यदेवतादिषुतादृशज्ञानजन्यः कश्चनसंस्कारउत्पद्यतेतत्संस्कृतदेवतादिस्मरणा
 दिनास्वर्गाद्यपूर्वसिद्धिर्नतुपौरुषवाक्यादिजन्यज्ञानेन एवंयागकालेपठ्यमानमंत्राणामपिदेवताकर्मादिविषयज्ञानमेवदृष्टफलं नत्वदृष्ट
 मपूर्वं अत्रापिपूर्ववत् स्पृत्यादिनाज्ञानसिद्धौनियमविधिनासंस्काररूपत्वकल्पनंपूर्ववत् एवंचसर्वत्रवेदेजायमानंज्ञानंसंस्काररूपंसिद्धं
 संस्कारस्यचस्यतः फलवत्ताभावात् फलवतोयागस्यांगत्वमितिपरांगत्वंचसिद्धं आत्मविज्ञानादन्यत्रेति उपनिषज्ज्ञानात्प्रविज्ञानंविनाउप
 निषज्ज्ञानात्प्रविज्ञानंसंस्काररूपंयज्ञादिकर्मांगचनेत्यर्थः उपनिषज्ज्ञानात्प्रविज्ञानस्यकर्मांगत्वाभावात्कर्मकअयिजमानेनोपनिषद्विवा-

गोनकार्येतिभावः नचोपनिषदज्ञानस्यकर्मो नंगत्वेस्वर्गातिरिक्तमोक्षानंगीकारान्नसर्वशास्त्राणां तोपनिषद्भागवैयर्थ्यमितिवाच्यं देहात्मत्वांति
 मतांज्ज्ञानरभोग्यस्वर्गादिफलककर्मसंप्रवृत्त्यभावेभासेनद्वांतिनिगसार्थमुपनिषदावश्यकत्वात् दहाद्यात्मभ्रान्तिरहितंयजमानविशेषंप्रतिउपनिष
 ह्यैयर्थ्यमिष्टमेव अतएवोपनिषदज्ञाननांगं अंगंहिनियतंननुपाक्षिकं यथावधानादि औपनिषदात्मज्ञाननुभ्रान्तिमत्पुरुषंप्रत्येवोपयुक्तं नसर्व
 प्रतीतिपाक्षिकमिनिननस्यकर्मोत्वमितिवातिकारायः एवंतदुच्यैवात्मज्ञानस्यसंस्कारत्वांगत्वाभावेसिद्धेक्रियापरत्वमप्युपनिषदोमास्तुफलवद
 ज्ञानार्थकत्वेनसार्थपरत्वोपपन्निरिति सिद्धांत्वाशयः यत्तुकेचनमीमांसकस्तत्त्ववैक्षिप्तमाज्यंभवतीतिपथोपांशुयागेउपयोग्यमाणान्यस्यपत्नीक
 र्त्तृकचाक्षुषज्ञानसंस्कारएवंयागंकरिष्यतः पुंसोहं ब्रह्मास्मीत्यौपनिषदवाक्यानुसारेणावेक्षणं संस्कारइतिसंकल्पयंति एतन् शारीरकभाष्ये एवाना
 रभ्याधीनस्यात्मज्ञानस्य यजकर्तृसंस्कारनयांगत्वं नुज्यतइत्यादिना विस्मरेण दूषितं नत एव द्रष्टव्यं पूर्वश्लोकेन संगत्यर्थमाह एतदर्थमेवेति
 नक्रियापरत्वेनैव सर्वस्य वाक्यस्य प्रामाण्यं किंतु फलवदज्ञानाबाधितार्थपरत्वेनैव रूपसंमुखंगच्छन्मयमंधः रूपेपनेदिनिवाक्यानां विधिनिषेधर
 हितानामपि प्रामाण्यदर्शनादित्यादिनिश्चयस्य बहूमननं विना दुर्घटत्वादितिभावः एवंश्लोकादूहिरेवमीमांसकपूर्वपक्षं निरस्य मननप्रकारां
 तरेण श्लोकाक्षरैरपि निरसितुमाह तत्र नावदिति हैनस्य भोक्तृत्वभोग्यरूपस्य कर्तृक्रियाकारकरूपस्य च सत्यत्वे अबाध्यत्वे एव स्वर्गादिफल
 कस्य कर्मणः परमपुरुषार्थहेतुत्वेन सर्ववेदस्य क्रियापरत्वं भवेदपि हैनस्य सत्यत्वमेव तु न संभवतीति प्रकारांतरेण निवृत्तिपरत्वरूपवेदन
 तनिश्चयाय प्रश्नोत्तराभ्यां मननं दर्शयित्वा न्यर्थः इदं पदोक्तं विश्वेधर्मिपक्षः सदिति साध्यं सतउत्थिनमिति हेतुगर्भितं विशेषणमिति सतउ
 त्पन्नत्वादिति हेतुः फलति ननु मीमांसकमते आकाशादेः स्वर्गादेः श्रोतव्यभावा दुःस्य निमनामपि केषांचिद्भोग्यज्ञानानां ब्रह्मण उत्पत्त्यनंगीकारा
 च्चकथमिदमनुमानं मीमांसकानामुभयवादिसिद्धहेत्वभावादिति चेन्न क्षुत्तिगरवादिमात्रसिद्धस्यार्थस्य हेतुकरणदर्शनाद्देदानिमनसिद्ध
 येव सतउत्पन्नत्वं हेतुत्वेनैव पूर्वपक्षोत्थानात् अवसिद्धांती किं विश्वं सदित्यनेन विश्वं सदभिन्नं सतउत्पन्नत्वादिति सदभेदः साध्यते किं वा विश्व
 सद्विन्नं नैतिसत्यनियोगिकभेदाभावः साध्यते इति विकल्पं मनसि निधाय प्रथमपक्षे दूषणमाह तत्र यदि सदभेदइति ननु अभेदोभेदाभावश्चै
 कएव न भेदअभेदइति ननु भावार्थकत्वादिति चेन्न असुराधर्मोदिपदे ध्वनौ विरोधार्थकत्वात् स्वरविरोधी अस्वरौ धर्मविरोधी चाधर्मो
 भावरूपीति वद्वेदविरोधी अभेदः कश्चन स्वरूपसंबंधविशेषस्तत्साधने च सर्वथा स्वरूपैक्यसिद्धिरित्यभ्युपगमान् विरोधश्च भेदाभेदयोस्ते
 जस्तिमिरयोमि वसहानवस्थानलक्षणइति सतउत्पन्नत्वादित्यपादानकारकमिदं शौनजगनिसन्नियोगिकभेदप्रतीतौ तत्राभेदप्रतीतिर्न जाय
 नइति विरुद्धो हेतुः नहि वेदां निमते भावरूपस्यापि तमसस्तेजः प्रतीत्यधिकरणे प्रतीतिर्भवतीत्याशयेनाह विरुद्धो हेतुरिति तर्कइति मिति

भेदप्रत्यायकेन हेतुना भेदप्रत्यायनं युक्तिबाधितमित्यर्थः द्वितीयपक्षमनुवदति ननुनाभेदमिति तत्राभेद एवेति सद्भेदनिषेधे जगति सत्य-
त्वमेतत्सिद्ध्येत्यर्थः ननु प्रश्नोपादाननिर्देशो न ज्ञाताभेदप्रतीतिर्भेदनिषेधस्य विरोधिनीति शङ्क्यं यथा कनकादुत्पन्नं कुण्डलमित्यत्रापादा-
नत्वेन कार्यत्वेन च ज्ञाताभेदप्रतीतिः कनककुण्डलयोः सुवर्णत्वेन भेदनिषेधसाधने विरुद्धान भवति तथा सत उत्पन्नत्वादित्यनेन कार्यत्वेन कारणत्वे
न च ज्ञाताभेदप्रतीतिः सत्यत्वेन रूपेण सत्कारणजगत्पर्ययोर्भेदनिषेधसाधने विरुद्धाने त्याग्यात् अभेदसाधने च सर्वथैक्यसिद्धौ कार्यत्व
कारणत्वरूपभेदोपि विरुद्ध इति तत्र विरुद्धो हेतुरित्युक्तमुक्तमिति दिक् अनेकांनिकत्वेनेति सव्यभिचारो नैकांनिक इति पंचविधहेत्वाभासांतर्ग
तप्रथमहेत्वाभासत्वेन दूषयतीत्यर्थः सद्भेदतुना हि साध्यसिद्धिर्न तसद्भेत्वाख्यहेत्वाभासेन सद्भेदतुत्वं च सव्यभिचारविरुद्धसहानिपक्षासिद्धवा
धितेति पंचविधहेत्वाभासभिन्नत्वं व्यभिचारनिरुद्धेति हेतुसत्वे साध्यासत्वं व्यभिचारः यथा पूर्वतो वह्निमान्द्रव्यत्वादित्यत्र द्रव्यत्वं जला-
दौ न च साध्यस्य वह्नेरभावाद् व्यभिचारः तथा विश्वं सद्भिन्नं सत उत्पन्नत्वात् यत्तु यत उत्पन्नं ततो भिन्नं न यथा कनकादुत्पन्नं कुण्डलकन-
कान्धभिन्नामिति सामान्यमुख्यव्याप्तौ पितृसत्त्वे पुत्रे दंडप्रहारादुत्पन्ने घटादिप्रच्यं सेचनत उत्पन्नत्वरूपहेतुसत्त्वे पिभेदाभावरूपसाध्यासत्वा
द् व्यभिचारः क्षत्रियादेर्देवदत्ताद्वा ह्यप्यादौ जाने च जटने क्षत्रियत्वात् सत्त्वादिना देवदत्तत्वयज्जटत्वादिना च भेदात् सुहृदघटभ्यं सादेर्मा
वत्त्वादिना भेदात् नन्वत्रापि मनुष्यत्वादिना भिद्येयत्वादिना च भेदोनेति चेत् जगति मिथ्यात्वसत्त्वे पि भास्मानत्वादिना भेदनिषेधसंभयान्न
सत्यत्वसिद्धिः भासमानत्वं हि स्फुरतीत्यादिप्रतिन्यास्यदत्तरूपं घटादिजगति ब्रह्मणि चास्तीति गूढाशयः ननु विश्वं सतो भिन्नं सदुपादानक
त्वात्पक्षदुपादानकं ततो न भिन्नमिति विबक्षणे पुत्रे पितुः पक्षं सेमुहुरस्य च निमित्तत्वे नोपादानत्वाभावात्तदुपादानकत्वं हेतोरसत्त्वान्न व्यभिचार
इति शङ्कते नन्वेति गुणोपादानस्येति रज्जारोपितत्वेन रज्जुपादानकसर्पेव्यभिचारः रज्ज्वाव्यवहारिकस्य तत्तात्सर्पस्य मिथ्यात्वेन तद्भेदा-
दित्यर्थः अन्यथा सर्पस्य व्यावहारिकसत्यत्वे बाधो न स्यात् ननु सदुपादानत्वपदेन सन्मात्रोपादानकत्वं विवक्ष्यते तथा च यन्मात्रोपादानकं
यत्ततो न भिन्नमिति व्याप्ते रज्जुसर्पेव्यभिचारः रज्जुसर्पस्याज्ञानयुक्त रज्जुपादानकत्वेन रज्जुमात्रोपादानकत्वाभावात् मिथ्यात्वं युक्तमिति
शङ्कते ननु न तत्रेति तुल्यमत्रापीति अविद्यायुक्तसद्ब्रह्मणोपादानत्वात् सन्मात्रोपादानत्वं हेतुर्जगति स्वरूपासिद्ध इति जगतो मिथ्यात्वमेव
युक्तमित्यर्थः नतथोभययुगिति उभाभ्यां सदविद्याभ्यां कारणभ्यां युक्तमिदं जगत् अनः सन्मात्रोपादानकत्वं हेतोरसिद्धेरपि नथानस
त्त्वेनेत्यर्थः ननु सदेव सौम्येदमग्र आसीदिति सन्मात्रोपादानत्वश्रुतेर्मास्त्वविद्येति शङ्कायामाह अयमर्थ इति अविद्यायुक्तस्यैवेति
देवत्वशक्तिं स्वगुणैर्निर्गूढमित्यविद्यायुक्तत्वश्रवणादविद्यानङ्गीकारे विवर्णयादासंभवेन ब्रह्मणोपि विकारित्वसंभवाच्चेति भावः अर्थ

क्रियाकारित्वादिनि अर्थप्रयोजनमुदकाहरणादितम्यक्रियाभिर्वाहः तथाचविश्वं सत् तन्मययोगननिर्वाहकारित्वात् यत्संनतस्य योजननिर्वाहकं न यथाशक्तिरुजतादीत्यर्थः कूटकर्षोपपत्तिं कूटमविकारिखंडरहितं यन्काषोपपत्तिं उशमापादिपरिमितं स्ववर्णमुद्रादिनेनाखंडं नापि पादादिभागारोपेण कथादिव्यवहारदर्शनात् आदिपदेन स्वभांगनासर्पादिनासत्यस्य स्वभावमादेर्भाविशुभाशक्तमज्ञानस्य च दर्शनं शंकाविषादिनामरणादिकं गृह्यते नन्वेकमेवेति हृष्टपत्तनादौ खिलादौ च सत्यस्य रजतसर्पादेरन्यत्र गतिरुज्वादाधारोपोभ्रमः प्रपंचस्यानारोपितस्य ब्रह्मणो न्यत्राधिष्ठाने सति द्वै-

नैकानिकत्वमेवेति भावः ननु ननु तत्र केवलं गुणमात्रं फणिक् उपादानं किंतु अविद्यायुक्तं तथाभूतस्यावस्तुत्वाद्युक्तं फणिनो मिथ्यात्वमिथ्याशंस्यतत्तुल्यमत्रापीति दूषयति नतथोभययुगिति अयमर्थः अत्राप्यविद्यायुक्तस्यैव सत्तुपादानत्वम् एवंप्र-
तस्य च न वस्तुसत्त्वम् अनः सत्तुपादानत्वमसिद्धमिति न वस्तुसत्त्वं प्रपंचस्येति ननु माभूदनेन हेतुना प्रपंचस्य सत्त्वं हेतुं तं-
णतु साधयामः तथा हि सदिदमर्थक्रियाकारित्वात् नयदेवं न न देवं यथाशुक्तिरनतमिति तत्राह व्यवहृतये विकल्पदूषित इति

सत इदमुत्थितं सदिनि चेन्ननु तर्कहंतं व्यभिचरति क्वचक्चमृषानतथोभययुक् ७.

व्यवहाराय अर्थक्रियार्थविकल्पोभ्रमदूषित इष्ट एव कूटकर्षोपपत्तिनापि क्वचिद्व्यवहारदर्शनात् नन्वेकसतो न्यत्रारोपोभ्रमः प्रसिद्धः अत्यंतासत्त्वे कथं प्रपंचोभ्रमः स्यात् सत्त्वं वा नाद्वैतसिद्धिः उक्तं च भट्टैः अध्यस्तं सत्तुल्यमसत्कथमवस्तुनि प्रज्ञानगुणसत्ताकमध्यारोप्येतवानवेति नेत्याह अंधपरंपरयेति अंधपरंपरया यो विकल्प इत्यन्वयः अयं भावः संस्कारजन्योभ्रमः संस्कारसिद्धये पूर्वप्रतीतिमात्रमपेक्षते न वस्तुसत्त्वम् प्रतीतौ सत्त्वावस्तुसत्त्वाभावं न फलमव्यतिरेकदर्शनात् अतोऽनादित्वात् पूर्वपूर्वोभ्रम इष्टस्योत्तरोत्तरं आरोपोभयव्यति

तापनिः असत्त्वे तस्यैव पुष्पसुल्यत्वेन कथं ब्रह्मणितदारोप इत्यर्थः अत्यंतासत्त्वं तस्यैव पिष्टाने चारोपोनेत्यत्र भाट्टवार्तिकमाह अध्यस्तमिति असत्त्वाप्यदृष्टं स्वपुष्पं कथमध्यस्यते अवस्तुनि अत्यंतासत्त्वापिष्टाने वा कथं रजतादिकमध्यस्यते न कथमपीत्यर्थः उन्नराधे प्रथमं वापदेचाथं मत्तातो नुभूतो गुणोरूपादिः सत्तासद्भावश्च यस्य तत् प्रज्ञानगुणसत्ताकरजतादिकं चार्थक्यापदेन प्रज्ञातो गुणश्चाकचम्यादिः सामान्यधर्मः सत्तापुंरोपनितादिकं च यस्य तस्मिन् अधिष्ठाने च ध्यारोप्यते करणादौ विषयदोषैर्द्वयसंययोगादि कारणसामग्र्यभावे तु न बारोप्यते प्रज्ञानगुणसत्ताकमेव वस्तु प्रज्ञायमानगुणसत्ताके एवाधिष्ठाने ध्यारोप्यत इति नियमद्वयं आरोप्यत एवेति तु न नियम इत्यर्थः अन्यत्राधिष्ठाने तं नासतो जग-

तो वाङ्मनसाद्यगोचरे ब्रह्मणिकथमारोपइति भावः वस्तुसत्त्वं विषयसत्त्वं तन्वाच भ्रमहेतु संस्कारसिद्ध्यर्थं यथार्थज्ञानं नापेक्ष्यते भ्रान्तिज्ञानेनापि संस्कारसिद्ध्या तादृशसंस्कारमात्रेणोच्यते न च भ्रमसिद्धेरित्यर्थः यदभावे यदभाव इति व्यतिरेकनिश्चयेन कारणत्वनिश्चयः प्रकृत्येव व्यतिरेकादर्शनाच्च वस्तुसत्त्वस्य च कारणत्वनिश्चय इत्याह प्रतीतो सत्यामिति वस्तुसत्त्वाभावेन विषयसत्त्वताभावेन व्यतिरेकस्य भ्रमाभावस्यादर्शनात् गुणापुंजं वह्निभ्रमाहिनसंस्कारेणापि पुनस्तत्रैव गुणापुंजादौ भ्रमपरंपरादर्शनादित्यर्थः इन्द्रियागोचरस्यापि ब्रह्मणः स्वयंप्रकाशत्वेन स्फुरमाणत्वादारोपाधिष्ठानत्वं युक्तं इन्द्रियागोचरेऽपि न भ्रमसिद्धिर्भास्येनीलं नम इत्यारोपदर्शनात् अधिष्ठानारोप्ययोरेकब्रह्मज्ञाने स्फुरमाणमेवाध्यासव्यापकं न तदधिष्ठानस्यैन्द्रियागोचरत्वमारोप्यस्य वस्तुनः सत्त्वं वा व्यापकं व्यभिचारादिति भावः अंधपरंपरान्यायेनेति इह वदेयक्षोरष्टइति केन विदधेनांध उपदिष्टस्ते नान्यस्ते नान्य इति परंपरायां यक्षभ्रमः पूर्वपूर्वभ्रमजन्य एव न कस्यचिद्वक्षप्रभातेन च मूर्छामरणाद्यर्थक्रियापि दृश्यते तद्

अंधपरंपरान्यायेन व्यवहारः संस्यतीत्यप्रयोजको हेतुरिति न च क्षय्यं ह वै चातुर्मास्यया जिनः स्रक्तं भवति अपामसोमममृताभिभूमेत्यादिभिः कर्मफलस्य नित्यत्वप्रतिपादनादसत्त्वं न घटनेन हि नित्यवस्तुः असद्भवति तस्माद्देदप्रतिपादितत्वाद्देतंसदेवेत्याशंक्याह भ्रमयतीति हं भगवन् तं भारती वेदलक्षणा उरुहतिभिर्बद्धीभिर्गोणलक्षणादिव्यवहृतये विकल्पइषितौ धपरंपरया भ्रमयति भारती त उरुहतिभिरुक्थजडान् ३६

तिभिस्त्वजडान् कर्मश्च द्वाभराक्रान्तमंदमतीन् भ्रमयति मोहयति अयं भावः न हि वेदः कर्मफलं नित्यमभिप्रेति किं तु लक्षणया प्राशस्य मात्रं विस्थेकवाक्यत्वात् अन्यथा वाक्यभेदप्रसंगात् तद्यथेह कर्मचितो लोकः क्षीयते एवमेवाभुवपुण्यचितो लोकः क्षीयत इति न्यायोपहं हितश्च त्वंतरविरोधाच्च अतः कर्मजडानामिदं भ्रममात्रमिति एतेनैव न स्माद्वा एतस्मादात्मन आकाशः संभूतः इत्यादीनामप्यन्यपरत्वं दर्शितं भवति ३६ ६

दित्यर्थः अप्रयोजको हेतुरिति अर्थक्रियाकारित्वं हेतुरस्तु सत्त्वं साध्यमस्त्वत्कृते नु कूलतर्काभावात् साध्यनिश्चयस्य प्रयोजककारणनेत्यर्थः अक्षय्यमिति चातुर्मास्यनामकया गकर्तुः सुकृतं यागज नितं स्वर्गादिफलं भोगेन कालेन वाक्ष्ये सुमं शक्यमनंतप्रलया नंगीकारादित्यर्थः अपामेति सोमासंयोगे च भ्रामनेन चामृतानां शरहिता अनंतकालं स्वर्गभोक्तारो जाताः स्येति क्रमेण भोक्तारो भोक्तृद्वैतनित्यत्वश्रुतिः लक्षणयेति यथा भ्रजापतिरात्मनो वपासुदरिखदतिनिवाक्येन स्ववपोत्सवादन रूपस्वार्थपरित्यज्य न हल्लक्षणया पशुयागप्राशस्य मात्रं बोध्यत एवमक्षय्यादिवाक्यैः स्वार्थत्यागेन चातुर्मास्ययागप्राशस्य मात्रमुच्यते न तु फलनित्यत्वमिति मीमांसकैः स्वार्थबोधन

पूर्वकविध्यन्वयस्यार्थवादघनंगीकारान् सर्वथास्यार्थत्यागस्यैवांगीकारान् तदुक्तं भगवता जैमिनिना विधिनात्वेकवाक्यत्वात्कस्यार्थेन विधिनास्य
रिति तदाह विध्यैकवाक्यत्वादिनि सर्वविधिवार्यैः शीघ्रप्रवृत्तिसिद्ध्यर्थमेकैक रूपेण प्राशस्य बोधनमेवापेक्ष्यते फलनित्यत्वादिनानार्थापेक्षणे वैरु
प्यापातान् विध्यपेक्षितार्थबोधने द्विविधवाक्येनैकवाक्यत्वमितिः अन्यथादिध्यपेक्षितप्राशस्य बोधनं विहाय विध्यनपेक्षितस्वर्गादिनित्यत्वबोधने वि
ध्यैकवाक्यत्वासम्भवनवाक्यभेदः प्रसज्यते ननु देवताधिकरणोक्तवेदांतसिद्धान्तं भूतार्थवादरूपाणामिन्द्रो वृत्राय कञ्च मुदयच्छदित्यादिवाक्यानां स्वार्थेपि
प्रामाण्यं स्वीकृतं तददक्षय्यादिवाक्येष्वस्ति निशङ्कायामाह तद्यथेहेति यागादिपुण्यकर्मसंपादितः स्वर्गादिः स्वयिष्णुर्भूषितुमर्हति कर्म संपादित
त्वात् कृष्यादिकर्मैव तसस्यादिवदित्यनुमानगर्भितश्च्युत्यंतरविरोधान् युक्तिरहितास्यश्च्युतिर्गुणवादरूपैव विरोधगुणवादेः स्यानुवादो
वधारिते भूतार्थवादज्ञानावित्कर्त्तेः गुणवादानुवादयोश्च न स्वार्थे प्रामाण्यमिति भावः ननु आत्मन आकाशः संभूत इत्यादिसृष्ट्या दिश्रुतिभिरेवना

उद्भूतं भवतः सतोः पितृभवनं सन्धैयसर्पस्वजः कुर्वन्कार्यमपीह कूटकनकं वेद्योः पितृवंपरः अहं तं तव सत्परं तु परमानंदं
पदेन न्मुदावं दे संदरमिं दिरा नु त हरे मामुंच मामाननम् २३ ७ ७ ७ ७ ७

नाविधहेतुप्रतिपादनात्कथं न गमिष्येत्याशङ्कयामाह एतेनेति अन्यपरत्वमिति न ह नानास्ति किंचन अथान आदेशो नंतिनेति अस्थूडमनणु
इत्यादिनिषेधवाक्यपेक्षितनिषेध्यसमर्पकत्वं सृष्टिवाक्यानां अथवा ब्रह्माणि प्रपंच निषेधेन्यत्र सत्त्वशङ्का स्यात् ब्रह्मोपादानत्वेन न्याउपादानादयत्र
कार्यसत्तानिषेधो सिद्धे ब्रह्मण्यपिन निषेधेनिः शङ्कमद्वैतसिद्धिरिति सृष्टिश्च्युतिभिः सर्वप्रपंचस्य ब्रह्मोपादानकत्वं श्रव्यत इत्यद्वैतपरत्वमेव सृष्टि
श्च्युतीनामित्यर्थः उद्भूतमिति सद्रूपदपि भवत उत्पन्नविश्वं सन्धैव सत्पंचनैव यथास्व न व्यावहारिकसत्त्वायाः उत्पन्नः सर्पो व्यावहारिकसत्त्वेन
किंतु बिध्यैव कूटस्वर्णकार्यमर्थक्रियां कुर्वदपि भवति ततो र्यक्रियाकारित्वेनापि हेतुना विश्वं सन्न अक्षय्यादिवाक्यरूपः सृष्ट्यादिवाक्यरूप
श्च वेदां पिएवंपरः विश्वसत्त्वपरो न तम एव सर्वो देवः क्रियापर इत्यपि नेति भावः एवमद्वैते परमार्थिके पिसति अहं सेव्यसेवकभावादिद्वैतकथ्य
नयाभजे तमपि मामासुंच नायं मद्भिन्नो नापि दुःखादिसंसारभाक् स्व न द्रष्टेव मिथ्यैवाभ्योशकारीत्यद्वैतदृष्ट्या मानोपेक्षस्येत्यर्थः २३ ३६

वेदस्तुतिः
२५

मृत्लोहकाष्ठायसेति मृत्निर्वृत्तवर्णायोरूपाणामित्यर्थः यथासौम्येति एकेनकारणभूतेनमृत्पिण्डेनविज्ञानेनसर्वतत्कार्यघटशरावादिविज्ञानंस्यात् क
थमितिचेन्नवाह वाच्यमितिनामधेयंनामैव घटादिविकारः केवलं नामैव अतस्मद्वाच्यारंभणंवाचैवकेवलमारभ्यतेव्यवहृत्यनेवागा-
रभ्यंनोमातिरिक्तविकारः सत्योनास्त्येवमृत्तिकेवसत्यंयस्तस्तीत्यर्थः अहमणिनासुवर्णापिण्डेन नरसनिर्कृतनादिनाकाष्ठायसपिण्डेनविःः

तदेवंप्रपंचस्यसत्त्वसाधिकंनस्तीत्कत्तम्इदानीमसत्त्वस्यसृष्टिप्रलयश्रुतयोयनोवाइमानिभूतानिजायंतेइत्याद्यास्तन्मूलंवास्तुमानं
प्रमाणमित्याह नयदिदमितिपद्यस्यात्इदंविश्वमग्रेसृष्टेः पूर्वेनआसनआसीन् सदेवसौम्येदमग्रआसीन् आत्मावाइदमेक
एवाग्रआसीदित्यादिश्रुतेः नचनिधनात्प्रलयान् अनुअनंतरंभविष्यत्भविष्यति नासदासीन्नोसदासीत्तदानीमित्यादिश्रुतेः
अतःकारणान् अंतरामध्येऽपि एकरसेकेवलेत्वायिभूषाभिरूपायैवविभाजितंनिश्चितम् यतएवमतः श्रुत्याद्विणजानिभिक
ल्पयैःद्रविणजानीनाद्रव्यमात्राणांमृत्लोहकाष्ठायसरूपाणां विकल्पापेदाघटकुंडलादयः तेषांप्रथानोमार्गाः प्रकारास्तैरुपमी-
यतेसदृशानिभिरूप्यतेयथातत्रकार्यकारणानांमधेयमात्रताकारणंमृदाद्येवतुसत्यम् तथाऽत्राप्याकाशादीनांनाममात्रता

नयदिदमग्रआसनभविष्यदतोनिधनादनुमितंमंतरात्वायिविभातिमृषैकरसे अतउपमीयतेद्रविण
जातिविकल्पपथैर्विन्तथमनोविलासमृतामित्यवयंस्कबुधाः ३७ ६९ ६९ ६९

ब्रह्मैवसत्यम् तथाचश्रुतिः यथासौम्येकेनमृत्पिण्डेनसर्वंमृत्तयंविज्ञानंभवेतिवाच्यारंभणंविकारोनामधेयंमृत्तिकेत्येवसत्यम् यथाएके
नलोहमणिनासर्वलोहमयंविज्ञानंस्यात् यथाएकेननखनिर्कृतनेनसर्वंकाष्ठायसमित्यादितस्मादस्यसत्त्वप्रमाणाभावादसत्त्वं
प्रमाणस्यविद्यमानत्वात् वितथमनोविलासमृतं सत्यमितियेअवयंनिजानंतितेअबुधाः अज्ञादित्यर्थः अत्रैवंप्रयोगः विवादा
ध्यासितंनसत् आद्यंनयोविद्यमानत्वात् विकारित्वादृश्यत्वाच्चक्षुस्किरजनादिवत् इत्यन्वयदृष्टान्तः आत्मवच्चेतिअति
रैकदृष्टान्तः ३७ मुकुटकुंडलकंकणकिंकिणीपरिणतंकनकंपरमार्थतः महदहंकृतिस्वप्नसुखंतथानस्करेनपरंपरमा
र्थतः २४ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ६९ ६९ ६९

ज्ञानेनतद्विकारभूतदुःखिकादिविज्ञानमित्यादि विवादध्यासितं सत्यंवाभिध्यायंतिविवादविषयीभूतंविश्वंनृसत्यंआद्यंतयोरवि-
द्यमानत्वादित्यादिपृथगेहेतुत्रयं अन्वयेशुक्तिरजनादिवत्अतिरंके आत्मवदिनिज्ञेयं मुकुटेति मुकुटादिरूपेणपरिणतंविकार
भावंमांसंसर्वंपरमार्थतः कनकमेवेत्यर्थः २४ ३७ ६९ ६९

टी. व्या.

२५

सयदजया द्वास्तुपर्णेति द्वाद्द्वौजीवेश्वरौस्तुपर्णास्तुपर्णौशोभनगमनवंतौसयुजौविंशप्रतिविंबभावेननित्यसंसुक्तौसखायौउपकार्यौपकारक
भावेनवर्नमानौ यद्वाभित्यत्वेनसमानस्वभावौ समानमेकं वृत्तंश्च्यतेतेद्यतेइतिनाशवत्त्वेनवाप्रियाप्रियादिबहुफलवत्पुण्यापुण्यादि
बहुबीजवत्त्वादिनावाद्यस्तदृशंशरीरंपरिषस्वजानेभोक्तृत्वेननियामकत्वेनचैकंशरीरंश्रितवन्तावित्यर्थः तयोर्मध्ये अन्यः एकोदेहत्रयता
दात्म्याभिमानाभ्यन्तःकरणप्रतिविंबोजीवः पिप्पलं कर्मफलंस्तरादिस्वादुयथानथा अनिमुंते अन्यःनित्यमुक्त ईश्वरःअनश्नन्कर्मफलम्

ननुपदिप्रपंचानापनास्येयनदाः सतातेननचैतन्यस्यसंबंधगंधोपि तर्हि किमपराह्णंनैवेनयतोऽयंसंसरति किंवाबहुपुण्यमीश्वरस्य
यतोभित्यमुक्तः किंविषयंचनदाकर्मकांडमित्यपेक्षायाजीवेश्वरविशेषम् द्वास्तुपर्णासयुजासखायासमानंरुक्षंपरिषस्वजाने तयोरन्यः
पिप्पलंस्वादूत्पन्नश्चनन्योअभिचाकशीति अजामेकोऽद्वितशक्नुकृष्णमित्याद्यावदंतीत्याह सयदजयेति सतुजीवः यद्यस्मात्
अजयामायया अजामविद्यामनुशयीत आलिङ्गेत् ततो गुणांश्च देहेन्द्रियादीन्नुष्यन्संयमान आत्मतया अथस्यच नदनुतदन्तरं
सकृत्सतांतदूर्मयोगंचनुषन् अपंतभगःपिहितानंददिगुणः सचमृत्संसंसारंभजतिप्रामोतिनिद्रिषयमंथचकर्मकांडमितिभावः त्व
मुतत्वंतुजहासितामजांमायाम् ननुसामय्येवास्तिकरंयागज्जवाह अहिरिवत्त्वचमितिअयंभावः यथाभुजंगःस्वगतमपिकंचुकं
सयदजयात्वजामनुशयीतगुणांश्चनुषन् भज निसरूपतांतदनुमृत्कर्मयेतभगः त्वसुतजहासिताम
हिरिवत्त्वचमातभगोमहसिमहीयसेऽष्टाधिनेऽपरिमेयभगः ३८ ७ ७

गुणबुद्ध्यानाभिमन्यतेतथात्वमजामनहिभिरंतराह्णदिसंविद्वकामधेनुहृदपतेरजयाकृत्यमितितामुपेक्षसदनि कुनएतन्नदाह
आत्तभगः नित्यमाप्तैश्वर्यः महसिपरमैश्वर्येअष्टगुणितं प्रणिमाद्यष्टविभूतीमतिमहीयसेविराजसेकशंभूतः अपरिमेयभगः अप
रिमितैश्वर्यः नतृन्येषाविवदेशकालादिपरिच्छिन्नंवाष्टगुणितमैश्वर्यं अपितुपरिपूर्णस्वरूपानुबंधित्वादपरिमितमित्यर्थः ३८
नृत्संतीतववीक्षणांगणगनाकालस्वभावादिभिर्भावान्स्त्वर्जस्तमोगुणमयानुन्मील्यन्तीबहून् माम्माकंश्वपदाशिरस्यतिभरं
संमर्दयंतुरं मायानेशरघ्नांमनोऽस्मिन्नुदरेत्वामेवनवारय २५ ७ ७ ७ मुंजावोऽपिअभिचाकशीतिस्वप्रका

शविद्रुपेणविराजतइत्यर्थः निरंतरेति निरंतरसतनमालादित्यः भानंदित्यः संविदः स्थानंस्फुरणाभिनाएवकामधेनुहृदनिनेषापत्कः पाल
कस्यनित्यसंविदएकलोपिकालभेदेनबहुत्वव्यपदेशः हृदानांपालनंचनित्यस्फूर्तास्मिन्संसृष्टां अजयामाययास्तेषु छान्द्यानहिंस्त्रयमिति
परिपूर्णस्वरूपानुबंधित्वादिनि भगवतः सर्वप्रकारकैश्वर्यस्यगुणानांचचनुमुंजादिप्रियहस्यचविद्रूपत्वान्मायाकार्यत्वाभावेननित्यस्वरूपभूतत्वादित्यर्थः
२५ ७ ७

कामाभिति कामान्विषयान्यः कामयते प्रार्थयते मन्यमानः तेषां नष्टादत्यविषयगुणानेव चिंतयन् सः तैः कर्मभिः कामैः धर्माधर्मप्रवृत्तिहेतुविष-
येन्द्रासृषैः सह तत्र तत्र यो निष्ठुविषयमाप्तिनिमित्तं जायते कामाः कर्मस्फुरयंति तत्कर्मवशाच्च तैरेव कामैर्वैष्टितस्तत्र तत्र जायत इत्यर्थः अ-
एवं तावदुक्तसाधनकदंबेन ये भगवंतं भजंति ते मृत्कंतरांति इतरे संसरंतीत्युक्तम् इदानीं ये बहिः संगं परित्यज्य भगवन्मार्गं प्र-
वृत्ता अपि कथां चिदंतर्वाशाशिनः कामान्मसृचंति ते भगवंतं प्राप्नुवंति न च हे स्फुरं लभंते केवलं कुम्भो नीरेव प्राप्नुवंतीति
नानुशोचन् कामान्यः कामयते मन्यमानः सकर्मभिर्जायते तत्र तत्रेत्यादि श्रुत्यर्थमाह यदि न स सुद्धरंतीति हे भगवन्
ये यतयोत्तदिस्थिताः कामजटाः कामस्य मूलानिवासनाः यदि न स सुद्धरंतीति नोत्पादयंति तेषां मसतां भवान् तद्दिगतोऽपि दुर-
धिगमः दुष्प्रापः कथम् असृजत कंठमणिः विस्मृतो यः कंठमणिः तत्तुल्यः स यथा कंठे वर्तमानोऽप्यसृजतश्चेदप्राप्त इव भवति तद्वदि

यदि न स सुद्धरंति यतयोत्तदिकामजटादुरधिगमो मसतां तद्दिगतोऽसृजतकंठमणिः असृजतपयो-
गिना सुभयतोऽप्यस्फुरन् भगवन् न न पगतां तत्कादनधिरूढपदाद्भवतः ३९ ७ ७

तिन केवलमेतावत् किंतु असृजतपयोगिना भिंद्रियतर्पणपराणां योगच्छन्ना सुभयतोऽप्यस्फुरन् भगवन् न न पगतां तत्कादनधिरूढपदाद्भवतः
दाह अनपगतां तकात् अनिवृत्तात् मृत्योः लोकाराधनधनार्जनादिकृशान् भोगवैभवाकट्यमयाच्चेह नावदुःखं भवत-
ईश्वरादपि दुःखं कथं भूतात् अनधिरूढपदात् अनधिरूढपदं स्वरूपं यस्य तस्मात् तत्स्वरूपप्राप्त्यभावादविद्यावद्विप्रयत्नेन प्राप्त-
स्त्रिधर्मानि क्रमनिबंधनत्वं दंडरूपनरकप्राप्तेरमुत्राप्यस्फुरन् भगवन् न न पगतां तत्कादनधिरूढपदाद्भवतः ३९ दंभं न्यासमिषेण वंचितजनं भोगैकचित्तातुरं
संमुत्थं तमहर्निशं विरचितो योगकृपैराकुलम् आज्ञालंघिनमज्ञमज्ञजनता समाननास न्मदं दीनानाथदयानिधाय पर-
मानंदं प्रभोपाहि माम् २९

निरता नृत्सोऽस्ति पलक्षणमैहिकदुःखानामित्यभिप्रायेणाह लोकाराधनेत्यादि २६,

३९

७

७

७

त्वदवगमी एष इति ब्राह्मणस्य ब्रह्मविदः महिमा ब्राह्मस्यमित्येकरूपः यतः पुण्यकर्मणामवर्धते नाप्यकर्मणाम् कनीयान् स्त्रीणाम्

ननु यतेर्न किमपि कृत्यमाप्तिप्रारब्धमेव स्वोपभोगेनापक्ष्यते अतः किमिति वृथा शप्यते उभयतोः प्यस्वरूपमिति श्रूयते च-
एष नित्यो महिमा ब्राह्मणस्य न कर्मणा वर्धते नो कनीयानि न्यादित्वाह त्वदवगमीनि हे सगुण षडैश्वर्ययुक्त त्वदवगमीन् ज्ञान-
वान् भवदुःशशाश्वतमयोः भवनः कर्मफलदातु रीश्वराद्देतो र्मुख्यो राविर्भूतयोः शशाश्वतमयोः मार्चानि पुण्यापुण्यकर्मणोः
फलभूना नृगुणविगुणान्वयान् स्वदुःखसंवेधान्नयेन्निनालुसंधत्ते तर्हि तदानीं च देहभूतां देहाभिमानिनां मयि निश्चितिक-
रीर्गिरः विधिनिषेधलक्षणानयेन्निविगनदेहाभिमानतया कालाधिकार्ये दोषाभावाच्च निपुज्यत इत्यर्थः युक्तं चैनत् यतः कार

त्वदवगमीनवेति भवदुःशशाश्वतमयोर्युगविगुणान्वयांस्तर्हि देहभूतां च गिरः अनुयुगमन्वहं
सगुणगीतपरंपरया श्रवणभृतो यतस्त्वमपवर्गगतिर्मेनुजैः ४० ७ ७

णान्मनुजैरेव हं श्रवणभृतः अनुदिनं श्रवणेन येन सिद्धतस्त्वं तेषामपवर्गगतिः अपवर्गरूपा गतिर्भवसि कथं श्रवणभृतः-
अनुयुगं प्रति युगं यागीतपरंपरा उपदेश संततिः तथा सत्संप्रदायानुसारेणेत्यर्थः एतदुक्तं भवति यं तावत्तत्त्वज्ञानिनः नने-
र्षाकर्माधिकारशंकाः पितृचानवरतं तत्कथा श्रवणादिभिः तेषामप्यासन्नभवत्सदानां विधिनिषेधबाधः इतरं षां
तु योगच्छेदनेन्द्रियलालसानामुभयतोऽप्यस्वरूपमिति ४० अवगमंतव मेदिशमा भवस्फुरति यच्च स्वस्वस्वसंग-
मः श्रवणवर्णनभावमयापि चानहि भवामियथाविधि किंकरः २७ ७ ७ ७

भवतीति २७

४०

७

७

७

७

७

द्युपतयएवेति सहोवाचयदूर्ध्वमिति सथाज्ञकच्यउवाच द्वेगार्मियन्ब्रह्मादिक्रान्दकटाहादूर्ध्वमुपरि चञ्चपृथिव्याअधस्तनाडकटाहादूर्वा-
कूपधः यच्चद्यावापृथिवीद्विमेअनयोर्द्यावापृथिव्योरंतरामध्येभूतमतीतंभवत् वर्तमानं भविष्यत् वर्तमानादूर्ध्वकालभाविचनत् सर्वयदधी-
नमार्चक्षतइतियस्यांतरामध्येद्यावापृथिव्योभूतवर्तमानादिसर्वजगच्चेतिवा ब्रह्मन्ब्रह्मण्यभिर्देशयेद्वत्सत्रपूर्वपक्षोक्तपदार्थस्यैववाक्यार्थत्वं
मिति नियमंशंकते कथंनर्हीति पदस्यलक्षणयाहत्याहत्यावायोरर्थः सवाक्येनबोधयितुंशक्यते यःकयापिहत्यापदेननबोध्यः सकथंवाक्येनबोध-
त्वदवगमीनवेत्तिस्वरदुःस्वेनचविधिनिषेधावित्सक्तं नवननुकयमयगंतुंशक्यते दुरधिगमत्वस्योक्तत्वात् इत्येषमाशंक्यसत्यमेवमन-
वगात्थमहिम्नोवाङ्मनसागोचरत्वादविषयत्वेनैवज्ञानमितिदर्शयन्त्यदूर्ध्वगार्मिद्विमेअदूर्वाक् पृथिव्यायदंतराद्यावापृथिवीद्विमेअ-
दूर्तंभवच्चभविष्यच्चैत्यादित्युभयमितिपादितमपरिमितमहिमानमाह द्युपतयएवेति हंभगवन् तेअतंद्युपतयः स्वर्गादिलोकपतयो-
ब्रह्मादयोनययुः नप्राणः नकुनः पदंतयद्वस्तुनक्तिमपित्वंनभवासि आस्तांचपतयोनययुरितियद्यस्मात्त्वमपिआत्मानंतंन-
यासिकुनस्तर्हिंसर्वज्ञतासर्वशक्तितावाअन आह अनंतनयाअनंताभावेन नदिशशविषाणाज्ञानंसार्वज्ञंतदमाभिर्वाशक्तिवैभ-

द्युपतयएवतेनययुरंतमनंततयात्वमपियदंतराडं निचयाननुसावरणाः ७

७

वंनिहंति अनंतत्वमेवाह यदंतरेति यस्यतवअंतरामध्येननुअहांसावरणाः उत्तरांतरं दशगुणसमावरणयुक्ताः अंडनिच-
यात्रह्नांडसमूहाः वांतिपरिभ्रमंति वयसाकालचक्रेणखेरजासीविसहएकदेवनतु पर्यायेणहियस्मादेवमतः श्रुतयस्त्वयि
फलंनिनात्यर्थंहत्यापर्यवस्यंतिननुसाक्षादूदंति अयमेतावानिनिस्सगुणस्यगुणानंत्यात्भिर्गुणस्यचागोचरत्वात् कथंन-
र्त्यपदार्थेनात्यर्थमिति ७ ७ ७ ७ ७

नीयइत्यर्थाः वस्तुत्वरूपबोधकानिद्विविधानिवाक्यानि विधिसुखानिनिषेधसुखानिच तत्ररात्रौबहुतरप्रकाशवान्शीतद्युतिमं-
उलश्चंद्रइतिचंद्रस्वरूपबोधने विधिसुखंवाक्यं गगनगज्योतिःपूष्पाकरोननक्षत्राणि तडिनश्चनइतिनिषेधसुखं तत्रविधिसु-
खवाक्ये पूर्वपक्षोक्तनियममंगीकरोती

तत्रविधीति निषेधसुखवाक्येनियमभंगमाह निषेधेति उष्णकरणभादिपदैश्चंद्रो नोच्यतेति निषेधवाक्यस्य पदार्थो न स्वनितयापि निषेधवा
क्यसमुदायेन लक्षणया बोध्यत इति तदुक्तनियमस्य भंग इत्यर्थः अन्यदेवेति विदितात् ज्ञानविषयादन्यत् भिन्नं अयो अपि विदितादज्ञानवि
षयादपि अधि अन्य इत्यर्थः अन्यत्रेति धर्माधर्मास्पृष्टं कृताकृतान् कार्यकारणान् भिन्नं इत्यर्थः अन्यत्र भूता च भव्या च पतस्य सित इति
श्रुतिशेषः न च त्रान्यादिपदमेव न ह्यचक्रमस्तत्राह अस्थूलमिह आदिना अहस्वमदीर्घमलोहितमस्वेहमच्छायमतमो वागनाकाशम
संगमरसमगंधमचक्षुष्मश्चोन्नमवागमनो तेजस्कमप्राणमसुखममात्रमनंतरमवात्ममितादि अद्यान आदेशो नेति नेतीत्यादीनि गृह्यते
तत्रविधिसुखवाक्ये भवेदसंनियमः पदार्थस्यैव वाक्यार्थत्वमिति निषेधसुरतेतु नायं नियम इत्याह अननिरसनेनेति अन्यदे
यत इति नादयो अपि विदितादधि अन्यत्र धर्मादन्यत्राधर्मान् अन्यत्रास्मात्कृतान् कृतान् अस्थूलमनश्विंस्त्वादिकारेण लक्षण
याचनत्वमसत्तिगदयः पर्यवस्यंति न च वाच्यं

खड्गवज्रांसिवांतिवयसासहयभुतयस्तथिह फलं त्यननिरसनेन भवनिधनाः ४१

निषेधैः शून्यमेव ज्ञाप्यत इति यतो भवनिधनाः भवति तपि निधनं ममाति यो सांता कृता नहि निरवधिर्निषेधः संभवति अ
तो वधिभूते तपि फलं तीत्यर्थः ४१ द्युपनयो विदुरंतमनंतनेन च भवान् न गिरः श्रुतिमौल्यः तपि फलं नियतो नम इत्यनोनय-
जयेति भजेत वतसदम् २ = ५ इति वेदस्तुतेः श्रीधरीटीका समाप्ता ५ एवं नियमभंगादिधिसुखे धवि-
असंख्यलक्षणपदार्थताभावेपि वाक्यबोध्यत्वं संभवतीत्याशये माह लक्षणयाचनत्वमसीति लक्षणयेति निषेधसुखे धविदृष्ट
व्यं एतद् दुर्द्वादिपेति चोक्त उपपादिनमित्यलं अनर्थासीत् सर्वविन् दीननायः श्रीमत्स्वाधी विदुषो देवदेवः तेनैवाहं मेरिनस्तत्र तत्र तं भावं
व्यक्तमाकार्षमित्यं १ नमीमांसाप्रवीणो हं न काणादोक्तिपारगः पौर्वापर्यवार्तिकेषु श्रुतिमाध्यायि सर्वशः २ सम्यगेताननालो
याकुर्वेत्याख्यां सवोधिनीं श्रुतिस्तुतेः श्रीधरीयकृतौ न तस्मात्प्राप्तं बुधैः ३ इति श्रीमदनंतोपाध्यायसूत्रशिरमां कृतिं कृतार्थयक-
षापदेकशीनायाभिधो द्विजः ४ इति श्रीमदनंतोपाध्यायसूत्रकाशीनाथोपाध्यायविरचिता वेदश्रुतिश्रीधरीयटीका व्यासमासा

त्वात् अनोनिवृत्तिः परिसंख्यैव कथं न हि व्यवस्थिति रित्कृतं उच्यते इत्यादिः पाठांतरं लेखकप्रमादः ननु विधिविषयेष्ववश्यानुष्ठेयत्वदर्शना
ह्यनोनिरेवोचितात्कथं सिद्धांतीत्यापि निवृत्तिः संभवतीत्याशंक्यामाह अयंभावः इति कथं न हिती परिसंख्याविध्यंगीकारे व्यवस्थिति
पदोक्तनियमविधित्यागात् व्यवस्थितिपदेन नियमविध्यंगीकारवैयर्थ्यमित्यर्थः उपलक्षणमेतत् परिसंख्याविध्यंगीकारेऽपि परिसंख्यावि
धिविषयेष्वन्यभागाश्चरशनादनादिषु अवश्यानुष्ठेयत्वदर्शनास्ति भांतीत्यायाः निवृत्तेरसंभवेन पूर्वपक्षोक्तदोषतादवस्थस्याप्युपलक्षणी
यत्वात् दोषद्वयस्यापि परिहारं प्रतिजानीते उच्यते इति स्वतंत्रः परिसंख्याविधिः क्वापि नांगीक्रियते किंतु कचिदपूर्वविधिद्वारकः कचिन्निय

अयंभावः नायं नियमविधिरपि नित्यप्राप्तत्वात् अनोनिवृत्तिः परिसंख्यैव आसन्नव्यवायापिषमयसेवास्तनिवृत्तिरिष्टा
कथं न हि व्यवस्थिति रित्कृतं उच्यते न तावत्परिसंख्याविधिना श्रुत्या निवृत्तिरित्युच्यते तथासति स्वार्थत्यागप्राप्त
बाधपरार्थकल्पनाच्चेति दोषत्रयं स्यात् अतः कचित्प्राप्त्यतोऽर्थस्य प्रापणमनर्थकमित्यपूर्वविधिद्वारा न्यनिवृत्तिः-

व्यवस्थितिस्तेषु विवाहयज्ञसंस्काराग्रहैरास्तनिवृत्तिरिष्टा

फलतो भवति इमां गृभ्णन् रशनामृतस्येत्यम्बाभिधानीमादत्त इत्यत्र रशनालिंगतो गर्दभाश्वाभिधानी रशनाद्वारा
प्राशयतोऽयं त्रया पूर्वविधिद्वारा परिसंख्योच्यते ६१ ६२ ६३ ६४ ६५

मविधिद्वारक इति प्रकृतेन नियमविधिद्वारकः परिसंख्याविधिरिति विधिद्वयोक्तेरप्यविरोधेन स्वीकृतपरित्यागादुक्तदोषासंभवः अपूर्वविधि
द्वारकपरिसंख्याविधावेव विधेयस्यावश्यानुष्ठेयत्वं नियमविधिद्वारकपरिसंख्यायां तु विधेयस्यावश्यानुष्ठेयत्वाभावात् अथवापक्षप्रापकस्य
नित्यप्रापकस्य च प्रमाणस्य शाश्वतत्वे विधेयस्यावश्यानुष्ठेयत्वं न स्यान्नित्यत्वे तु न विधेयस्यावश्यानुष्ठेयत्वमिति सिद्धांतीत्यापि निवृत्तिरपि संभ
वतीति दोषद्वयसमाधिरुच्यते इत्यर्थः प्रतिज्ञातमर्थं सहेतुकं सोदाहरणं सप्रमाणं उपपादयितुमुपक्रमते न तावदित्यादिना परिसंख्या
विधिनेनिकर्तृनिवृत्तीया श्रुत्येनिकरणेऽर्थपरिसंख्या विधिना श्रुत्याशब्देनान्यनिवृत्तिर्नोच्यते अन्यनिवृत्तिः शब्दार्थो न भवति किंतु अ
र्थो देवसंन्यते तथासति शब्दतत्त्वान्यनिवृत्तिप्रतिपादनांगीकारे सतीत्यर्थः स्वार्थत्याग इति इत्यम्बाभिधानीमादत्ते इति परिसंख्याविधिवा

स्ये अनेन मंत्रेणाश्वाभिधान्यादानं कर्तव्यमिति स्वार्थस्तत्राश्वाभिधानीमादत्ते इति वाक्यस्यानेन मंत्रेण गर्दभरशनादानं न कर्तव्यमिति शब्दांगीकारेण
 अश्वाभिधान्यादानस्य स्वार्थस्य त्यागः विध्यपेक्षायाः परस्य निषेधस्यार्थः गर्दभरशनादानं न कर्तव्यमिति स्वार्थस्य त्यागः लिङ्गान्तरशनादौ ये स्य प्राप्त
 स्य मंत्रस्य गर्दभरशनाग्रहणे बाधः इति दोषत्रयं स्यादित्यर्थः तत्राद्यं दोषद्वयं शब्दविषयं तृतीयं दोषोर्थविषयः फलतो न्यनिवृत्तिरिति पक्षे पि प्राप्त
 बाधोऽस्येव तथापि न स्यात्किं त्वाद्वास्तविकमास्यभावाद्दानदोषः ततो दोषत्रयप्रसंगाभावात्पूर्वविधिद्वारको वापरिसंख्याविधिरङ्गीकार्य इत्याह अ
 नः क्वचित्प्राप्यतोपीति यथा प्राप्तस्य प्रापणमनर्थकमेवं विधिप्रवृत्तिक्षणे प्राप्तिरहितस्य विधिप्रवृत्त्युत्तरकाले प्राप्यतोपि प्रापणमनर्थकमिति दृष्टान्तव्यं
 कमपि पदं श्रुतिर्हि विलंबितप्रवृत्तिकालिङ्गात्पूर्वमेव प्रवर्तते श्रुतिर्लिङ्गवाक्यप्रकरणस्थानसमारम्भे पूजरोत्तरापेक्षया पूर्वपूर्वस्य प्रथमं प्रवृत्तेः यथा
 ऐन्द्रागार्हपत्यमुपनिष्ठत इत्यत्रेन्द्रलिङ्गे नैन्द्रोपस्थाने मंत्रविनियोजनात्पूर्वमेव श्रुत्यागार्हपत्योपस्थाने इन्द्रपदोपेतो मंत्रो विनियुज्यत एवमिदमगृष्णान्
 रशनामृतस्येत्याश्वाभिधानीमादत्त इत्यत्र लिङ्गप्रवृत्तेः पूर्वमेव श्रुतिरश्वाभिधान्यादाने मंत्रविनियुक्ते श्रुतिप्रवृत्तिक्षणे लैङ्गिकविनियोगप्राप्त्यभावादपूर्व
 विधिरयं एतद्विध्यभावेऽपि रशनाग्रहणप्रकाशनसामर्थ्यरूपा लिङ्गाच्चोत्तरशनादाने प्राप्यति ऋतस्याव्यभिचरितफलस्य क्रतोः संबन्धिनिरशना

यथोक्तं तत्र वार्तिके अप्राप्तविधिरेवायं अनोमंत्रस्य निश्चितः परिसंख्याफले नोक्तानविशेषः पुनः श्रुतेरिति १

एशुरञ्जुं अगृष्णन्निमंत्रार्थसत्त्वात् यथावर्हिर्देवसदनं दामीति मंत्रो विधिर्विनेव बर्हिश्छेदः प्रकृष्टनसामर्थ्या लिङ्गादेव बर्हिर्वर्धनं प्राप्नोति न हन् अ
 तः प्राप्यतः प्रापणं अनर्थकमिति विधिवैध्यर्थे प्राप्ते रशनालिङ्गसामान्यादस्वरशनादान इव गर्दभरशनादानेऽपि मंत्रः प्राप्यति च यने स्वरशनादान
 स्येव गर्दभरशनादानस्याप्यनुष्ठेयमानत्वात् ततो गर्दभरशनादाने मंत्रनिवृत्तिर्विधेः फलमिति फलतो न्यनिवृत्तिप्रयोजनो पूर्वविधिद्वारकः परि
 संख्याविधिः आज्यभागो यजनीत्यपि अपूर्वविधिद्वारा परिसंख्या उपदेशादतिदेशस्य विलंबितप्रवृत्त्याः ज्यभागो यजनीति विधिप्रवृत्तिक्षणे अ
 तिदेशादाज्यभागाद्यं समूहप्राप्त्यभावात् अपत्रवार्तिकं प्रमाणयति अप्राप्तेति अतः श्रुतिप्रवृत्तिक्षणे लिङ्गप्राप्त्यभावादप्यनिवृत्तौ शाब्दादि
 दोषत्रयप्राप्तेऽप्यमश्वाभिधानीविधिरपूर्वविधिरेव मंत्रस्य निश्चितः परिसंख्यागर्दभरशनादाने मंत्रनिवृत्तिस्तु फले नोक्तसूचिता ननु लिङ्गे
 न रशनासामान्येन विनियोग उक्त इति अश्वाभिधानीमादत्त इति श्रुतेः पुनरश्वरशनारूपो विशेष उक्तः इत्यवगम्यते इत्यस्तु ततश्च श्रुत्या
 लैङ्गिकविनियोगस्य बाधोऽप्यसंभवात् उपसंहारो नाम सामान्यप्राप्तस्य विशेषसंकोचः
 यथा पुरोडाशं चतुर्थी करोति इति पुरोडाशसामान्यप्राप्तं चतुर्थीकरणमाग्नेयं चतुर्थी करोतीति वाक्ये नाग्नेये संकोच्यते तेन वाक्यद्वये वाक्य

नातद्वदत्रसंभवात् लिंगबाधेनगर्दभरशनानिहनिफलकत्वंविधेर्नसंगच्छतेनत्राह नविशेषः पुनः श्रुतेरिति लिंगेनसामान्यतोः वगम्यनेविशेष
स्तुष्टुनेरेवमप्येति नवाच्यमित्यर्थः श्रौतविनियोग-क्षणेऽलिंगेनसामान्यविनियोगोक्तेरेवाभावेनउपसंहार-न्यायवैलक्षण्यात् उपसंहारेहिप्रथमसामा
न्यप्रवर्तनेपश्चाद्विशेषः प्रवर्तनेनप्रथमंश्रुत्कृत्विशेषप्रवृत्तिः पश्चात्सामान्यलिंगबोधकप्रवृत्तिरिति नियमविधिद्वारापरिसंख्यामाह क्वचिदिति पंच
नखमक्षणास्यरागतो नित्यप्राप्तत्वादपूर्वविधिर्न दोषत्रयदुष्टत्वाच्छाब्दीपरिसंख्यापिन नतः पक्षप्राप्त्यभावेपिपरिशेषाभियमविधिः तस्यचाप्राप्तांश
पूरणरूपफलाभावादिनरनिवृत्तिः फलत्वेनकल्प्यते अतएवव्याकरणशास्त्रेऽस्मृतांतरेर्भित्यप्राप्तिविषयेआरभ्यमाणः सर्वोपि परिसंख्याविधिर्भिय
मविधित्वेनव्यवहियतेसार्थत्यागादिदोषत्रयपरिहारायचविधिसुखेनप्रवृत्तिंस्वीकृत्यनियमार्थवैयकारगर्भितएवप्रायोक्तव्यार्थाकास्तुच्यते न
तुनत्रगर्भितः अन्यथोभयप्राप्तौकर्मणीत्यादेः कर्मण्येवषष्ठीनिवृत्तिर्नोच्यते किंतुकर्मपदस्यकर्तरि लक्षणाभ्रजः अध्याहासंचकृत्ताकर्तरिषष्ठीने
त्येववृत्तिरुच्येन राजपुरुषादौचकृत्तत्विनसमासाश्चेतिप्रातिपदिकसंज्ञेनिग्रंथाश्चनसंगच्छुरेन् नियमस्यनिषेधसुखेनप्रवृत्तौसमासग्रहण

क्वचित्पुत्रागतो नित्यप्राप्तस्याप्राप्तांशपूरणलक्षणास्यनियमफलस्याभावाभियमविधिद्वाराफलतः परिसंख्याभवति यथा-
चपंचपंचनखाभक्ष्याइतिनथारागतो नित्यप्राप्तस्यव्यवायादेर्विवाहादिनियमेनाभ्यनुज्ञाद्वारापरिसंख्येति ननुचदिअभ्य-
नुज्ञामात्रमेतद्भवेतर्हि ऋतुस्नानांतुयोभार्यासन्निधौनोपगच्छति घोरायांभूणहत्यायांपच्यतेनात्रसंशयइतिदोषत्रयणंनस्यात्

स्यवाक्येप्रातिपदिकसंज्ञानेत्यर्थकत्वेनराजपुरुषादौसंज्ञाविधायकत्वाभावात् तस्मात्पंचनखमक्षणादौनियमविधिद्वारकः परिसंख्याविधिर्व्याकर
णशास्त्ररीत्यायुक्तइति यथापंचपंचेति पंचपंचनखाभक्ष्याब्रह्मक्षत्रेणराघव शशकः शल्लकोगोधाकूर्मः ख ड्ढी चपंचमइतिपंचैवपंचनखाभ
क्ष्याअर्घ्यादितरेवानराद्योनमक्ष्याइति अत्रहिविधिविषयस्यपंचानांमक्षणास्यावश्यकत्वं मक्षणाकरणोप्रायश्चित्ताभावात् किंतुपंचेतरम-
क्षणेप्रायश्चित्तं एवंव्यवायादेरावश्यकत्वाभावाद्धार्यागमनाद्यकरणोप्रायश्चित्तंनकिंतुपरदार गमनादौप्रायश्चित्तमितिप्रवृत्तेयोजयति तथेति
एवंविधेयस्यावश्यकत्वानावश्यकत्वेबीजंस्थूलबुधिसमाधानायव्यंजयित्वैनदपिनसर्वव्यापके व्याकरण शास्त्रेनियमद्वारकपरिसंख्याविषयेव-
वक्ष्यानुष्ठेयत्वदर्शनात्तद्वत्त्रापिअवश्यानुष्ठेयत्वमस्तिनिगृहांशंकांमनसिनिधायवश्यकत्वानावश्यकत्वेबीजांतरव्यंजयन्नाह रागतइति
नित्यवदितिच अयंभावः मात्रावश्यकानावश्यकत्वेः पूर्वविधिद्वारकत्वनियमविधिद्वारकत्वेएवबीजंकिंतुपक्षप्रापकस्यउभयोर्भित्यतः
प्रापकस्यचप्रमाणस्यशाश्वतिकत्वाशाश्वतिकत्वेबीजिनवहंतीत्यादिभिरन्यथैवपि तंतुलनिष्पत्यासंपकनित्यप्रवृत्तपुरोडाशादिविधिबलादेवावधानस्या

वश्यानुष्ठानं ननु नियमविधिबलान् स्वतएवावधाने प्रवृत्तं प्रतिनियमविधिप्रवृत्त्ययोगात् एवंवेदाध्ययनादावपियोज्यं तथापरिसंख्यास्य
 लोपिरशनालिंगस्यातिदेशस्यनित्येप्रवृत्तत्वात् बलादेवावधानंननुपरिसंख्याविधिबलात् परिसंख्यायाः अन्यनिवृत्तौनात्ययेणावश्यकत्वेनात्यर्या-
 भावात् एवं व्याकरणशास्त्रेपिसामान्यविधीनानित्यत्वादेवपरिसंख्याविषयेधवश्यानुष्ठेयत्वमूढं प्रकृतेतुयथापंचनखभक्षणदौनित्यतः प्राप-
 कस्यरागस्यकादाचित्कत्वेनशश्वत्प्रवृत्त्यभावात् रागसत्त्वेभक्षणं रागाभावेनभक्षणंइतिनविधेयस्यावश्यानुष्ठानं एवंरुद्रीसंगादौनित्यतःप्रवर्तकस्य
 रागस्यशाश्वतिकत्वाभावात् रागसत्त्वेऽवश्यानुष्ठानंविरागिणातुनावश्यकत्वंएतद्भ्रंजनैव नित्यवत्प्राप्तस्यैतिवतिप्रत्ययः रागस्यसर्वपुरुषेसर्वकालेचनि-
 यतत्वाभावेननित्यत्वाभावादिति एतामेवगूढांशंकांस्पष्टमाह नन्वित्यादि ना भ्रूणहत्यागर्भहत्या श्रवणंनस्यादिति दोषश्रवणान्नियमविधि-
 द्वारकपरिसंख्याविषयेपि अवश्यानुष्ठेयत्वं अस्त्वित्यर्थः समाधानंस्पष्टयति मनसिकामइति रागस्यैवमूलप्रवर्तकप्रमाणत्वान्नियमद्वारकपरि-

नैषदेष्टः मनसिकामेसत्यपि तस्यामरुच्याद्देष्टादिनायातामनुपगच्छतोदोषश्रवणोपपत्तेरितिसर्वमनवद्यं ११

संख्याविधेरुत्तरनिवृत्तावेवनात्ययेणावश्यानुष्ठानेनात्यर्याभावात् रागाभावेप्रवर्तकप्रमाणस्यैवाप्रवृत्त्यानुष्ठानाभावेदोषाभावोऽपुक्तएव एव
 मग्नीषोमीयादेः पशुद्रव्यकृयागस्यसूरासुक्तसौत्रामण्यादेस्त्वविषयरागिणिपुरुषैतःकरणशुद्ध्य भावात् विषयरागाभावेनः करणशुद्धिर्नास्ति
 ध्याकर्माधिकाराभावात् ज्ञानेभक्तौवाधिकारोत्पत्त्याज्योतिर्होमाद्यनुष्ठानस्यैवावश्यकत्वाभावात् आभिषमद्यसंबयोरनावश्यकत्वं नत्वन्नज्योति-
 स्तोमः कार्योमांसमात्रंनभक्षणीयमितिनात्यर्येविधिवैगुण्यापातान् सूराग्रहस्यकलिकर्ज्यत्वात्कलौसौत्रामणिर्येनकार्यइतिकेचित् अन्येतुसौत्रा-
 मणिःकार्यः सूराग्रहस्थानेप्रतिनिधिः कार्यइत्याहुः ममतुल्लोकनात्यर्येएवंप्रतिभाति व्यापादिपुरागतः प्राप्तत्वात्पूर्वविधिर्न पक्षप्राप्त्यभा-
 वान्नियमोन दोषत्रयप्रस्तत्वात्पूर्वनियमयोर्द्वारत्वात्संभवाच्चपरिसंख्यापिन किंतुसामान्यप्राप्तस्यविशेषसंकोचरूपः उपसंहारः नयादि
 यथापुरोडाशंचतुर्धाकरोतीनिपुरोडाशसामान्येप्राप्तंचतुर्धाकरणमाग्नेयंचतुर्धाकरोतीनिवाक्येमाग्नेयेसंकोच्यते नात्रनियमःपरिसंख्यावार्त्ता
 मांसकैरुच्यते एवंप्रागतः पंचनखसामान्येप्राप्तंभक्षणंपंचस्रपंचनखेषुसंकोच्यते परिसंख्यादाहणंतुइत्यस्याभिधानीमादनइत्यादिकम
 पूर्वविधिद्वारकमेकविधेयत्वात् रुद्रीसामान्येकालसामान्येचव्यापयः प्राप्तः क्रतौभार्यायांचसंकोच्यतेएवमाभिषमेवादावपियोज्यं तथाच
 विधिबलात्प्राप्त्यभावेनरागनएवप्राप्तत्वेननिवृत्तिरेवविरागिणापिष्टेति इत्यमेतत्पक्षेऽश्लोकयोजना व्यापादयो नित्यारागतः प्राप्ताइति
 तेषुचोदनाकोपिविधिर्नास्ति नहिंक्रतौभार्यासुपेयादित्यादिकोर्यः तत्राह व्यवस्थितिरिति अव्यवस्थयास्ववरागतः प्राप्तंव्यापादि-
 कं तस्यविवाहयज्ञसूराग्रहैर्व्यवस्थायक्रियते उपसंहारापरनामासंकोचः क्रियतेइत्यर्थः तस्माद्विधेरभावाच्चूलभूतप्राप्तकरागस्यदुर्ब-

ललाटचिह्नारेणापनोद्यत्वाच्चविरागिणां निवृत्तिरेवेष्टानप्रवृत्तिरिति इति श्रीमदनंतोपाध्यायसूरिसूनुकाशीनाथोपाध्यायविरचितो लोके
व्यवायेति श्लोकटीकाप्रकाशः समाप्तः श्रीपांडुरंगः प्रसन्नोस्तु राक्षसाब्दे च वैशाखे मासि षष्ठ्यां रवौ शुभे श्रीकाशीनाथोपाध्याये रवि
नः सखबोधनः १ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७

इति एकादशस्कंधस्थलोके व्यवायमिषेति श्लोकटीका व्याख्या समाप्ता. ७

अथ श्रीमद्भागवतस्य प्रथमश्लोकस्य श्रीधरीयटीकायाः व्याख्याप्रारंभः

श्रीशिवंदे श्रीगणेशाय नमः श्रीरुक्मिणीसमेतं श्रीमद्विठ्ठलविभुं गुरुं स्वशुभः धीवाग्विलासहेतुं श्रितकामदुष्पांशिसारसंवेदं १ श्रीभागवत
निधिर्यटीकादृष्टिरकारिणैः श्रीधरस्वामीपादांस्तान् देवभक्त्यैकदर्शनान् २ श्रीमद्भागवतस्कंधतोषणिसारसंग्रहं मेपुराणानां वेदचतुष्टय
व्याख्यानपूतपंचमवेदरूपतत्प्रमाणतो विस्तारेणोपपादितं तत एव ज्ञातुं मलमिति नेह दित्यनेन तत्र तावत्साकारब्रह्मभजने नैव अभीक्षितं च
तुर्वर्गसिद्धिरिति श्रीमद्भागवतसिद्धांतं सूचयन् निजोददेवतानुस्मरणरूपं भगवत्प्रसादं वागीशेति सरस्वतीयस्य मुखे इत्यर्थः अथवा ई
शाविधिनिषेधैर्जीवान् नियमयंती वेदलक्षणा वाक्यस्य मुखे इत्यर्थः अनेन तद्भूतानुस्मरणान् अपरविद्यावामिध्वनिता यदुरसि सं

श्रीगणेशाय नमः श्रीपरमेहंसास्वादिनचरणकमलचिह्नं करं दाय भक्तजनमानसनिवासाय श्रीरामाय
वागीशाय स्ववदने लक्ष्मीर्यस्य च वक्षसि यस्यास्ते हृदये संवितां नृसिंहं भजे १ ७ ७

धिष्ठात्री श्रीः हेमरेखारूपेणास्ते इति सच्चिन्मूर्ती भगवति चिज्जडभागाभावेन देहदेहिभागसंभवेऽपि यत्तूवदनादिस्मरणान्
इष्टसाधनसंपत्त्या भवति हिः अनेन त्रिवर्गलोभः विद्यालक्ष्मीभ्यां हि त्रिवर्गसिद्धिः यस्य हृदये संविता परविद्या आस्ते इति त-
द्भजनाद्ब्रह्माख्येयज्ञानरूपपरविद्याप्राप्तिरिति सुक्तिरिति स्थिः अत्र हृदयसंविदो रभे दातृव्यवस्थापदेशः तन्नरसिंहमूर्तिभगवन्तं की-
र्तनमनादिभिः सेवेन तुर्वर्गलाभायेत्यर्थः यावैसाधनसंपत्तिः पुरुषार्थचतुष्टये तया विना तदा भवति नरो नारायणो अथः धर्मार्थ-
काममोक्षारब्धयश्चेच्छ्रेय आत्मनः एकं त्येव हरेस्त्वनकारणपादसेवनमित्युक्तेः १ ७ ७

इदानीं ग्रंथप्रतिपाद्यदेवतांप्रणमति विश्वेति अवसर्गो विसर्गश्च स्थानं पोषणमूतयः मन्वंतरे शानु कथानिरोधो मुक्तिराश्रय इति दशलक्षणा नित्यं
 ते तानि च यो विश्वसर्गविसर्गादिकर्ता स परमात्मा श्रीकृष्ण इत्येवं प्रकरेण दशमस्य आश्रयस्य सर्वाधारस्य परमेश्वरस्य लक्षणा निःसंपद्यन्ते तथा च
 मुक्तिपर्यन्ते नैव भिन्नलक्षणैर्बोधितं श्रीकृष्णं ब्रह्म न मामेत्यर्थः कृष्णारव्यमित्याख्यापदेन नामरूपवत्त्वोक्ता यपि मायातत्कार्यस्पर्शरहितमित्याह परं
 धामेति मुक्तप्राप्यमित्यर्थः इत्यमेव वंता च वेद्यं च परं च धामेत्यत्र भाष्यकारैर्व्याख्यातं जगतो धाम आश्रय इति दशमलक्ष्यरूपतोपपादनं यद्वा
 जगद्द्वामयस्येति विश्वानुस्यूतत्वेन अंतर्यामिरूपता नमामेति प्रार्थनायां प्राप्तकाले लोट् बहुवचनं तु अस्मदो द्वयोश्चोत्पत्तेरपि साधु २ हरिह
 रयोरभेदज्ञानान् निर्बोधेष्टमिद्विरिति बोधयन्नेतौ प्रणमति माधवेति ईशा इति ईश्वरद्वयासंभवादभेद एव तयोः पर्यवस्यतीत्यर्थः नामरूपा
 दिभेदस्तत्तत्तद्भक्तप्रीतिवशान् ज्ञात इति भावः ननु कंमातचरणैः हरहरौः प्रकृत्यैक्यं साधनैक्यं तथापि तौ प्रत्यये भजनां रूपासंभ्रामौ भिन्नरू
 पतामिति व्याख्या अत्र हरिहरशब्दयोस्तदर्थभूतविष्णुशिवयोश्च प्रकृतिश्चिद्रूपतास्वभावोत्पन्नहरण इति धातुश्च साधनं भजनादिकं कर्तृद्य
 र्थप्रत्ययगुणोत्पादनं च प्रत्ययः प्रतीतिः प्रत्ययसंज्ञकाविकाराकारौ चरुचिः इच्छा मेघश्यामकपूरगौरकांतिश्च रूपं चतुर्भुजपंचमुखत्वा
 विश्वसर्गविसर्गादिनवलक्षणलक्षितम् श्रीकृष्णारव्यं परं धाम जगद्द्वामनमामतत् २ माधवो माधवावीशो सर्वसिद्धिः ३

विधायिनौ वंदे परस्परान्मानौ परस्परानुतिप्रियौ ३ संप्रदायात्तुरोधेन पौर्वापर्यानुसारतः श्रीभागवतभावार्थदीपिकेयं प्रनयते ४
 दि अकारान्ते कारान्तशब्दरूपं च योज्यं भजनां नामसेविनां इच्छया विकारादिप्रत्यये कृते सतीत्यन्वयः अथ भक्तानां प्रत्यये प्रतीतौ कांत्या-
 भिन्नरूपतामिति च ३ विशेषद्वयविशिष्टग्रंथरचनां प्रतिजानीते समिति संप्रदायो ब्रह्मादिपरंपरागता ह्येतादिरूपः तदनुवर्तनेपि पौ
 र्वापर्यानुसारणमावश्यकं अन्यथा कृष्णस्तभगवान् स्वयमित्यादिपूर्वापरवाक्यानालोचनेन अथाहमंशभागे नैत्यादावशावतारत्वादिव्याख्या
 नं स्यात् न हितया व्याख्यानेष्यद्वैतसंप्रदायो हीयते भेदवादिभिरपि पौर्वापर्यमनुश्रीयते इति संप्रदाय इत्फुक्ते अथ वा संप्रदायः श्रीम
 द्भागवतव्याख्यानपद्धतिः सा यथा भगवता ब्रह्मणानारदं प्रति त्वमेतद्दिपुलीकुर्वन्ति उत्सव उपदिष्टा यथा हरौ भगवति नृणां भक्तिर्भविष्यति
 सर्वात्मन्यखिलाधारे इति संकल्पवर्णयेति हरिलीलाप्राधान्येन श्रीभागवतं वर्णयतु भक्तिरसविद्याते न केवलं तन्वमिति एवंच यथा
 मामेव ये प्रपद्यन्ते मायामेतां इत्यादौ प्रपद्यन्त इत्यादिपदानां भगवदेकशरणाद्यर्थं विहाय ब्रह्माख्येक्यज्ञानार्थनादिव्याख्यानं भगवत्पादैः
 कृतं तथा च भक्तिप्राधान्यविधावेकवाक्यानां भक्तिरसविद्यातकज्ञानादिप्राधान्यतया व्याख्यानं न कर्तव्यमिति श्रीब्रह्मणा व्याख्यानप
 द्धतिर्विहिता अनएव नंदगोपकुमारायेत्यादौ न दयतीति नंदः गावंदं पालयतीति गोपः कुंभविद्यां मारयतीति कुमारः नंदश्चासौ गोप

श्रीसौकुमारश्चैतन्वं श्रीभागवतं व्याचिर्कीर्तुः कश्चिद्विपश्चिद्गवतं वनिवारि न इति महाजनप्रसिद्धिः तथा च ब्रह्मोपदिष्टमक्तिप्राधान्यं
संप्रदायानुरोधेनैतदर्थः तदनुरोधं पिपौर्वापर्यानालोचने पूर्वोक्तं श्रीकृष्णो अंशतया व्याख्यानं मायाप्रतिबिंबत्वं मायिकविग्रहं त्वं मध्याद्य-
भिप्रेतभेदादित्याख्यानं चापि स्यात् स्वरसनः पौर्वापर्यालोचने न तु नैतदिनिर्वापर्यानुसारन इत्थं भावार्थदीपिकेति ग्रंथनाम ५ स्वर्गं
परिहरति केन अत्र यद्यपीति शेषः अणुनापयोनिधिमथनवन् अल्पमने रियं प्रतिज्ञातार्थसिद्धिरसंभाविता यद्यपीत्यर्थः ५ तस्मिद्विसंभा-
वयति मूकमिति अत्र तथापीत्यादिः याचामूकं अलं पर्याप्तं भूयित्वा करोतीत्यर्थः लंघयने इत्यत्र आत्मनेपदसाधुत्वाय क्रियाफलस्य क-
तृणाभित्वयोजनाया सो न कार्यः ततानसोपानपरं परामिवेत्यादौ कालिदासादिभिर्वहुशस्तन्यार्थादाया अनादृतत्वात् अत्र माधवेति गुरुना-
मेति संप्रदायविदः तेन गुरुवंदनमपि फलितं ६ भक्तिभक्तभगवन्माहात्म्यप्रतिपादकं श्रीभागवतशास्त्रमेव अवगणयितुं पूजनवंदनादि-
ना सेवितं कामिमोक्षादिसकलपुरुषार्थप्रदं किमुत भक्ताभक्तिर्भगवांश्चेति व्यंजयितुं तथात्वेन श्रीमद्भागवतशास्त्रं वर्णयति श्रीमदिति श्री-
मद्भागवतमिति षडक्षरं नाम यस्य श्रीमद्भागवते महासुनिकृते इत्यादिषु मूले तथा व्यवहारात् भागवतमिति व्यवहारस्तु भावास्येति बतू-
काहं मदमक्तिः केदेवं धनं क्षीरधारिधेः किं तत्र परमाणुवैयत्र्यमज्जनिमंदरः ५ मूकं करोति याचालं पंगुलं लंघयते गिरिम् यत्कृपातमहं वं-
दे परमानंदमाधवम् ६ श्रीमद्भागवताभिधः स्मरत रूक्तां कुरः सज्जनिस्केधेर्द्वादशभिस्ततः प्रविलसद्भक्त्यालवालोदयः द्वात्रिं-
शान्निशतं च यस्य विलसच्छारवाः सहस्राण्यलं पर्णान्यष्टदशोष्टदोः निस्तुलभो वर्तिसर्वोपरि ७ ७ ७
वर्षदलोपात् तारः प्रणवः अंकुरो यस्य ७७ जन्माद्यस्येति प्रणवोच्चारपूर्वकोत्थस्यारंभः केचित् ७७ नैमिषेति मिषक्षेत्रे इत्यत्र प्रमाणं पठं-
ति द्वात्रिंशच्च त्रयश्च शतानि चेति त्रिपदं द्वादशः कपिजलानालमेतेत्यत्रेव अनिर्धारितविशेषं बहुलं त्रित्वे पर्यवस्यति तेन पंचत्रिंशदधिक-
शतत्रयसंख्याः शारवा इत्यर्थः समाहारोत्तरं द्वादशे तु त्रिंशतीति स्यादिति वत्साहरणलीलारंभे प्रपञ्चितं एतेनाद्यास्तरवधाद्यध्यायाभावाभिवा-
यं द्वात्रिंशदभिनि कस्यचिदुद्योक्षितं प्रत्युक्तं हरिलिलालं यथेवोपदेवेन निरोधोदशमस्कंधेन वत्सध्याय ईरितः इत्युक्तं वधश्च वत्सवत्क-
योस्तथायास्तरभोगिनः वत्सचोरब्रह्ममोहो ब्रह्मणास्त्वचनं हरेरित्युक्तत्वेन तद्दिरोधापत्तेः अष्टदशच स हस्त्राणीति पृथक्पदेनान्वयः समासे
अष्टदशोति स्यात् ७ परंपरमेव श्रुमिति विंभूतमीश्वरमित्यर्थः तेन मायाप्रतिबिंबितेश्वरव्यावृत्तिः हेतान्त्रप्रक्रिया तत्राद्यायथा-
अविद्याप्रतिबिंबो जीवः मायाप्रतिबिंब ईश्वरः सच्चउपाधिभूतमायायास्त्रिगुणत्वान्ननु णविशिष्टमायाप्रतिबिंबभेदेन ब्रह्मविष्णुशिवरू-
पः विंभूतस्तु परमेश्वरो निरुपाधिकं ब्रह्मैव सचादिनारायणः श्रीकृष्ण इत्यादिपदेन न्यवह्रीयते शिवपुराणादौ च परशिवादिपदैः सच

स्वांशमायाप्रतिबिंबिते श्वरधर्मैः सृष्ट्यादिकृतत्वादिभिरभिनिष्ठिते द्वितीयायथाअविद्यामायाचण्कैवतत्प्रतिबिंबोनीवः बिंबभूतंचैतन्यं
इश्वरोनिरुपाधिकणवसण्कणवसृष्टिस्थितिप्रलयकृतत्वाद्यारोपितधर्मैर्ब्रह्मविष्णोदिभेदव्यवहारभाक्बिंबत्वप्रतिबिंबत्वाभ्यांअनाक्रान्तं
शून्यचैतन्यंनिर्धर्मकब्रह्मेति अत्रशास्त्रेद्विविधाप्रक्रियोपलभ्यते सर्ववाएतन्शास्त्रपरमतात्पर्यगोचरोविंबभूतः परमेश्वरोनिर्गुणं
ह्यैवतत्राभिलभ्यमानगुणानांचिन्मयत्वेनप्रकृतिपरिणामभूतगुणाश्रयत्वाभावात् स्पष्टंचेदं मांभजंतिगुणाः सर्वे निर्गुणंनिरपेक्षकं
सद्वदंप्रियमात्मानंसांस्यासंगादयोगुणाइत्यादौ लिङ्गि विधिङ्गि छंदसमिति ध्येचिंतायासीत्यस्माद्व्यत्ययोबहुलमितिस्त्रेणपरस्मैपदव्य-
त्ययादात्मनेपदं छंदसकभययेत्कभयसंज्ञायांसार्वधातुकत्वात्सीयुटः सकारलोपः अर्थधातुकत्वाच्चवभावः बाहुलकान्ध्यायनेः संप्रसार-
णंहलइतिदीर्घः इतिवैदिकप्रक्रियास्थसूत्रैःसाधनीयमित्यर्थः स्वरूपतटस्थलक्षणाभ्यामिति यत्स्वरूपान्तर्गतंसदितरव्यावृत्ततया
लक्ष्यंबोधयति तत्स्वरूपलक्षणं यथागोःसास्त्राशृंगादि यावल्लक्ष्यकालमनवास्थितत्वेनस्वरूपानंतर्गतंसत्यलक्ष्यं इतरव्यावृत्तंबोधयति

अथनानापुराणशास्त्रप्रबंधैश्चिन्तप्रसन्तिमलभमानस्तत्रनत्रापरितुष्यन्मारदोपदेशतः श्रीमद्भगवद्गुणवर्णनप्रधानंभागवतशास्त्रं प्रा-

ज्जन्माद्यस्ययतोऽन्यादितरतश्चार्थेयभिज्ञःस्वराट् तेनेब्रह्मलट्दाय आदिकवयेमुत्थंनियत्सूरयः

रीप्सुर्वेदव्यासस्तस्मिन्निपाद्यपरदेवताः सुस्मरणलक्षणमंगलमाचरति जन्मादीति परंपरमेश्वरम् भीमहीतिध्यायनेलिङ्गिछंद-

संध्यायेमेत्यर्थः १ ७२

७२

तत्तटस्थलक्षणं यथागोविशेषस्याअलंकारविशेषादि देवदत्तगृहस्थककादिवैप्रकृते सत्यंज्ञानमनंदश्चपरमेश्वरस्वरूपमेवसत् अस-
ज्जडदुःखप्रपंचव्यावृत्ततयाबोधयतीतिस्वरूपलक्षणंसंपद्यते जगज्जन्मादिकारणत्वंतुतटस्थलक्षणंनहितसर्वदास्मिन्प्रलयादिकलेनदभा-
वात् अतःस्वरूपानंतर्गतंसदाकाशादिव्यावृत्तर्मावर्तलक्षयतीतिनटस्थलक्षणंतदाह तत्रस्वरूपेत्यादि सत्यपदंज्ञानानंदयोरुपलक्षणं
भूतैर्द्रियेति तमःसर्गः आकाशादिभूतपंचकं रजःसर्गः कर्मेन्द्रियपंचकंप्राणपंचकंच सत्यसर्गः ज्ञानेन्द्रियपंचकं अंतःकरणचतुष्टयंतज-
दिन्द्रियाद्यधिष्ठानदेवताश्चेतिविभागः ऊद्यमिति वारिणिसमुद्रजले दूरत्वदोषेणनीलशिलाबुद्धिः यथावासभायांजलेस्थलभ्रमोदुर्योधन-
स्यअंधकारस्थरत्नरूपमृदिस्वदिरांगारभ्रमइत्यादि अत्रपक्षेअकारप्रश्नेषेणअमृषापदंसत्यवाचकंकृत्वासत्यवदितिस्तस्यसदृशो-
लाक्षणिकंकार्यइतिगौरवइत्यस्वरसादाह यद्वेति यत्रेत्यनेनेति यत्रशक्त्यादौरजनादिभ्रमाधिष्ठानत्वतत्रसर्वत्रावरणदृष्टं इत्यत्रा-
प्याकाशादिभ्रमाधिष्ठानत्वोन्याउपाधिना शेषहेत्वज्ञानेनसंबंधः परमेश्वरस्यप्रतीयते तथाचअज्ञानसंबंधेनस्वयस्यात्परमेश्वरत्वं

अज्ञानसंबंधो हि सर्गाद्यकालेतदाश्रयत्वरूपो वाच्यः तदानीं अज्ञानाश्रयाणां जीवानामभावादनस्तत्संबंधं वारयतीत्यर्थः महसा स्वरूपज्ञानेन कपटमज्ञानसंबंधादि अयं भावः अनाद्यतसंविद्रूपे विवक्षिते ईश्वरे अज्ञानाश्रयत्वासंभवात् अज्ञानविषयमात्रेण भ्रमाधिष्ठानता न च ताव ता एव श्रयहा निः अज्ञानविषये मण्यादौ कपटिकाद्यारोपेपि स्वरूपप्रकाशादेर्बाधादर्शनात् सृष्टिप्राक्कालेपि अनादिजीवानां अज्ञानाश्रयाणां स्वरूपेण सत्त्वान्नकाप्यनुपपन्निरिति जन्मादिर्यस्येति तदुणसंविज्ञानो बहुव्रीहिः जन्मस्थितिभंगं समाहारः समासार्थः समाहारे न पुंस कलैकत्वयोः सत्त्वान् जन्मादीनि न पुंसकैकवचनं यत्तदिति पंचम्यर्थस्तसित् निमित्तोपादानोभयपरः यस्मान् परमेश्वरात्कर्तृरूपादानाच्च भवतीत्यर्थः यत इत्यव्ययनिर्देशो नकारणस्याविरुतत्वं ध्वन्यते तत्र परमेश्वरस्योभयविधकारणत्वे हेतुः अन्वयादिति यत्सत्यत्वे यत्स त्वमन्वयः यदभावे यदभावेऽतिरेकः यथा मृदः कुलालस्य वासत्वे घटोत्पत्तिस्तत् तदभावे तदभावाधिकरणोत्पत्तादौ घटोत्पत्त्याभाव इत्या न्वयव्यतिरेको प्रत्यक्षो मृदादेः कारणत्वे घटादेः कार्यत्वे च मानं तथा यत्र यत्र सद्रूपेण परमेश्वरस्य सत्त्वं घटः सन् इति प्रत्यक्षतो दृश्यते तत्र कार्यत्वं यत्र स्वपुष्पादौ तदभावः स्वपुष्पसत् स्वपुष्पमस्तीत्यनुभवाभावात् तत्र कार्यत्वस्याभाव इति अन्वयव्यतिरेको ईश्वरस्य कारण बहुवचनं शिष्याभिप्रायम् तमेव स्वरूपतदस्थलक्षणाभ्यामुपलक्षयति तत्र स्वरूपलक्षणं सत्यमिति सत्यत्वे हेतुः यत्र

तेजोवारिमृदां यथा विनिमयो यत्र त्रिसर्गो मृषा धाम्नास्तेन सदा निरस्तकुहकं सत्यं परं धीमहि १

स्मिन्त्रयाणां मायागुणानां तमो रजः सत्त्वानां सर्गो भूतेन्द्रियदेवनारूपः अमृषा सत्यः ७२ ७३
तुंजगत्तः कार्यत्वं च बोधयत इत्यर्थः अत्रार्थपदेन कार्यार्थकैः अन्वयग्रहाधिकरणमुपानं व्यतिरेकग्रहाधिकरणं स्वपुष्पादिकं तु व्यतिरे-
कार्थकादितरपदादाक्षेपलव्यमिति बोध्यं ननु मृदादिव्यतिरेकग्रहाधिकरणं तत्तादिभावस्य प्रसिद्धं स्वपुष्पादिकं तल्लीकमनुशास्यंतस्य
कथं व्यतिरेकग्रहाधिकरणता इत्यपरितोषादाह यद्वेति अन्वयादिपदस्य यत्सत्त्वे इत्यादिरर्थः पारिभाषिकः तं विहाय अवयवार्थं
योगीयोगिकोर्थः परिगृह्यत इत्यर्थः अनुष्ठानिस्तादात्म्येन प्रतीतिः व्यावृत्तिर्भेदः अर्थेषु कार्यकरणेषु कारणस्यानुवर्तमानत्वं का
र्यस्य व्यावृत्तत्वं च दृश्यते तेन यदनुवर्तमानं तत्कारणं यद्व्यावृत्तं तत्कार्यमिति निश्चयेन स्वरूपादिकारणो हिकारणावस्थायां कटक
कुंडलादिकार्येषु परस्परं कारणवस्थायां च नानुवर्तते इदं स्वरूपं कुंडलं स्वरूपं कटकं स्वरूपमिति तादात्म्येन प्रतीयमानत्वात् कटक
कुंडलादिकार्येषु परस्परं कारणवस्थायां च नानुवर्तते कुंडले स्वरूपं पिंडे च कटकादितादात्म्यप्रतीतिभावात् अतः कुंडलं कटकं ननु

वर्णपिंडः कटकं नेत्येवं भेदेन प्रतीयमानत्वात् व्यावृत्तत्वं कार्यस्य एवं घटः सन्नपटः सन्नइति विश्वकार्ये सद्रूपं ब्रह्मा सुवर्तते घटादिकार्ये तु पटादौ कार्ये सृष्ट्यग्रे कारणावस्थायामननुवर्तते सृष्टिप्राक्कालिकं ब्रह्म घटेन घटः पठेनेत्यादिभेदप्रतीतेः अतो व्यावृत्तत्वात् विश्वकार्ये सद्रूपं ब्रह्म कारणमिति भावः ननु सिद्धांते निमित्तोपादानत्वोभयविधकारणत्वं परमेश्वरस्येष्टं अनुवृत्तिश्चोपादानस्यैव मृदादेर्घटादौ दृश्यते ननु निमित्तस्य कर्तुः कुलालादेः अतो नुवृत्तिव्यावृत्तिहेतुना कार्यकारणभावसाधने परमेश्वरस्योपादानत्वमेव सिध्येत् ननु कृतत्वमपि किं च पूर्वमीमांसकैः सृष्टिप्रलयानस्युपगमात् जगतो जन्मादेरप्रसिद्धौ जन्मादिकारणत्वं कथं तत्स्थलक्षणस्यादित्याशंकायामाह यद्वा सावयवत्वादन्वयेति अत्रान्वयेतरपदाभ्यामन्वयव्याप्तिः व्यतिरेकव्याप्तिश्च गृह्यते तेनार्थेऽपि बहुवचनव्यंजितवस्तुपरिच्छेदसहचारितसावयवत्वादित्हेतोरध्याहारः सूच्यते तथा च अर्थेषु घटपटादिकार्येषु आत्मनि च गृहीतान्वयव्यतिरेकव्याप्तिकस्य सावयवता

यत्सत्यतथामिथ्यासर्गोऽपि सत्यवत्तृतीयतैत्तं परसत्यमित्यर्थः अत्र ह्येतान् तैजोवारीमृदां यथाविनिमयोव्यत्ययः अन्यस्मिन्नन्यावभासः स यथाधिष्ठानसत्तया सत्त्वतीयतइत्यर्थः तत्र तैजसिवारिबुद्धिः मरीचिनोये प्रसिद्धा मृदाकादौ वारिबुद्धिरित्यादियथायथमूढ्यम् यद्वा तस्यैव परमार्थसत्यत्वप्रतिपादनाय तदितरस्य मिथ्यात्वमुक्तम् यत्र मृषैवायं तिसर्गो न वस्तुतः सन्निवि यत्रेतन्नेन नतीतमुपाधिसंबंधं वारयति तेनैव धाम्नामहसानिरस्तं कुहकं कपटं यस्मिन् न तत् तदस्य लक्षणमाह जन्मादीनि अस्य विश्वस्य जन्मास्थितिप्रगण्यतो भवति नंधीमहीति तत्र हेतुः अन्वयादितरतश्चार्थेषु कार्येषु परमेश्वरस्य सद्रूपेणान्वयादकार्येभ्यश्चरक्षुष्पादिभ्यस्तद्वानिरेकात् यद्वा अन्वयशब्देनानुवृत्तिरितरशब्देन व्यावृत्तिः अनुवृत्तत्वात् सद्रूपं ब्रह्म कारणम् मृत्सवर्णादिवत् व्यावृत्तत्वाद्विश्वकार्ये घटकुंडलादिवदित्यर्थः यद्वा सावयवत्वादन्वयव्यतिरेकाभ्यां यदस्य जन्मादितत्तयतो भवतीति संबंधः ॐ

दित्हेतोरस्येति पदवाच्यजगति पक्षे परामर्शादितरारणसामग्रिबलाद्यज्जन्मादिभिश्चितं तत् यतो भवति नंधीमहीत्यन्वयः तत्र हेतुपुरःसराव्याप्तिरन्वयव्याप्तिः साध्याभावपुरःसराव्याप्तिर्यतिरेकव्याप्तिः तथा च प्रयोगः इदं विश्वं जन्मादिमत्सावयवत्वात् यत्र यत्र सावयवत्वं घटपटादौ न जन्मादिमत्त्वं यत्र जन्मादिमत्त्वाभावः आत्मनि तत्र सावयवत्वाभावः तथाप्युधिव्यादिजगतोपि सावयवत्वाज्जन्मादिमत्वमिद्धिः एवं परिच्छिन्नत्वदृश्यत्वादिहेतुस्य व्याप्तिपक्षनादिकंचोक्तं एवं च अन्वयव्यतिरेकव्याप्तिवदनुमानेन जगति जन्मादिकंप्रसाध्य नकारणत्वं उभयविधं परमेश्वरस्य श्रुत्यैव साधनीयमित्यभिप्रायः ॐ ॐ ॐ ॐ

तदाह तथाचश्रुतिरिति अन्वयव्याप्तिकमेव अनुमानं नम्यतिरेकव्याप्तिकं इति वेदांतिमते व्यतिरेकपदेन अर्थापत्तिशङ्का तया
चसावयवत्वाद्यन्यानुपपत्त्याचयज्जन्मादिसिध्यति नत् यत इत्यर्थः यतो निमित्तोपादानरूपात्परमेश्वरात् भूतानि आकाशादीनि
स्थूलशरीरांता निजायन्ते जातानि संति यन् जीवंति पोषणपालनादिकं लभन्ते प्रयन्ति नश्यन्ति संति यदभिसेविशन्ति यस्मिंस्तादा
त्म्येन प्रविशन्ति तद्ब्रह्मेति श्रुत्यर्थः आदिपदेन सञ्चत्यच्चाभवत् तदात्मानस्वयमकुरुतेत्यादि श्रुत्यन्तरसंग्रहः ननु नेयं श्रुतिरीश्वर
सजगदुपादानत्वादिपराचेतनद्रव्योपादानत्वादर्शनात् घटादिकार्यहिमृदाद्यचेतनोपादानकदृश्यतेनेन मोहजडदुःखात्मकजम
तः तत्सदृशत्रिगुणं प्रधानमेव उपादानं युक्तं पुरुषसन्निधानमात्रेण प्रधानं स्वयमेव जगदाकारेण भवति नतत्र कर्तुरीश्वरापे-
क्षा तस्मान् यतः प्रधानात् भूतानि जायन्ते प्रधानमेवात्मानं जगदाकारेण कुरुते इत्येवं श्रुतिभिरपि प्रधानमेव जगत्कारणत्वेन
प्रतिपाद्यत इति शङ्कते नहीति सजगत्कर्ता परमेश्वरो लोकान् पुनिश्चितं सृजै सृष्टिं करवाणि इति ऐक्षत आलोचिनवान् ततः

तश्च यतो वा इमानि भूतानि जायन्ते येन जातानि जीवंति यत्प्रयस्य भिसंविशन्तीत्याद्याः श्रुतयः स्मृतयश्च यतः सर्वाणि भूतानि
भवन्त्यादियुगागमे यस्मिंश्च प्रलयं यांति पुनरेव युगक्षुय इत्याद्याः तर्हि किं प्रधानं जगत्कारणत्वात् ध्येयमभिप्रेतं नैत्या
ह अभिज्ञो यः तम् स एक्षत लोकान् सृजानि स इमां लोकान् सृजतेति श्रुतेः ईक्षतेर्नाशब्दमिति न्यायाच्च ॥

स इमां लोकान् सृष्टवान् इति श्रुत्यर्थः जगत्कारणस्य ईक्षणश्रवणाज्जडस्य प्रधानस्येक्षणासंभवान् श्रुतिभिश्चेतनमेव जगत्कारणं प्रतिपा
द्यते न प्रधानं जडमेव द्रव्योपादानं इत्यादि नियमः आरंभादिवादे दृष्टो न तु विवर्त्तवादे रज्जादौ सर्पादिभ्यमेजड रज्जादेरपि सर्पादिचेतनत्वो
पादानत्वादि दर्शनात् न विलक्षणत्वादि सूत्रैर्यथा सन्तः पुरुषात्केशलोमानि तथा क्षरात्संभवतीह विष्वमित्यादि श्रुत्या च जगद्विसृष्ट
शस्यैवे श्वरस्योपादानत्वसंभवोक्तेश्वेति भावः विसृष्टोत्राकरे द्रष्टव्यः न्यायः श्रुत्यर्थनिर्णायकः सूत्रसमुदायः तत्रेक्षतेर्नाशब्दमिति
शारीरकमीमांसायां आदितः पञ्चमाधिकरणे सिद्धान्तसूत्रं अस्यार्थः न सांख्याभिमतं प्रधानं जगत्कारणमिति प्रतिज्ञा तत्र अशब्द
मिति हेतुगर्भविशेषणं अशब्दत्वात् वेदशब्दाप्रतिपाद्यत्वादित्यर्थः कुतो वेदशब्दाप्रतिपाद्यत्वं इति शङ्कामाह ईक्षतेरिति स ईक्षते
त्यादि श्रुतिषु जगत्कारणस्येक्षणश्रवणादी क्षणं च जडे प्रधानेन संभवतीति वेदशब्दाप्रतिपाद्यमनो नकारणमिति न्यायोक्तिः ईक्षणश्रु
तिरपि कथंचिद्विधानेन योज्येतेत्यादि शङ्कानि कर निरासाय नन्वीश्वरस्य कर्तृत्वादिकं वैषम्यादि दोषाप्रसंगार्थं जीवकर्मपेक्षया च जीवश्च

धर्मादिकर्मणां कर्तोपादानश्चेतिकर्मद्वारेऽश्वरस्यसृष्ट्यादिप्रयोजकत्वेन जगदुत्पत्तिविधकारणत्वं पर्यवस्यति लोकैजयकृतृयोधप्रयोजके
नेतृत्वव्यवहारदर्शनात् तथाच जीवोध्येयः स्यादिति शक्यते नहि जीव इति समाधत्ते नेत्याहेत्यादि अविद्यावृत्तज्ञानैश्वर्यस्य जीवस्य ध्याने
फलाभावात् नित्यालसज्ञानादिरूपं धीमहीनिभावः ननु समाधिजीवस्य हिरण्यगर्भस्य ज्ञानाद्यन्तज्ञानैश्वर्यश्रुतैः सध्येयोस्त्विति शक्यते नहि
किमिति अग्रेऽपि जीवोपाधिकभौतिकसृष्टेः पूर्वहिरण्यगर्भः समुत्पन्नः ज्ञानः सन्भूतस्य जीवादि संधस्यैकः पतिरासीदित्यादि श्रुत्यर्थः
अत्रैश्वर्यस्यान्यतः प्राप्यश्रवणात् तन्निदानस्य ज्ञानस्यापि तथात्वावगतेरनाद्यनत्वमिति भावः आदिकवये ब्रह्मण इति तत्र नानाविधस्तो
त्रैस्तुष्टस्तस्यैवेदं प्रकाशितवान् इति व्यञ्जयितुं कविपदं तत्सोऽपि दौषत्वाद्यादीति यदिति यः परमेश्वरः पूर्वमहाकल्पादौ ब्रह्मा
णं विदधानि उत्पादयति तैर्न दिनकल्पादौ तु सप्तमप्रबोधयति यश्च तस्मै ब्रह्मणे वेदान् प्रहिणोति ददाति न ह्युद्धौ प्रकाशयतीत्यर्थः उभय

नहि जीवः स्यात्नेत्याह स्वराट्स्वेनैव राजते यः तं स्वतः मिदृजानवानित्यर्थः नहि किं ब्रह्मा हिरण्यगर्भसमवर्त्तनाये भूतस्फुटानः पति
रेकः प्रासीदिति श्रुतेः नेत्याह तेन इति आदिकवये ब्रह्मणोऽपि ब्रह्मवेदं यः तेन प्रकाशितवान् यो ब्रह्माणं विदधानि पूर्वयो वैवेदो
श्च प्रहिणोति तस्मै तंह देवमात्मबुद्धिप्रकाशं मुमुक्षुर्वैशरणमहं प्रपद्ये इति श्रुतेः ननु ब्रह्मणोऽन्यतो वेदाध्ययनमप्रसिद्धम् स
त्यम् ननु तदा मनसैव तेने अनेन बुद्धिर्बुद्धिप्रवर्त्तकत्वेन गायत्र्यर्थोदशितः वक्ष्यमिहि प्रचोदितायेन पुरासरस्वतीवितन्वता
ऽजस्य सती स्मृतिं तद्विस्मृता प्रादुरभूत् किलास्यतः समेकषीणामृषभः प्रसीदतामिति ननु ब्रह्मा स्वयमेव सप्तमप्रतिबुद्ध
न्यायेन वेदसु पलभतानेत्याह यद्यस्मिन् ब्रह्मणि सूरयोऽपि मुह्यतीति तस्मात् ब्रह्मणोऽपि पराधीनज्ञानत्वात् त्वनः मिदृजानः परमेश्वर एव
जगत्कारणम् ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

ननु बुद्धिः प्रकाशं त्वमस्यारिवाक्योत्पत्तिव्याप्तमित्यर्थः यद्वा आत्मज्ञानप्रदं ह्यसिद्धं मुमुक्षुरहं शरणं प्रपद्ये न देव शरणं भवामि वैनि
श्चितमित्यर्थः अनेन परापरविद्याप्रदत्वं मनसैवेति मनस्येव प्रकाशितवान् सप्तम्यर्थे तृतीयामनसि यथा वेदस्कृतिस्तथा मनोवृत्ति-
प्रवर्त्तयामासेत्यर्थः गायत्र्यर्थस्तृतीयपादार्थः अतएव तृतीयपादस्य स्थस्य इत्यस्यात्र वाक्ये प्रयोगः भगवता ब्रह्मणोऽहं विप्रयमं प्रका-
शितो वेदस्तं शुश्रूवतः प्रादुर्भूत इत्यर्थं स्पष्टयितुं द्वितीयस्तथ स्पष्टोक्तमाह प्रचोदिनेति पुराकल्पादौ अजस्य ब्रह्मणोऽहं विप्रयमं प्रका-
शयाम्भूतिवितन्वता विस्मृता यथा येन भगवता प्रेरिता वेदवाणी तस्या त्यनोऽसुरवतः किल प्रादुर्भूतास्तानि शिखादियुक्ता निलक्षणा नित्य-
स्याः साकृषीणां ज्ञानप्रदानां श्रेष्ठ इति तदर्थः न्यायेनेति लोकैः वृत्तिप्रसिद्धोऽर्थ इह न्यायपदाभिधः यथा पूर्वधुराचार्यादौ दमधीत्यस्य

वेदस्तुति-
३५

स्वापरेद्युःप्रबुद्धः गुरुनिरपेक्ष एव वेदं पठति तद्वद्वैतं दिनकल्पे तु महाकल्पादौ तु जातिस्मरवद दृष्टविशेषात्कल्पांतरात्तु भित्तकर्मोपासन
बललब्धब्रह्मत्वाधिकारः कल्पांतरस्य वेदं स्मरत्वित्यर्थः स्मरयोधिकारिणो ब्रह्मादयोऽपि सुहृन्तीति पूर्वोक्तस्मृतिपुराणबलात् ब्रह्मणा
कल्पादौ वेदादिविषये मोहो निश्चीयते तेन सप्तप्रबुद्धन्यायस्य जातिस्मरत्वकल्पनस्य च बाध इत्यर्थः पूर्वपक्षोक्तहिरण्यगर्भस्तुतौ तु
श्रुत्यंतरयोक्ता परमेश्वरानुज्ञानादिप्राप्तिरूपसंहर्तव्येति भावः उक्तश्लोकार्थे निगमयति अतएवेत्यादिना अतएव परमार्थसत्य इति
गायत्र्याप्रारंभेणेति सर्वगायत्रीमंत्राव्यभिचारिधीमहीति पदं संवलितगायत्र्यर्थेन प्रारंभेणेत्यर्थः वक्ष्यमाणलक्षणवाक्येष्वपि दृश्य
मेव गायत्रीपदार्थो बोध्यः वेदप्रसिद्धचतुर्विंशत्यक्षरत्रिपादच्छंदसाप्रारंभ इति त्वर्थो गायत्र्या च समांभ इत्यादेर्न युक्तः चतुर्लक्षपुराणग्रं
थे स पादलक्षभारते चाष्टादशस्मृतिषु च चतुर्वेदैकगोचरनादृशत्रिपादच्छंदो विशेषस्य क्वाप्यदर्शनेन एकस्मिन्नेव पुराणेन तस्य भवत्वापादान
स्यात्यंता संभवोक्तिस्त्वात् गायत्र्यर्थता चास्य श्लोकस्येत्थं संवितृपदं जगत्सवकारणपरंतदर्थं जिन्माद्यस्य यत इति अनेनोच्यते पालना-
अतएव सत्यः असतः सत्ताप्रदत्ताच्च परमार्थसत्यः सर्वज्ञत्वेन च निरस्तकुहकः तंधीमहीति गायत्र्याप्रारंभेण च गायत्र्याख्य
ब्रह्मविद्यारूपमेतत्पुराणमिति दर्शितम् यथोक्तं मत्स्यपुराणे पुराणदानप्रस्तावे यत्राधिकृत्य गायत्रीवर्ण्येनेधर्मविस्तरः वृत्रा-
सरवधोपेतं नद्वागवतमिष्यते लिखितान्तश्च यो दद्याद्देमसिंहसमन्वितम् प्रौष्टपद्यां पौर्णमास्यां स्याति परमं पदम् अष्टाद-
शसहस्राणि पुराणान्तत्पकीर्तितम् ७ ७ ७ ७ दिक्कीडार्थकदेवपदार्थोऽप्यनेनैव जन्मादिइत्यादि
पदेन पालनादिग्रहणात् वरेण्यपदार्थः परपदेन परत्वोपपादकानि सत्यादिपदानि गार्ग्यपदार्थो धामपदेन धीमहीति पदं स्वरूपेणैव तृतीय-
पादार्थः तेन ब्रह्महृदेत्यादिना समष्टिहिरण्यगर्भबुद्धिप्रेरकत्वोक्तौ सर्वव्यष्टिबुद्धिप्रेरकत्वस्यार्थादुक्तिः सिद्धेरिति गायत्रीमंत्रेण गायत्रीप-
देन चाख्यायते या ब्रह्मविद्या सा रूप्यते प्रतिपाद्यते येनेति तद्रूपं प्रतिपाद्य प्रतिपादकयोर्भेदविवक्षया विद्यास्वरूपमेव वा श्रीम
द्वागवतमित्यर्थः अत्र ब्रह्मविद्यापदेन सगुणनिर्गुणविद्ययोर्ग्रहणं गायत्रीमंत्रेण हि शक्तिवृत्त्या सगुणब्रह्मणो लक्षणं यानिर्गुणस्य
च प्रतिपादनेन तत्समानार्थकस्यास्य तदुभयार्थकत्वात् श्रीभागवतस्य गायत्र्याप्रारंभः न त्वष्टृ तीति चास्य पुराणस्य लक्षणा-
नीत्यत्र पुराणवाक्यानि प्रमाणयति यथोक्तमित्यादिना गायत्र्यर्थमधिकृत्यारभ्य धर्मस्य धर्मः प्रौक्षितकैतव इत्युक्तलक्षणभागा
वत धर्मादेर्विस्तरो वृत्रासरवधश्च वर्ण्यते यत्र तदष्टादशसाहस्रं पुराणं भागवतमिति मात्सर्यः पुराणां न रेगमनपुराणे हयग्रीवब्रह्मविद्योक्तिद्वयवि-
णाशशिरोयुक्तेन दधिविमुनिना प्रवर्तितानारायणवर्मोऽस्या ब्रह्मविद्या च ब्रवधसाहचर्यादिना ग्राह्या इति संदर्भिण्यां ननु लक्षणं अ

टी. व्या

सुखैवदानश्रवणादिविधानंयुक्तं भगवताप्रोक्तंभागवतंभगवतइदंप्रतिपादकंभागवतंइतिसमाख्ययैवभागवतपदार्थज्ञानसंभवादित्याशंका-
यामाह अनएवेति लक्षणोक्तिपूर्वकंदानपठणादिविधानादेवेत्यर्थः अयंभावः लक्षणोक्तिंविनाभागवतंदद्यादित्येवंदानादिवि-
धानेएवंचकारभगवान् व्यासः कृपणवत्सलइतिउत्तयाभगवद्व्यासप्रणीतत्वेनपुराणमात्रस्यभागवतत्वसंभवात् श्रीविष्णुशिव
योर्द्वयोरपिभगवत्त्वेनतत्प्रतिपादकविष्णुशिवपुराणादेरपिभागवतत्वसंभवाच्चनसामंजस्येनपदार्थनिर्णयः तथाचभागव-
तंनामान्यत्शिवविष्णुपुराणादिकमेवस्यात् इत्यतिव्याप्तिशंकास्यात् लक्षणोक्तौतुयथोक्तलक्षणलक्षितंश्रीशुकपरिक्षि-
त्संवादरूपं द्वादशस्कंधात्मकंश्रीभागवतमिति विशेषनिर्णयेननशंकनीयं शक्तितुंयोग्यनभवति सर्वत्रलक्षणोक्तेरतिव्या-

पुराणानरेचग्रंथोष्टादशसाहस्रोद्वादशस्कंधसंयुतःहयग्रीवब्रह्मविद्यायत्रद्वयवधस्तथा गायत्र्याचसमारंभस्तदैवभागवतंविदुः ७.

व्यादिनिरासार्थायाःसत्त्वात् इत्यपिनशंकनीयंइत्यपि ब्रह्मविद्यारूपत्वोक्त्या कर्मविद्यावत्सुमुक्तभिरसेव्यमित्यपिनशंकनीयं
इतिबोध्यते आलयमित्यादौमुक्तादिसेव्यत्वस्यवक्ष्यमाणत्वाच्चेतिसद्भिर्विभावनीयं तथाचगारुडेएतद्व्यशंसा अर्थग्रंथद्वयस्य
त्राणांभारतार्थविनिर्णयः गायत्रीभाष्यभूतोसौवेदार्थपरिहृंहितः पुराणानां सामरूपः साक्षाद्भगवतोदिनःग्रंथोष्टादशसा-
हस्रः श्रीमद्भागवताभिधः इत्यत्रब्रह्मसूत्रार्थत्वात् ब्रह्मविद्यारूपत्वं चितं वेदेषुसामवत् पुराणेषुश्रेष्ठत्वात् सामरूपत्वंक-
सौयेनविभाषितोयमित्यप्यसंहारान् साक्षाद्भगवदुक्तत्वं तथाचसाक्षाद्भगवताप्रोक्तंभागवतमिति निरुक्त्यायोगरूढोयंभागव-
तशब्दो न केवलंयौगिकः ७ ७ ७ ७ ७

इतिनविष्णुराणादौभागवतत्वं ग्रथोऽष्टादशसाहस्रइति इत्यष्टादशसाहस्रगणनाप्रकारः दीर्घस्तनगशानुष्टुप्छंदः समूहेग्रंथेद्वात्रिं-
शदक्षरात्मिकानुष्टुप्परिमाणेनगणनायांपंचोनद्विशस्कन्तरशोडशसहस्रसंख्या १६१०५ संपद्यते उवाचमन्त्राः सप्तत्यधिकद्वाद-
शशतसंख्याकाः १२ ७० अर्थश्लोकाः शतद्वयसंख्या २०० इतिश्रीमद्भागवते भक्त्युक्तं प्रथमादिरध्यायइतिवाक्यानामपि-
श्रीमद्भ्यासविरचितत्वेनग्रंथसंख्यांतर्गतत्वेनतत्संख्या ३३५ पंचविशदुत्तरविंशती संकलनया अष्टादशसाहस्रसंख्या १८०००
संपत्तिः यद्वाचंईसप्तशतीन्यायेनमंत्रविभागेनापिद्वयसंख्यासंभाव्यते तथाहि अनुष्टुप्श्लोकगद्यार्यरूपमन्त्राः एकादशसहस्रा-
णिद्विसप्तकन्तरेद्विशतीच ११२७२ दीर्घवृत्तश्लोकानांषट्पंचाशदधिकसप्तविंशतिशतसंख्याकानामर्थकानिमन्त्राः द्वादशाधिकसार्ध-
पंचसहस्राणि ५५१२ अनुष्टुप्चर्धकानिएकादशाधिकद्विशती २११ उवाचमन्त्राणां सप्तत्यधिकद्वादशशतसंख्यानांमध्येपंचषष्ठ्यु-
त्तरद्विशतानामनुवादरूपाणांपुरोवादशोषतयातावतोविहायावशिष्टाउवाचमन्त्राः पंचोत्तरसहस्रं १००५ संकलनया अष्टादशसाहस्रा-
णि १८००० आपाततएवंव्याख्या तेनतत्तदध्यायेषु तत्तन्मंत्रगणनयासंख्येनाधिक्यसंकलनमूल्याहंमाद्विप्रश्रुति-
धर्मशास्त्रग्रंथेषुकलखंडादौकलिसंभाजयंत्यार्याद्व्यादिश्रीभागवतवचनोदाहरणेनकलिधर्मोदिनिर्णयान् कर्मखंडार्थोपत्रेनिकं

पद्मपुराणे अंबरीषं प्रतिगौतमोक्तिः अंबरीषशुकप्रोक्तं नित्यं भागवतं शृणु पठस्व स्वमुखे
नापि यदीच्छसि भवक्षयमिति अतएवेदं भागवतमन्यवदित्यपि न शंकनीयम् १ ७

उत्रयरूपत्वेनसकलवेदादिसाररूपत्वं सर्ववेदेतिहासानां सारंसारसमुद्धतमिति वक्ष्यमाणत्वाच्च किंचमुमुक्षूपकाराय हेमाद्वि-
प्रैरितेन बोधपदेन कृते सुक्ताफलग्रंथेपुराणांतरं विहाय श्रीभागवतश्लोकानामेवोदाहरणान् श्रीभागवतस्यैवमोक्षैकफलकत्वेनमुमु-
क्षुभिरवश्यसेव्यत्वं व्यज्यते तथाचग्रंथान्तेतत्प्रयं विद्वद्भनेशशिष्येणाभिषेकेशवसूनुना हेमाद्विबोपदेवेन सुक्ताफलमचीकृतम् इ-
ति अतएवस्वास्त्युदाहृते अंबरीषशुकप्रोक्तं नित्यं भागवतं शृणु इतिवाक्ये यदीच्छसि भवक्षयमित्युक्तं अत्र शुकप्रोक्तमिति विश-
षणेनविष्णुपुराणादीनांयोगवृत्त्याभागवतत्वनिरासः किंचयोगवृत्त्यापुराणांतरस्यापिभागवतत्वे हेमाद्विमाधवादिभिः मधुसूदन-
स्वामिकमलाकरभट्टानंतदेवपर्यंतैर्महाविषंधकारैर्निरूप्यपदं भागवतपदं उच्चार्यैतस्यैवपुराणस्यवचांसिनोदाह्रियेरन् किं-
न्यभागवतव्यावर्तकविशेषणमुपादीयेत् भागवतइत्युक्त्वा अन्यपुराणवाक्यमपि उदाह्रियेत् नचैवंकाप्युपलभ्यते तस्मात्तदमेव

भागवतं नविष्णुपुराणादियत्तु शारीरकमीमांसाभाष्यवतमतं निरसनं तद्वयधीवपंचरात्रेण गणितं तत्र भागवताख्यं तत्र मेतस्यैवेति न
 वैवस्पष्टं वासनाभाष्यसंबंधोक्तिविद्वत्समर्पेण हनुमन्दाख्यतत्त्वभाष्यदीपिकापरमहंसप्रियाशुकहार्दमनोहरातोषणीसंदर्भिण्या
 दयशीकाग्रंथाः चित्तस्वाचार्यगौडाचार्यवल्लभाचार्यविजयध्वजाचार्यादिभिः कृता बहुतराविरजंते तथापि श्रीधरस्वामिकृतटीका
 या भागवतस्य त्वेन सर्वसंमतत्वात् सर्वदेशोपसिद्धत्वाच्च तामेव व्याख्यातुमुद्यतामहे एवं निराकारब्रह्मपरतया व्याख्यातं पदं साकारश्री-
 कृष्णपरब्रह्मतयापि व्याख्यायते कृष्णलीलायां अत्र प्राधान्येन प्रतिपादनात् ग्रंथप्रतिपाद्यस्य च ग्रंथाद्ये पद्यो वर्णनावश्यकत्वात् तत्र परंपू-
 र्णवितारनयां शावतारैभ्यः उत्कृष्टं श्रीकृष्णार्थमहीत्यन्वयः अस्य स्वरूपलक्षणमाह धाम्नास्त्वेनेति आत्मीयेन मथुराख्येन धाम्नास्थानेन
 तन्निवासिनां सदानिरसकुहकं मायाकार्यं सारलक्षणं येन तं लीलामाह जन्माद्यस्येति आद्यस्य जन्मादिविकाररहितस्यापि जन्मभवना
 रः यतः यत्र वसुदेवगृहे सप्तम्यर्थे तसिद्धतस्मात् इतरतश्च इतरत्र नंदगृहेऽपि योऽन्वयात् अन्वगच्छदिति परेणैव यदिति पदेन अन्वयः
 कस्माद्धेतोरन्यगान्त्राह अर्थेषु कंसवंचनादिप्रयोजनेषु अभिज्ञ इति यद्वा बाललीलारासलीलादिलोकोत्तरविलासरूपे धर्मेषु अभिज्ञा
 स्तादृशार्थसंपादनं निपुण इत्यर्थः ततः स्वराट् स्वैर्गोकुलवासिगोपालादिभिरेव राजन इति गोपलीलस्याप्यव्याहृतैश्चर्यमाह तेनेदित्यो ब्रह्म-
 णो ब्रह्माणं विस्मापयितुं तदसंकल्पमात्रेण ब्रह्मसत्त्वजानां नानंदमात्रेणैकरसमूर्तिमयं यत्सर्वस्य गोपालादिरूपं वैभवं विस्तारितवान् यत्पुत्र-
 सूरयो बलरामचतुर्भुजादयो मुह्यन्ति तत्वं ज्ञातुं न शक्नुवन्ति यद्वा यद्भौतिकलौकिकतादृशलीलाभिः सूरयो लीलातत्त्वज्ञाः भक्ताः मुह्यन्ति
 प्रेमाति शयोदये न विवशा भवन्ति यदित्युत्तरत्राप्यन्वय इति यत्पुत्राभ्यो लीलाभ्यस्ते जो वारिमृदां यथा यथावत् विनिमये भवन्ति तन्म-
 खादिकां त्याचंद्रादेर्न स्तेजस्त्वं तन्निकटवस्तूनां तज्जसा चंद्राधिकतेनैव त्वं वेणुबादनादिलीलायां वारिणः कठिनत्वं मृदः पापाणां दे-
 र्द्वैतत्वं इति यत्र श्रीकृष्णो निमिन्ने सति त्रिसर्गः त्रिषु गोकुलमथुराद्वारवतिपुरेषु सर्गः गोपालराधिकादेरचूरोद्धवादेः रुक्मिण्यादेः च
 प्रादुर्भावः अमृतासत्यः तेषां गोलोकवैकुण्ठादिवसित्वेन तद्विग्रहणां भागवदवतारतुल्यत्वादिति १

इति श्रीमद्भागवतप्रथमश्लोकस्य श्रीधरीयटीकायाः काशीनाथोपाध्यायकृता व्याख्या समाप्ता है पुस्तकसुं वईं तरु
 षाशास्त्रीगुर्जरयांचे ग्रंथप्रकाशकछापरवाच्यांतछापिलें शके १७८४ फाल्गुन शु० १ गुरुवार

